Η ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)
ΓΡΑΦΕΙΑ
Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-534 22-711
ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Δρ.	720	Ἐτησία	£ 2-0-0
»	360	Ἑξάμηνος	» 1-5-0
»	180	Ἀμερικῆς	$ 12

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'- ΑΡ 12-156
ΠΕΜΠΤΗ
8
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1937
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.2'.— Δύσις 6.52'
Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου κλπ.

Τέσσαρες φωτογραφίαι ἀπὸ τὴν περιοδείαν καὶ ὑποδοχὴν τῆς Α. Μ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μεταξᾶ εἰς τὴν Πελοπόννησον: 1) Ὁ κ. Μεταξᾶς εἰς τὴν παρέλασιν τῆς Τριπόλεως. 2) Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ ἐν Τριπόλει μνημεῖον τῶν πεσόντων ἐν πολέμοις. 3) Ἡ εἴσοδος τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν πόλιν τῆς Τριπόλεως. 4) Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μεταξᾶς εἰς τὸ δοθὲν ἐν Τριπόλει ἐπίσημον γεῦμα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

δοθεῖσαν γνωμοδότη-
ωτάτου Οἰκονομικοῦ
περὶ τῆς ἀκολουθη-
ς Ἑλλάδος βιομηχανι-
ς καί, εἰδικώτερον, πε-
ευθύνσεων, τὰς ὁποίας
κολουθήσῃ εἰς σημαντι-
τῆς ἐθνικῆς βιομηχα-
βακοϋφαντουργία, πα-
καιρία μιᾶς συνολικῆς
εως τοῦ προβλήματος
γανίσεως τῆς χώρας.
συνεχεῖς προόδους, τὰς
ετέλεσε κατὰ τὴν τελευ-
δον ἡ ἑλληνικὴ βιομη-
μέρισεν αὐτοδυνάμως
ς συζητήσεις, αἱ ὁποῖαι
ηχόλουν τοὺς οἰκονομο-
ς περὶ τοῦ ἂν εἶνε δυ-
συμφέρουσα καὶ μέχρι
ου ἡ δημιουργία ἐθνι-
ανίας εἰς τὴν Ἑλλάδα.
ς προσπάθειαι, τὰς ὁ-
τινων δεκαετηρίδων εἰ-
πέρας ἡ ἰδιωτικὴ πρω-
ὶ τὸ ἐπιχειρηματικὸν
οῦ Ἕλληνος — τοῦ νε-
ου δημιουργοῦ «ἐκ τοῦ
τοῦ μὲ ἐλάχιστα ἐφόδια
ντος ἐπιχειρήσεις καὶ ἐμ-
ς εἰς αὐτὰς πνοὴν δια-
σαν τὴν εὐδοκίμησιν —, ἡ
ς, λοιπόν, ἐγχωρίων βιο-
ν, αἱ ὁποῖαι ἐγνώρισαν
οδευτικὴν ἀνάπτυξιν καὶ
μην καὶ ἐξυπηρέτησαν τὴν
ν κοινωνίαν, κατέστησε
Ἕλληνας ὀλιγώτερον
ς πρὸς ἕνα παραγωγικὸν
τὸν ὁποῖον κακῶς ἐθεώ-
ν προτέρων ἀποκλειό-
ς οἰκονομικῆς λειτουρ-
χώρας των. Τὴν βιομη-
ταύτην ἄνθησιν, ἡ ὁποία
ἤδη τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ
ν τῶν καθαρῶς γεωργι-
ς τὸν κύκλον τῶν βιο-
γεωργικῶν χωρῶν, ὑπεβο-
, εἰς τινας δὲ περιπτώσεις
γκασαν, αἱ κατὰ τὰ τε-
ἔτη διεθνῶς διαμορφωθεῖ-
οἰκονομικαὶ συνθῆκαι, οἱ
ντες νομισματικοὶ περιο-
τὰ ἀνεγερθέντα δασμολο-
τείχη καί, γενικῶς, ἡ ἀπο-
ς εἰς τὴν ὁποίαν ἐβυθίσθη
ικὴ οἰκονομία ἑκάστης χώ-
Ὑπὸ τὰς περιστάσεις ταύτας
λην ἐπιχειρηματίας ἐκλήθη
οσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του
τὴν χώραν. Καί, ἂν κρίνωμεν
τὰ ἐπιτευχθέντα ἤδη ἀποτελέ-
α, τὸ δημιουργικὸν ἑλληνικὸν
λαιον, εἰς χεῖρας ἐμπνευσμέ-
ἐπιχειρηματιῶν, κατώρθωσε
ύψῃ ταχιστα τὰ κενά, τὰ ὁ-
παρουσίαζεν ἡ τόσον ἐξηρτη-
ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἰδίως εἰς
χανικὰ προϊόντα, οἰκονομία
χώρας. Ἀπέκτησε δὲ τόσην
ητα ὁ ρυθμὸς τῆς ἐκβιομη-
εως τῆς χώρας καὶ ἐπέδειξε
ζωτικότητα ὁ βιομηχανικὸς
κόσμος, ὥστε νὰ παραστῇ, ὡς
ατόν, ἀνάγκη λήψεως μέτρων
οριστικῶν, ἀποσκοπούντων εἰς
ἐντὸς ὡρισμένων γενικῶν, κα-
θυντηρίων γραμμῶν ἐγκιβωτι-
ν τῆς ἐκχειλιζούσης βιομηχα-
ς δραστηριότητος.

Ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς βιομηχανι-
πλημμυρίδος, ἡ ὁποία προε-
ει ποικίλας διαταραχὰς εἰς
οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν
τῆς χώρας, ἤρχισαν νὰ τί-
νται αἱ πρῶται βάσεις τῆς ἑλ-
κῆς βιομηχανικῆς πολιτικῆς,
ς ὁποίας ἡ συνέπεια, ἡ ἐσωτερι-
ἑνότης καὶ ἡ σταθερότης τῶν
ευθύνσεων προήγετο βαθμιαί-
Εἰς τὸν πλήρη ἀποσαφήνισμὸν
τὴν συνειδητὴν χάραξιν μιᾶς
γραμματισμένης, ὡλοκληρωμέ-
καὶ μακρᾶς προοπτικῆς βιομη-
κῆς πολιτικῆς ἀποβλέπει ἡ ἐκ-
εῖσα γνωμοδότησις τοῦ Ἀνωτά-
Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ γνωμοδότησις αὐτή, πλὴν
γενικῶν συμπερασμάτων διὰ
κατευθύνσεις τῆς ὅλης ἐθνικῆς
ς βιομηχανίας, τὰ ὁποῖα δὲν ἔ-
μεν ἀκόμη πρὸ ἡμῶν, διατυπώ-
νει εἰδικὰ πορίσματα δι' ἕνα ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων βιομηχανικῶν μας κλάδων: τὴν βιομηχανίαν τοῦ βάμβακος, τοῦ ὁποίου ἡ μέχρι τοῦδε ὄντως ἐκπληκτικὴ ἀνάπτυξις προοιωνίζεται τὸ λαμπρότερον μέλλον.

Ἡ βαμβακοβιομηχανία, μὲ τὴν ὁποίαν ἡ «Πρωΐα» ἔχει ἤδη ἀσχοληθῆ κατ' ἐπανάληψιν, παρουσιάζει κατ' ἐξοχὴν τὸν τύπον τῆς βιωσίμου ἐθνικῆς βιομηχανίας, ἡ ὁποία καλεῖται νὰ θεραπεύσῃ ἀμέσους ἀνάγκας τῆς ἐγχωρίου καταναλώσεως χρησιμοποιοῦσα πρὸς τοῦτο, κατὰ τὸ μεγαλύτερον τοὐλάχιστον μέρος, ἐντοπίας πρώτας ὕλας. Ὡς τοιαύτη δικαίως ἔτυχε τῆς ἰδιαιτέρας προσοχῆς τοῦ Α. Ο. Σ. καὶ δικαίως ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας κρατικῆς μερίμνης. Ἀλλ' ὅπως παρατηρεῖ καὶ ἡ γνωμοδότησις τοῦ Α. Ο. Σ. ἡ βαμβακοβιομηχανία μας ἔχει πρὸ αὐτῆς ἐκκρεμῆ σοβαρώτατα τεχνικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα σχετίζονται μὲ τὴν περαιτέρω ὀργανικήν της ἀνάπτυξιν, καθὼς καὶ μὲ τὴν διεύρυνσιν τοῦ καταναλωτικοῦ της κύκλου, τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Πράγματι ἡ βαμβακοϋφαντουργία, χρησιμοποιοῦσα τὸν ἑλληνικὸν βάμβακα, εἶνε προωρισμένη νὰ θεραπεύσῃ τὰς εἰς βαμβακερὰ ὑφάσματα ἀνάγκας, ὄχι μόνον τῶν Ἑλλήνων καταναλωτῶν δύναται νὰ ἀποβλέπῃ καὶ πρὸς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ, πρὸς τὰς Βαλκανικὰς χώρας, τὴν Τουρκίαν, τὴν Κύπρον, τὰ Δωδεκάνησα, τὴν Αἴγυπτον, κλπ. Εἰδικῶς εἰς τὴν Αἴγυπτον τὰ ἑλληνικὰ βαμβακερὰ θὰ ἔχουν μὲ τὸ μέρος των τὴν διεθνῆ φήμην τοῦ ἑλληνικοῦ ὀνόματος, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, συνεδέθη μὲ τὴν καλλιέργειαν τοῦ αἰγυπτιακοῦ βάμβακος, τοῦ ὁποίου Ἕλληνες ἀνεκάλυψαν καὶ ἐβελτίωσαν παγκοσμίου φήμης ποικιλίας. Καὶ τίποτε δὲν μᾶς ἐπιτρέπει ν' ἀπελπιζώμεθα, ὅτι συντόμως καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ ἑλληνικοῦ βάμβακος, ἐπισύρουσα τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐφευρετικότητα τῶν ἰδίων αὐτῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι ἀνέδειξαν τὸν αἰγυπτιακὸν βάμβακα, δὲν θὰ παρουσιάσῃ ποικιλίας ἐξασφαλιζούσας τὴν ποιοτικὴν ὑπεροχὴν τῶν προϊόντων τῆς ἑλληνικῆς βαμβακοβιομηχανίας. Ἀντιθέτως, αἱ μέχρι σήμερον ἐπιτευχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου βάμβακος βελτιώσεις, παρέχουν τὴν βάσιμον ἐλπίδα, ὅτι δὲν εἶνε μακρὰν ἡ ἡμέρα μιᾶς ἐξαιρετικῆς εἰς ποιότητα καὶ ποσότητα βαμβακοπαραγωγῆς.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν προορισμόν της τοῦτον ἡ ἑλληνικὴ βαμβακοβιομηχανία ὀφείλει προηγουμένως νὰ ὑπερνικήσῃ τὰς τεχνικὰς ἀδυναμίας της, νὰ συγχρονίσῃ τὰ μηχανήματά της, νὰ ὀργανώσῃ ὀρθολογιστικῶς τὰς ἐπιχειρήσεις της. Ἡ γνωμοδότησις τοῦ Α.Ο.Σ. περιέχει λεπτομερεῖς ὑποδείξεις, μὲ τὰς ὁποίας ὀφείλουν νὰ συμμορφωθοῦν οἱ βιομήχανοι καὶ πρὶν ἔτι λάβουν αὗται τὸν χαρακτῆρα ὑποχρεωτικῶν κρατικῶν μέτρων.

Ἀνάλογοι ὑποδείξεις ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς περισσοτέρους κλάδους τῆς ἐθνικῆς μας βιομηχανίας, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ τελειοποιηθοῦν τὸ ταχύτερον καὶ νὰ βελτιώσουν τὴν παραγωγὴν των ποιοτικῶς, ἂν θέλουν νὰ κερδίσουν τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν καὶ ν' ἀποβλέπουν πρὸς περαιτέρω κατακτήσεις.

Μ' ὅλα τοῦτα, ἡ Ἑλλὰς δὲν πρόκειται, βεβαίως νὰ καταστῇ ἀποκλειστικῶς βιομηχανικὴ χώρα. Τοιαύτη χώρα οὐδαμοῦ τῆς γῆς ὑπάρχει. Ἔχει, ὅμως, ἀπόλυτον ἀνάγκην ἡ Ἑλλὰς τοῦ ἐκ τῆς βιομηχανίας εἰσοδήματος, τὸ ὁποῖον θὰ συμπληρώσῃ τὸ εἰσόδημα ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐκ τῆς θαλάσσης.

Ἐντυπώσεις

Χωρὶς φωνὴν

Εἰς τὸν κινηματογράφον, ἀπόγευμα καὶ βράδυ, ἡ σάλλα γεμίζει θηλυκόκοσμον, οἱ κυρίες εἶνε πλειοψηφία καὶ οἱ κύριοι ἀσθενέστατη μειοψηφία. Καὶ ἡ κριτικὴ τῶν ἔργων βασίζεται ἀπάνω στὴ γνώμη τῶν κυριῶν καὶ ἀπὸ τὶς κυρίες ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία ἑνὸς φίλμ. Ἡ γνώμη τῶν κυρίων εἶνε γνώμη τῆς μειοψηφίας καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν λογαριάζεται. Πλήρης καὶ ἀπόλυτος γυναικοκρατία ἐπικρατεῖ εἰς τὸν κινηματογράφον. Ἂν δύο-τρεῖς παρέες κυριῶν, ἀπὸ αὐτὲς ποὺ ἔχουν κοσμικὴν ἐπιρροήν, συμβῇ νὰ καταδικάσουν ἕνα φίλμ, ἂν ἀποφανθοῦν οἱ κυρίες ὅτι τὸ φίλμ αὐτὸ εἶνε μέτριον, δὲν εἶνε συγχρονισμένο, δὲν ἔχει ἐνδιαφέρον, τὴν ἄλλην ἡμέραν ἡ σάλλα τοῦ κινηματογράφου εἶνε κατὰ τὰ τρία τέταρτα ἄδειανή. Ἂν τὸ φίλμ συμβῇ ν' ἀρέσῃ στὶς κυρίες, τότε τὸ φίλμ κρατᾶ τὸ πρόγραμμα δύο ἑβδομάδες. Ἐν τούτοις, λέγει ὁ κύριος ποὺ κάμνει αὐτὴν τὴν ἀποκάλυψιν, αὐτὸ δὲν συνέβαινε ὅταν ὑπῆρχε ὁ βουβὸς κινηματογράφος. Ἡ γυναικοκρατία ἦτο ἕνα γεγονὸς ποὺ συμβαίνει τώρα τελευταῖα μὲ τὸ παρλάν. Εἶνε ἕνας νεωτερισμός.

Ὅταν ὑπῆρχεν ὁ βουβὸς κινηματογράφος, ὅταν εἰς τὴν ὀθόνην ἔκαμναν τὴν ἐμφάνισίν των ἄφωνοι σκιαί, ὅταν ὅλα τὰ αἰσθήματα καὶ ὅλες οἱ συγκινήσεις ἐξεφράζοντο μὲ χειρονομίες, τότε ἡ σάλλα ἦταν γεμάτη ἀπὸ μεικτὸν πληθυσμὸν καὶ τότε ὅλες οἱ ἀποφάσεις γιὰ τὴν τύχη τῶν φίλμς ἐλαμβάνοντο ἀπὸ κοινοῦ. Μπορεῖ μάλιστα νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐπεκράτει ἡ γνώμη τοῦ ἀνδρικοῦ στοιχείου.

Ἀλλ' ἴσως τότε νὰ συνέβαινε καὶ κάτι ἄλλο, ἰδίως εἰς τὰ τελευταῖα χρόνια τοῦ βουβοῦ, ὅταν πλέον ὁ κινηματογράφος εἶχεν ἐπιβληθῆ καὶ εἶχεν ἐπικρατήσει. Ὑπῆρχε τότε μία κάποια ἀντιπάθεια ἀρκετὰ φανερὴ τοῦ θηλυκοῦ κόσμου πρὸς τὸ θέατρον τῶν σκιῶν. Ἐπήγαιναν βέβαια καὶ τότε οἱ κυρίες ὅπως πηγαίνουν καὶ τώρα καὶ παρακολουθοῦσαν πάντοτε τὰ φίλμς μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον. Ἀλλ' ἡ στάσις των τότε ἦτο διαφορετική.

Ὁ κύριος ποὺ κάμνει αὐτὴν τὴν ἀποκάλυψιν αἰσθάνεται τὴν ὑπο-
ἑρμηνεύσῃ τὰ βαθύτερα αἴτια αὐτοῦ τοῦ ψυχολογικοῦ φαινομένου. Ποῦ καὶ διατί ἐπῆλθεν αὐτὴ ἡ μεταβολή; Διατί οἱ κυρίες εἶνε τώρα ἐνθουσιασμένες μὲ τὸ παρλάν ἐνῷ τότε εἶχαν ἀντιπάθειαν πρὸς τὸν βουβόν; Τί συνέβαινε τότε τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει τώρα; Ὁ κύριος ἰσχυρίζεται ὅτι ἤκουσε ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζητήματος τὰς ἐκμυστηρεύσεις μιᾶς ὡραίας κυρίας καὶ ἐξηγεῖ τὸ ζήτημα ὡς ἑξῆς:

Τότε λοιπὸν οἱ κύριοι εἶχαν ξετρελλαθῆ κυριολεκτικῶς μὲ τὶς ἡρωΐδες τῆς ὀθόνης, εἶχαν χάσει τὸν νοῦν τους μὲ τὶς μεγάλες βεντέτες. Τὶς ἔβλεπαν καὶ ἔμεναν σὰν θαμβωμένοι, τὶς παρακολουθοῦσαν καὶ ἔχασκαν μὲ τὸ στόμα ἀνοικτό. Ἐνόμιζαν ὅτι αὐτὲς οἱ γυναῖκες ἦσαν ὑπερφυσικὰ ὄντα, ὅτι ἔχουν θέλγητρα ποὺ δὲν τὰ ἔχουν οἱ πραγματικὲς γυναῖκες, ὅτι ἔχουν ὕπαρξιν μυστηριώδη, ὅτι εἶνε τέλος πάντων ὄντα πλασμένα ἀπὸ ἄργιλον ἀνωτέρας ποιότητος. Καμμιὰ γυναῖκα τοῦ κόσμου δὲν ἦτο ἱκανὴ νὰ συγκριθῇ μὲ τὶς μοιραῖες ἐκεῖνες γυναῖκες, καμμιά, ἀκόμη καὶ ἡ ὡραιοτέρα, δὲν ἠμποροῦσε ν' ἀνθέξῃ σ' αὐτὴ τὴν σύγκριση.

Ἐγύριζαν οἱ σύζυγοι τὸ βράδυ εἰς τὸ σπίτι των ἀπὸ τὸ σινεμὰ καὶ ἐφαίνοντο μελαγχολικοί. Καὶ ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἶνε βέβαιος ὅτι ἔβλεπαν εἰς τὸν ὕπνον των τὰ ἐξαίσια ἐκεῖνα πλάσματα, τὰ ὁποῖα μόνον ἡ φαντασία ἑνὸς μεγάλου καλλιτέχνου ἦτο δυνατὸν νὰ συλλάβῃ. Κατόπιν λοιπὸν αὐτῆς τῆς στάσεως τῶν κυρίων ἀπέναντι τῶν ὡραίων σκιῶν εἶνε πολὺ φυσικὸν νὰ πάρουν οἱ κυρίες μιὰ στάση ἐντελῶς ἀντίθετη. Ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἐπεκράτει θαυμασμὸς καὶ ἔκτασις. Ἦτο ἑπόμενον νὰ δημιουργηθῇ ἀντιπάθεια ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος.

Οἱ κύριοι ἔβλεπαν τὶς ζωντανὲς κυρίες μὲ βλέμμα ποὺ ἐξέφραζε πολλὴν συγκατάβασιν καὶ πολὺν οἶκτον. Καμμιὰ γυναῖκα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ τὰ θέλγητρα τῆς σκιᾶς. Ἡ ἐρεθισμένη φαντασία ἐστόλιζε τὶς σκιώδεις γυναῖκες μὲ ὅλα τὰ προτερήματα καὶ μὲ ὅλες τὶς χάρες καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπεγύμνωνε τὶς ζωντανὲς γυναῖκες ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὰ προτερήματα ποὺ εἶχαν.

—Ἐπὶ τέλους, κύριε, διατὶ συνέβαινε τότε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ἐρωτᾷ ὁ νεαρὸς τῆς παρέας. Διατὶ ὑπάρχει αὐτὴ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τότε καὶ τώρα; Διατί οἱ κύριοι ἔχαναν τότε τὸν νοῦν τους καὶ δὲν τὸν χάνουν καὶ τώρα μὲ τὸ παρλάν;

—Διότι, κύριε, τότε οἱ γυναῖκες τῆς ὀθόνης δὲν μιλοῦσαν. Δὲν εἶχον φωνήν. Δὲν ἔλεγαν τίποτε. Ἦσαν δηλαδή, ὄντα μυστηριώδη καὶ ἡ ἀνδρικὴ φαντασία τὰ ἐπροίκιζε μὲ φωνὴν σειρήνων. Ξέρετε τί εἶνε μιὰ γυναῖκα ποὺ ἐμφανίζεται, κυττάζει μὲ τὰ ὡραῖα της μάτια, σαλεύει τὰ ὡραῖα της χέρια, ἐπιδεικνύει τὸ ὡραῖον της σῶμα χωρὶς νὰ μιλῇ καθόλου. Εἶνε ἕνα θαῦμα. Εἶνε μυστήριον. Εἶνε ὑπερκοσμία ἐμφάνισις. εἶνε ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ ὡραίου.

Οἱ κύριοι ἐπροίκιζαν μὲ τὴν φαντασίαν των τὶς ἡρωΐδες τῆς ὀθόνης μὲ τὶς ὡραιότερες φωνές, τὶς γλυκύτερες, τὶς μεθυστικώτερες. Ὁ καθένας εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ φαντάζεται ὅτι ἡ φωνὴ τῆς βουβῆς βεντέτας ἦτο ἕνα μεθυστικὸν κελάδημα. Ἠξεύρετε καλὰ ὅλοι τί εἶνε ἱκανὴ νὰ κάμῃ ἡ φαντασία ὅταν τὴν ἀφήσωμεν ἐλεύθερη καὶ ἀχαλίνωτη καὶ ἀρχίσῃ νὰ ὀργιάζῃ.

Ἐνῷ τώρα, συνεχίζει ὁ ἴδιος κύριος, οἱ σκιὲς τῆς ὀθόνης ἀπέκτησαν φωνήν. Ἐμφανίζονται καὶ μιλοῦν ὅπως οἱ πραγματικὲς γυναῖκες. Ἄρα ἔχασαν τὸ μυστήριον. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ προικίσῃ ἡ φαντασία μου μίαν ὡραίαν ἠθοποιὸν μὲ φωνὴν σειρῆνος τὴν στιγμὴν ποὺ ἀκούει τὴν λαρυγγώδη φωνήν της; Ἔχασαν, λοιπόν, τὸ μυστήριον οἱ μεγάλες βεντέττες, ἔχασαν τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς ὑποβολῆς, ἔπαυσαν νὰ μαγεύουν καὶ νὰ θαμβώνουν. Τώρα ὁ κύριος ποὺ ἐπιστρέφει τὸ βράδυ στὸ σπίτι του ἀπὸ τὸν κινηματογράφο κάμνει πολὺ ψυχρὰ κριτικὴ τῆς βεντέτας. Καὶ ὅταν τὴν συγκρίνῃ μὲ τὴν σύζυγόν του ἐνδεχόμενον εἶνε νὰ εὑρίσκῃ ὅτι ἡ σύζυγός του ἔχει περισσότερα χαρίσματα. Ξεύρετε, κύριε, τί ἀξίαν ἔχει μία γυναῖκα χωρὶς φωνήν; Εἶνε ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ μυστηρίου. Ἐνῷ ἡ Γκρέτα Γκάρμπο ὑπερέχει ἀπὸ τὴν φίλην σας μόνον μὲ τὴν τέχνην της. Καὶ ἐνδεχόμενον εἶνε ἡ φίλη σας νὰ ἔχῃ ὡραιοτέραν φωνήν.

Γ. ΣΡΣ.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ Ο κ. ΜΠΑΛΝΤΟΥΪΝ

ΘΑ ΤΟΝ ΔΙΑΔΕΧΘΗ Ο ΝΕΒΙΛ ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἀπρίλιος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Εἶνε ζήτημα ἂν ὁ βρεταννικὸς λαὸς θὰ εὕρῃ προτοῦ παρέλθῃ ἀρκετὸν διάστημα ἕνα πρωθυπουργὸν τόσον τοῦ γούστου του, ὅσον εἶνε ὁ σημερινὸς πρωθυπουργὸς κ. Μπάλντουϊν, ὁ ὁποῖος μέλλει νὰ παραιτηθῇ μετὰ τὰς ἑορτὰς τῆς Στέψεως. Τὸν ἔβλεπαν μεταξὺ τοῦ πλήθους τῶν φιλάθλων θεατῶν φοροῦντα τὸ χονδρὸν «τουήντς» καὶ καπνίζοντα τὴν κλασσικὴν πίπαν του, τὴν ὁποίαν ἐπροστάτευεν ἀπὸ τὴν βροχὴν μὲ τὸ χέρι του. Τὸν ἐφαντάζοντο, ὅταν ἐγύριζε στὸ σπίτι του, νὰ τεντώνῃ τὰ πόδια του πρὸς τὸ τζάκι, νὰ ἀδειάζῃ τὴν πίπαν του κτυπῶντας την πάνω στὴν πυροστιὰ καί, μὲ κανένα ποτῆρι οὐΐσκυ δίπλα του, νὰ διαβάζῃ κανένα ὡραῖο ἀστυνομικὸ μυθιστόρημα. Ἡ μεγαλυτέρα ἴσως τέχνη τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ συνίστατο εἰς τὸ ὅτι ἔδιδεν εἰς τὸ ἔθνος τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ὁ χαρακτὴρ του δὲν ἔχει κανένα μυστικό.

Ὁ μέλλων διάδοχός του, ὁ κ. Νέβιλ Τσάμπερλαιν, ἀποτελεῖ ἀντιθέτως ψυχολογικὸν αἴνιγμα. Μόνον τὸ ἔργον του εἶνε γνωστόν. Ἡ προσωπικότης του μένει μυστική. Ἡ μελαγχολικὴ φυσιογνωμία του ἀφήνει τὴν ἐντύπωσιν ἐσωτερικῆς ἀγωνίας. Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀνεκοίνου τὰ δημοσιονομικὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως 1936—1937. Ἡ ἀνακοίνωσις αὐτὴ διαφωτίζει ἀναμφιβόλως τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, ἀλλὰ ρίπτει καὶ κάποιο φῶς ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνθρώπου. Ἀνέλαβε τὰ οἰκονομικὰ μιᾶς μεγάλης χώρας εἰς πολὺ δυσχερεῖς στιγμάς, καθ' ἃς αἱ δαπάναι τοῦ διαρρεύσαντος ἔτους εἶχον φθάσει εἰς ἀριθμὸν πρωτοφανῆ ἕως τότε (881 ἑκατομμύρια λιρῶν), τὰ δὲ ἔσοδα δὲν εἶχον κατορθώσει νὰ τὰς καλύψουν (857 ἑκατομμύρια λιρῶν). Ἐπέτυχε νὰ μειώσῃ εἰς σημαντικὴν ἀναλογίαν τὰς δαπάνας διὰ τὸ τεράστιον χρέος (ἀπὸ 360 ἑκατομμύρια εἰς 211) καὶ ταυτοχρόνως ηὔξησε τὴν ἀπόδοσιν τῶν φόρων, ἐνῷ τοὺς κατέστησε ἐλαφροτέρους. Οὕτω, ἔπειτα ἀπὸ τρία ἔτη, ἰσοσκέλισε τὸν προϋπολογισμὸν εἰς τὰ 709 ἑκατομμύρια λιρῶν. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1935, ἐνῷ ὁ κ. Νέβιλ Τσάμπερλαιν ἀνεκοίνου ὅτι κατὰ τὸ λῆξαν οἰκονομικὸν ἔτος ἡ Ἀγγλία ἔσχε τὸν καλύτερον, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου προϋπολογισμὸν καὶ ὅτι εἶχε πραγματοποιήσει σημαντικὸν περίσσευμα, ἡ Γερμανία ἐπανέφερεν ἀποτόμως τὴν στρατιωτικὴν θητείαν καὶ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἤρχιζε προσπάθειαν ἐπανεξοπλισμοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν, δώδεκα μῆνας κατόπιν, τὸν Μάρτιον τοῦ 1936 ἔμελλε νὰ διαθέσῃ τεράστια ποσά. Αἱ ἔκτακτοι αὗται δαπάναι διὰ τὸν ἐπανεξοπλισμόν, βαρύνουν εἰς ἀφάνταστον βαθμὸν τὸ θησαυροφυλάκιον. Καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς ἐμφανίζεται ὑπὸ ἄπλετον φῶς ὁ χαρακτὴρ τοῦ κ. Νέβιλ Τσάμπερλαιν.

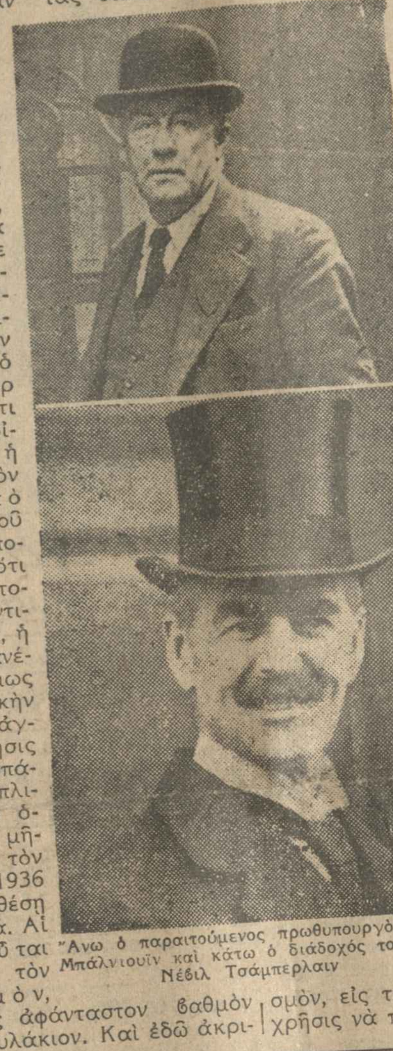

Ἄνω ὁ παραιτούμενος πρωθυπουργὸς κ. Μπάλντουϊν καὶ κάτω ὁ διάδοχός του κ. Νέβιλ Τσάμπερλαιν

Ὡς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν —εἶπεν εἰς τὸν κ. Μπάλντουϊν— ἐπέτυχα. Τώρα, ἡ φροντὶς διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης ἐπιβάλλει νέας δαπάνας. Ὅ,τι ὑπερβαίνει τὰ 120—140 ἑκατομμύρια λιρῶν, τὰ ὁποῖα κανονικῶς διατίθενται διὰ τὸν στρατόν, τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν, θὰ πρέπῃ νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρου προϋπολογισμοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ ἔξοδα θὰ ἐξευρεθοῦν ἐν μέρει διὰ τοῦ δανείου καὶ ἐν μέρει διὰ νέων πόρων, οἱ ὁποῖοι θὰ δημιουργηθοῦν ἐπὶ τούτῳ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ κανονικὸς προϋπολογισμὸς θὰ μείνῃ μὲ τὰς μετρίας του διαστάσεις. Τὸ ἰσοζύγιόν του θὰ διατηρηθῇ.

Ἀλλ' αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι στρατιωτικαὶ δαπάναι περιελήφθησαν εἰς τὸν κανονικὸν προϋπολογισμόν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ λήξασα χρῆσις νὰ παρουσιάζῃ ἔλλειμμα. Τὸ ἔλλειμμα τοῦτο εἶνε μικρὸν σχετικῶς καὶ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποκρυβῇ δι' ἁπλοῦ λογιστικοῦ τεχνάσματος. Τὸ ἔλλειμμα τοῦ κ. Τσάμπερλαιν ὑπῆρξεν ἠθελημένον, ἀπετέλεσε προειδοποίησιν πρὸς τὸ ἀγγλικὸν κοινόν.

Μία μεγάλη χώρα, ἔστω καὶ τόσον πλουσία ὅσον ἡ Ἀγγλία, δὲν δύναται ν' ἀναλάβῃ προσπάθειαν ἐπανεξοπλισμοῦ ὡσὰν τὴν ἀποφασισθεῖσαν, χωρὶς νὰ ὑποβληθῇ εἰς σοβαρὰς θυσίας. Πρὸς τὸ παρὸν ὅμως τὸ μόνον αἰσθητὸν ἀποτέλεσμα τῆς προσπαθείας ταύτης εἶνε ἡ αὔξησις τῆς βιομηχανικῆς δραστηριότητος. Πάντως θὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ πληρώσῃ τὸ ἔθνος. Ἀρχίζει ἤδη νὰ αἰσθάνεται τὴν ὕψωσιν τοῦ κόστους τῆς ζωῆς. Ὁ κ. Νέβιλ Τσάμπερλαιν ἐπιθυμεῖ ὅπως ὁ βρεταννικὸς λαὸς τὸ πάρῃ ἀπόφασιν ὅτι ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του θὰ διέλθῃ ἡμέρας δοκιμασίας. Ἡ πρόθεσίς του εἶνε νὰ ἐπιφυλάξῃ διὰ τοὺς διαδόχους του μικρότερον μέρος τῶν οἰκονομικῶν βαρῶν, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὸν ἐπανεξοπλισμόν.

Τώρα, λέγει, ἡ Ἀγγλία εἶνε πλουσία. Πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἰσχυρά. Ἂς διαθέσῃ, λοιπόν, τὰ πλούτη της διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν δύναμιν ποὺ τῆς χρειάζεται. Ἡ θυσία ποὺ τῆς ζητεῖται ἔχει παιδαγωγικὴν ἀξίαν. Οἱ Ἄγγλοι ὀφείλουν νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ διαφορὰ ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν συνθηκῶν διαβιώσεως, ἡ ὁποία ὑφίσταται μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἄλλων λαῶν τοῦ κόσμου, ἀποτελεῖ προνόμιον, τὸ ὁποῖον διὰ νὰ διατηρηθῇ ἀπαιτεῖ στερήσεις σήμερον καὶ ἀγῶνας ἴσως αὔριον. Ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ γίνῃ Καρχηδών. Μία τοιαύτη πολιτικὴ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε πολὺ δημοφιλής, ἀλλ' ὁ κ. Νέβιλ Τσάμπερλαιν δὲν δίδει μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν δημοτικότητα....

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΝΔΙΑΣ

Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΦΑΚΙΡΗΣ ΠΟΥ ΕΞΕΓΕΙΡΕΙ ΤΟΥΣ ΙΝΔΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

ΕΝΑΣ ΑΣΥΛΛΗΠΤΟΣ ΤΑΡΑΧΟΠΟΙΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἀπρίλιος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τὰ βόρεια σύνορα εἶνε καὶ πάλιν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Καὶ τὰ ἀγγλικὰ φύλλα ἐμφανίζονται καὶ πάλιν μὲ τίτλους ἐνθυμίζοντας παλαιοτέρας ἐποχάς, κατὰ τὰς ὁποίας καθημερινῶς ὁ Τύπος ἠσχολεῖτο μὲ τὰς ἐξεγέρσεις, τὰς ἐνέδρας καὶ ἐν γένει τὰς ἀνωμαλίας, αἱ ὁποῖαι παρουσιάζοντο κάθε τόσο εἰς τὴν περιοχὴν τῶν βορείων ἰνδικῶν συνόρων, τὴν ταραχωδεστέραν αὐτὴν περιοχὴν τῶν βρεταννικῶν κτήσεων τῶν Ἰνδιῶν. Ἐκεῖ, ἀπὸ τινος, ἤρχισε πάλιν νὰ κινῆται ἕνα μυστηριῶδες πρόσωπον, ὁ φακίρης τοῦ Ἰπί, ὁ ὁποῖος καὶ πάλιν δημιουργεῖ πράγματα εἰς τοὺς Ἄγγλους.

Οὕτω, τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, οἱ ὀπαδοὶ αὐτοῦ τοῦ φακίρου, στήσαντες ἐνέδραν ἔσφαξαν 23 Βρεταννοὺς στρατιώτας καὶ ἐτραυμάτισαν 40. Κατόπιν τούτου, τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον τοῦ Στρατοῦ τῶν Ἰνδιῶν διέταξεν ἀμέσως ὅπως δύναμις 7.000 ἀνδρῶν ἀποσταλῇ εἰς τὰ βόρεια σύνορα, ἵνα ἐνισχύσῃ τὰς ἐκεῖ φρουρὰς καὶ ἐπιληφθῇ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς ὑπόπτου αὐτῆς περιοχῆς. Ἐπιπροσθέτως ἀνεχώρησεν ἐπὶ τόπου καὶ ὁ σὲρ Ρόμπερ Κάσσελ, ἀρχιστράτηγος τοῦ στρατοῦ τῶν Ἰνδιῶν, ἵνα διευθύνῃ αὐτοπροσώπως τὰς σχετικὰς ἐπιχειρήσεις. Ἀπεστάλησαν τέλος ἐπὶ τόπου καὶ συντάγματα Ἰνδῶν, ὑποστηριζόμενα ὑπὸ ἰσχυροῦ πυροβολικοῦ, ἁρμάτων μάχης καὶ ἀεροπλάνων. Ὅλαι αὐταὶ αἱ δυνάμεις θὰ κινηθοῦν βάσει καθωρισμένου σχεδίου, τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει εἰς τὴν διάνοιξιν πρὸς τὰ σύνορα μεγάλων ὁδῶν, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἠμποροῦν νὰ κινοῦνται πυκναὶ μηχανοκίνητοι περίπολοι, αἱ ὁποῖαι θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐπέμβουν εἰς πᾶσαν στιγμήν, καταπνίγουσαι τὰς μικροεξεγέρσεις ἐν τῇ γενέσει των, ἐμπνέουσαι δὲ συγχρόνως τὸν φόβον εἰς τὰς διαφόρους φυλὰς τῆς μεθορίου, τὰς ὁποίας θὰ κρατοῦν οὕτω ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχόν των.

Ὁ μυστηριώδης φακίρης τοῦ Ἰπί

Πρόκειται δηλαδὴ περὶ πραγματικοῦ σχεδίου πολέμου, περὶ πολέμου ὅμως ὁ ὁποῖος κατ' οὐσίαν διεξάγεται ἐναντίον ἑνὸς καὶ μόνον ἀνθρώπου, ἑνὸς μυστηριώδους ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶνε πανταχοῦ παρών, ἐνῷ συγχρόνως κανεὶς σχεδὸν δὲν τὸν βλέπει καὶ ὁ ὁποῖος ἐπιπροσθέτως δὲν ἐννοεῖ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ συνθηκολογήσῃ.

Πρό τινος ὁ Ἄγγλος ταγματάρχης Τζόνσον καὶ μερικοὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ τοῦ βρεταννικοῦ στρατοῦ τῶν Ἰνδιῶν, ἔσχον μέσα εἰς ἕνα σπήλαιον μίαν ἡμιεπίσημον τρόπον τινὰ συνομιλίαν μὲ τὸν φακίρην αὐτὸν τοῦ Ἰπὶ καὶ μὲ ἄλλους τινὰς φυλάρχους. Παρ' ὅλας ὅμως τὰς ἐλπίδας, αἱ ὁποῖαι ἐστηρίχθησαν ἐπὶ τῆς συνομιλίας αὐτῆς, οὐδὲν τὸ οὐσιαστικὸν ἀπέρρευσεν ἐκ ταύτης. Ὁ γυμνόπους, κάτισχνος καὶ ἀσθενικὸς φακίρης ὑπῆρξεν ἀνένδοτος εἰς τὰ αἰτήματά του, τὸ ἀποτέλεσμα δὲ ὅλων αὐτῶν τῶν διαπραγματεύσεων ἦτο μία ἀτελὴς σύμβασις, ἡ ὁποία ἀντὶ νὰ κατασιγάσῃ τὸ πολεμικὸν μένος τοῦ ταραξίου φακίρου, τοῦ ἔδωσε ἀντιθέτως ἀφορμὰς νέων ἐξεγέρσεων. Περιτρέχει, λοιπόν, τὰ σύνορα ὁ φακίρης — φάντασμα, κηρύττει τὸν πόλεμον καὶ τὴν ἐξέγερσιν, διαδίδει θρύλους καὶ μύθους, οἱ ὁποῖοι καθίστανται πάντοτε πιστευτοὶ ὅταν προέρχωνται ἀπὸ τὸ στόμα του, δίδει, ἀκόμη, ἐντολάς, ὀργανώνει συνωμοσίας καὶ οἱ Ἄγγλοι **ἀδυνατοῦν νὰ τὸν συλλάβουν.**

Εἴκοσι φορὰς ἀπεπειράθησαν νὰ τὸν πιάσουν, καὶ εἴκοσι φορὰς τοὺς ἐξέφυγε, κυριολεκτικῶς μέσα ἀπὸ τὰ χέρια τους.

— Εἶνε ὁ διάβολος προσωποποιημένος, ἔλεγε πρό τινος ἕνας Ἄγγλος ἀξιωματικός, μαχόμεθα ἐναντίον μιᾶς ἀοράτου δυνάμεως.

Οὕτω, μέσα εἰς τὰς χαράδρας καὶ τὰ δάση τῶν βορείων συνόρων πλανᾶται κάθε νύκτα, ἡ μυστηριώδης σκιὰ τοῦ ἀοράτου φακίρου, σπείρουσα τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐξέγερσιν καὶ πρὸ παντὸς ὀργανώνουσα συνωμοσίας καὶ ἐνέδρας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, κάθε τόσο, ἀποσπάσματα βρεταννικοῦ στρατοῦ βαδίζοντα ἀνύποπτα, δέχονται αἰφνιδίως καταιγισμὸν πυρὸς ἐκ μέρους Ἰνδῶν κρυμμένων εἰς ὑψηλὰ ἀπόκρυμνα μέρη, ἀφήνουν ἐπὶ τόπου ἀρκετοὺς νεκρούς, καὶ κατόπιν, οἱ ὑπόλοιποι, συνεχίζουν τὴν πορείαν των διὰ ν' ἀναφέρουν τὰ πένθιμα νέα εἰς τὸν σταθμὸν ὅπου κατευθύνονται. Ὅλοι γνωρίζουν, φαντάζονται τοὐλάχιστον, ὅτι πίσω ἀπὸ τὰ δολοφονικὰ αὐτὰ ὅπλα κρύπτεται ἡ μυστηριώδεις σκιὰ τοῦ φακίρου τοῦ Ἰπί, τὸν ὁποῖον ὅμως ὀλίγοι ἔχουν ἀντικρύσει κατὰ τὰς φονικὰς αὐτὰς στιγμάς. Αὐτοὶ οἱ ὀλίγοι, τὸν περιγράφουν ἀργότερα καὶ ἔτσι ἡ αἰνιγματικὴ αὐτὴ μορφὴ ἔχει καταστῆ γνώριμος εἰς ὅλους τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὸν στρατὸν τῶν Ἰνδιῶν. Ἔχει, λέγουν, μεγάλα γλαυκὰ πύρινα μάτια, ἕνα περίεργον κόκκινον ὑπογένειον καὶ ἄγρια μαλλιά. Εἶνε πάντοτε ρακένδυτος, διαρκῶς δέ, συνταράσσεται ἀπὸ ρίγη. Ἔτσι, ἡ περίεργος αὐτὴ μορφὴ ἔχει καταστῆ ὁ πραγματικὸς ἐφιάλτης τῶν Ἄγγλων στρατιωτῶν.

Κάποτε ἕνα ἀπόσπασμα λογχοφόρων συνήντησε μικρὰς ὁμάδας ἐπαναστατῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ φακίρης, ὁ ἀποκαλούμενος μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν «ταραχοποιός». Οἱ λογχοφόροι, ἐπιτίθενται τότε λυσσαλέως, γρήγορα δὲ ἡ ὅλη ἐπίθεσις συγκεντροῦται κατὰ τοῦ φακίρου. Περικυκλωμένος, ὑποχωρῶν πρὸς τὸ χεῖλος ἑνὸς κρημνοῦ, πηδᾷ ἔξαφνα εἰς τὸ κενόν. Οἱ λογχοφόροι παρηγοροῦνται διότι δὲν τὸν συνέλαβον, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἔχει τοὐλάχιστον φονευθῆ. «Ὁ ταραχοποιὸς ἀπέθανε» φωνάζουν χαρούμενοι καὶ τὸ εὐχάριστον νέον διαδίδεται αὐθημερὸν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν Ἰνδιῶν. Τὴν ἑπομένην, ὅμως, ὁ ταραχοποιὸς ἐπὶ κεφαλῆς μερικῶν ἑκατοντάδων ἐπαναστατῶν προσβάλλει αἰφνιδιαστικῶς μίαν ἐφοδιοπομπὴν ἢ μίαν περίπολον.

[Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα]

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ καὶ ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τῆς Γαλλίας

Μετὰ τὴν διάσκεψιν τῆς Μ. Ἀντάντ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἀπρίλιος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ὅσον παρέρχεται ὁ καιρὸς τόσον περισσότερον οἱ γαλλικοὶ κυβερνητικοὶ κύκλοι, πείθονται ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς μὴ ἐπεμβάσεως εἰς τὰ ἱσπανικὰ πράγματα, τὴν ὁποίαν ἐνεκαινίασε κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ὁ Γάλλος πρωθυπουργός, ἦτο ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη καὶ ὅτι ἤρχισεν ἤδη νὰ ἀποδίδῃ καρπούς. Γενικῶς πιστεύεται ὅτι ἡ ἀποφασιστικὴ στάσις τὴν ὁποίαν υἱοθέτησε ἡ Γαλλία ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Μ. Βρεταννίας, κατέστησε τὴν μὴ ἐπέμβασιν ἀποτελεσματικήν. Ὁ ναυτικὸς ἔλεγχος τῶν ἱσπανικῶν παραλίων, ὁ ὁποῖος θὰ συμπληρωθῇ ὅσονούπω, πιστεύεται ὅτι θὰ ἀπομονώσῃ ὁριστικῶς τὰς ὑπαρχούσας ἐν τῇ Χερσοννήσῳ δυνάμεις καὶ θὰ ἀποτρέψῃ τὴν περαιτέρω συνέχισιν τῆς ἐπεμβάσεως.

Ἡ γαλλικὴ κοινὴ γνώμη ἔχει σχεδὸν καταπλαγῇ ἀπὸ τὴν ἀπότομον ἀλλαγήν, ἡ ὁποία ἔχει ἐπέλθει εἰς τὰ ἱσπανικὰ πράγματα καὶ εἰς τὴν ἔναντι αὐτῶν στάσιν τῶν δυνάμεων. Οἱ ἀριστεροὶ ὑποστηρικταὶ τῆς κυβερνήσεως Μπλούμ, μόλις πρὸ μηνὸς ἐθεώρουν τὴν συμφωνίαν μὴ ἐπεμβάσεως ὡς καθαρὰν φάρσαν, ἐνῷ σήμερον φαίνεται ὅτι ἔχουν ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτήν. Ἐνταῦθα ἐπικρατεῖ ἡ ἀντίληψις, ὅτι ἂν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία δυνηθοῦν νὰ πείσουν τὰς ἄλλας χώρας ὅπως σεβασθοῦν τὰ διεθνῆ νόμιμα ἔναντι τῆς Ἱσπανίας, ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ κερδηθῇ καὶ ὁ γενικώτερος ἀγὼν διὰ τὴν εἰρήνην ἐν τῇ Κεντρικῇ Εὐρώπῃ. Τὸ ζήτημα τοῦτο παρουσιάζει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Γαλλίαν, ἡ ὁποία βλέπει ἐξουθενουμένην τὴν ἐπιρροήν της παρὰ τῇ Μικρᾷ Ἀντάντ.

Ἡ Συνδιάσκεψις τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ ἀνεμένετο καὶ παρηκολουθεῖτο ὑπὸ τῆς Γαλλίας μὲ ἀσύνηθες ἐνδιαφέρον. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ Τσεχοσλοβακία διατρέχει σήμερον τὸν μεγαλύτερον ἀπὸ τῆς συστάσεώς της κίνδυνον, καὶ ἡ Γαλλία εἶνε συνδεδεμένη μετ' αὐτῆς διὰ τῆς συνθήκης ἀμοιβαίας βοηθείας, ἡ ὁποία ὑπεγράφη τὸ 1924. Μὲ τὴν Νοτιοσλαυΐαν καὶ τὴν Ρουμανίαν — τὰ δύο ἄλλα μέλη τῆς Μ. Ἀντάντ — ἡ Γαλλία συνδέεται διὰ χαλαρωτέρων συνθηκῶν διπλωματικῆς ἁπλῶς φύσεως, αἱ ὁποῖαι δὲν συνεπάγονται ἀναγκαίως στρατιωτικὴν βοήθειαν.

Αἱ συνθῆκαι αὐταὶ ἦσαν ἐπαρκεῖς ἐφόσον τὰ κράτη τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ εἶχον πεποίθησιν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Ἡ μεταξὺ αὐτῶν συνεργασία ηὔξανε σταθερῶς μέχρι τοῦ ἰταλοαιθιοπικοῦ πολέμου. Παρὰ τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας των καὶ τὰ τρία αὐτὰ κράτη ἐφήρμοσαν τὰς κυρώσεις τὰς ὁποίας ἀπεφάσισεν ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν κατὰ τῆς Ἰταλίας. Τὰ σημεῖα ἐξαρθρώσεως τῆς Μ. Ἀντάντ ἤρχισαν ἐμφανιζόμενα μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν κυρώσεων καὶ τὴν ἀπώλειαν τῆς πεποιθήσεως ἐπὶ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Τὸ πρῶτον δεῖγμα ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον ὑπογραφὴ ἑνὸς διμεροῦς συμφώνου φιλίας μεταξὺ Νοτιοσλαυΐας καὶ Βουλγαρίας. Τὸ σύμφωνον τοῦτο διεδέχθη νέον ἐπίσης διμερὲς μεταξὺ Νοτιοσλαυΐας καὶ Ἰταλίας, τὸ ὁποῖον, κατὰ τοὺς γαλλικοὺς κύκλους ὑπεγράφη χωρὶς προηγουμένως ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Νοτιοσλαυΐας νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν, ὡς εἶχεν ὑποχρέωσιν.

Τὸν παρελθόντα Νοέμβριον ἡ Γαλλία ἀπεπειράθη νὰ σταθεροποιήσῃ ἐκ νέου τὴν Μικρὰν Ἀντάντ, προσφερθεῖσα νὰ ὑπογράψῃ μετὰ τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Νοτιοσλαυΐας σύμφωνα ἀμοιβαίας βοηθείας τοῦ αὐτοῦ τύπου μὲ τὸ γαλλοτσεχοσλοβακικὸν σύμφωνον τοῦ 1924. Ἡ μόνη ἀπαίτησις τὴν ὁποίαν διετύπωνε ἡ Γαλλία ἦτο ὅπως καὶ τὰ τρία κράτη συνάψουν πρὸς ἄλληλα παρόμοια σύμφωνα. Ἡ Νοτιοσλαυΐα ὅμως ἀνέβαλεν ἐπ' ἀόριστον κάθε συζήτησιν ἐπὶ τῆς γαλλικῆς προσφορᾶς καὶ ἡ Μικρὰ Ἀντάντ ὑπεχρεώθη εἰς τὸ ἀνακοινωθέν της νὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὴν ἀρχὴν τῶν διμερῶν συμφώνων. Ὄπισθεν τοῦ διπλωματικοῦ τούτου ἀγῶνος μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας εὑρίσκεται, κατὰ τοὺς γαλλικοὺς κύκλους, ἡ Γερμανία καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς αἱ ἀνησυχίαι τῆς Γαλλίας περὶ τῆς τύχης τῆς Τσεχοσλοβακίας καθίστανται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν μεγαλύτεραι.

Μεγάλας προσπαθείας καταβάλλει ἡ Κυβέρνησις Μπλοὺμ ὅπως ἀποτρέψῃ τὸν κίνδυνον ἀπεργιῶν διαρκούσης τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως τῶν Παρισίων, τὰ ἐγκαίνια τῆς ὁποίας θὰ γίνουν κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα. Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ξενοδοχείων ἀπειλοῦν νὰ κατέλθουν εἰς ἀπεργίαν ἂν μία πρόσφατος ἀπόφασις ὑποχρεωτικῆς διαιτησίας, διὰ τῆς ὁποίας ὁρίζονται νέα κλιμάκια μισθοῦ, δὲν ἀναθεωρηθῇ ἀμέσως. Ἐπίσης οἱ ἐργάται τῶν καταστημάτων μόδας, τὰ ὁποῖα ἐλπίζουν νὰ διεξαγάγουν ζωηρὸν ἐμπόριον διαρκούσης τῆς Ἐκθέσεως, ζητοῦν αὔξησιν ἡμερομισθίων μεταξὺ 10 % καὶ 30 %. Ἡ ἀπαίτησις αὐτὴ ἔρχεται ἀμέσως σχεδὸν μετὰ τὴν πρὸ δεκαπενθημέρου θέσπισιν τῆς τεσσαρακονταώρου ἑβδομαδιαίας ἐργασίας, ἡ ὁποία συνωδεύθη μὲ αὔξησιν τῶν ἡμερομισθίων κατὰ 10 %. Ὁμοίως ἡ Κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ ἀποτρέψῃ τὴν ἔκρηξιν ἀπεργίας ἐκ μέρους τῶν ἐργατῶν μεταφορῶν, παρὰ τὴν ἐφαρμογὴν εἰς τὸν κλάδον των τῆς ἑβδομάδος τῶν 44 ὡρῶν.

Ἂν ἡ Κυβέρνησις δυνηθῇ ν' ἀποτρέψῃ τὰς ἀπειλουμένας ἐργατικὰς ταραχάς, οὐδεμία σχεδὸν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐκθέσεως θὰ σημειωθῇ τεραστία συρροὴ ξένων ἐπισκεπτῶν. Ἡ ὑποτίμησις τοῦ φράγκου ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ μεγάλη προπαγανδιστικὴ ὑπὲρ τῆς Ἐκθέσεως ἐκστρατεία ἤσκησαν σημαντικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς τουριστικῆς κινήσεως κατὰ τὸ τρέχον ἔτος. Ἤδη κατὰ Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον ἐσημειώδη ἔκδηλος αὔξησις τῆς κινήσεως ταύτης, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν κίνησιν τῶν ἀντιστοίχων μηνῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη. Ἐφέτος, διαρκοῦντος τοῦ Πάσχα, οἱ Παρίσιοι καὶ τὰ ἄλλα τουριστικὰ κέντρα ἐγνώρισαν ἀκμὴν ὑπενθυμίζουσαν τὰς εὐτυχεῖς ἡμέρας, ποὺ εἶχε γνωρίσει ἡ Γαλλία πρὸ δεκαετίας καὶ πλέον. Ἡ Ριβιέρα τόσον ὑπερεπληρώθη ἐπισκεπτῶν, ὥστε τὰ βαγόνια καὶ αἱ αἴθουσαι ἀναμονῆς τῶν σιδηροδρόμων μετετράπησαν προσωρινῶς εἰς κοιτῶνας. Ἐξαιρετικῶς εὐχάριστοι ἐπίσης εἰδήσεις περὶ τῆς τουριστικῆς κινήσεως ἐλήφθησαν ἀπὸ πολλὰ παράλια κέντρα τῶν βορείων ἐπαρχιῶν.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Εἰς τὸν διαρκῶς θολούμενον διεθνῆ ὁρίζοντα, τὸν ὁποῖον ἀπὸ πολλοῦ διασχίζουν αἱ ἀστραπαὶ τῶν μεγάλων ἀντιθέσεων, διαλάμπει ἤδη μία πενιχρὰ ἀκτὶς φωτὸς καὶ ἐλπίδων: εἶνε ἡ ἐκ μέρους τῶν Κυβερνήσεων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας παράκλησις τοῦ πρωθυπουργοῦ τοῦ Βελγίου κ. Βὰν Ζέελαντ, ὅπως ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν μελέτης περὶ τῶν δυνατοτήτων διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐμπορικῶν περιορισμῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων Κρατῶν. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τῶν Κυβερνήσεων δύο μεγάλων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, ἀποτελοῦσα τὴν πανηγυρικωτέραν καταδίκην τοῦ ἰσχύοντος συστήματος τῶν ἀδιαβάτων δασμολογικῶν τειχῶν καὶ τῆς πολιτικῆς τῆς «ἐθνικῆς αὐταρκείας», ἐμπνέει πολὺν σκεπτικισμόν, ἂν μὴ καὶ ἀπαισιοδοξίαν. Ἡ διεθνὴς οἰκονομικὴ συνεννόησις ἀπεδείχθη μέχρι τοῦδε ἀσύλληπτος χίμαιρα καὶ ὄνειρον, πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ ὁποίου δὲν ἀρκοῦν, ὅταν ἐννοεῖται ὑπάρχουν, καὶ αἱ εἰλικρινέστεραι ὑποκειμενικαὶ διαθέσεις. Ἡ διαίρεσις τοῦ κόσμου εἰς χώρας οἰκονομικῶς προνομιούχους καὶ μὴ περικλείει βασικὰς ἀντινομίας, ἄνευ τῆς ἄρσεως τῶν ὁποίων καμμία οἰκονομικὴ συνεννόησις δὲν εἶνε δυνατή. Δι' αὐτὸ καὶ νομίζομεν ὅτι δύναται κανεὶς ἀπὸ τοῦδε νὰ προεξοφλήσῃ τὴν ἀποτυχίαν τῆς προσπαθείας, τὴν ὁποίαν θ' ἀναλάβῃ ὁ Βέλγος πρωθυπουργός.

* * *

Ἡ βιομηχανία μας

Τὰ συμπεράσματα τῆς μελέτης τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ὡς πρὸς τὴν ἀκολουθητέαν πολιτικὴν εἰς τὴν βιομηχανίαν τοῦ βάμβακος, πρέπει νὰ χαιρετισθοῦν ὡς μία καλὴ ἀπαρχὴ θετικῆς ἐργασίας διὰ τὴν σοβαρὰν μελέτην τῶν προβλημάτων τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας. Καὶ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τὸ Α.Ο.Σ. θὰ συνεχίσῃ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν καὶ θὰ τὴν ἐπεκτείνῃ εἰς τὸ ὅλον πρόβλημα τῆς βιομηχανίας μας. Τὴν στιγμὴν αὐτήν, κατὰ τὴν ὁποίαν διεθνεῖς συντελοῦνται ζυμώσεις διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν παγκοσμίων οἰκονομικῶν σχέσεων, πρὸς τὰς νέας συνθήκας, αἵτινες τείνουν νὰ δημιουργηθοῦν, ἡ νεαρὰ ἑλληνικὴ βιομηχανία ἔχει ἰδιαιτέρως ἀνάγκην σώφρονος πολιτικῆς, ἡ ὁποία μόνον ὡς ἀποτέλεσμα ἐνδελεχοῦς μελέτης, εἶνε δυνατὸν νὰ ἀναπτυχθῇ.

* * *

Πρὸς νέαν κρίσιν;

Αἱ πληροφορίαι περὶ συνεχιζομένης παραβιάσεως τῆς συμφωνίας μὴ ἐπεμβάσεως, διὰ τῆς ἀποστολῆς νέων ἐνισχύσεων πρὸς τοὺς ἐρυθροὺς καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελε κανεὶς νὰ μὴ τὰς πιστεύσῃ ἢ ἔστω νὰ τὰς θεωρήσῃ ὡς ὑπερβολικάς, εἶνε πάντως χαρακτηριστικὰ προοίμια νέων προσεχῶν περιπλοκῶν τοῦ ζητήματος τούτου. Δὲν παρῆλθε δεκαήμερον ἀφ' ἧς ἡ δημιουργηθεῖσα κρίσις εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς διευθετήσεως, χάρις κυρίως εἰς τὴν στάσιν τῆς Ἰταλίας, δηλωσάσης τὴν προσήλωσίν της πρὸς τὴν συμφωνίαν καὶ ἰδοὺ ὅτι νέα νέφη ἐμφανίζονται εἰς τὸν ὁρίζοντα. Ἐν τούτοις, δὲν ὑπάρχει ἴσως τὴν στιγμὴν αὐτὴν περισσότερον ἀποτελεσματικὸν ἔναυσμα διὰ μίαν παγκόσμιον πυρκαϊάν, ἀπὸ τὴν συνέχισιν τῆς ἀποστολῆς ἐνισχύσεων πρὸς τοὺς ἐν Ἱσπανίᾳ ἀντιμαχομένους.

* * *

Τὸ ἀνατιμητικὸν κῦμα

Ἡ σημειουμένη εἰς τὴν παγκόσμιον ἀγορὰν ἀνατιμητικὴ τάσις τῶν βασικῶν πρώτων ὑλῶν, καθὼς καὶ τῶν κυριωτέρων εἰδῶν διατροφῆς, προκαλεῖ εὐλόγους ἀνησυχίας εἰς τοὺς κυβερνήτας ὅλων τῶν χωρῶν, οἱ ὁποῖοι σπεύδουν εἰς τὴν λῆψιν τῶν ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐπιβαλλομένων μέτρων. Οὕτως, ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ροῦζβελτ ἐξαγγέλλει ὅτι θὰ λάβῃ τολμηρὰ μέτρα ἀναχαιτίσεως τοῦ ἀνατιμητικοῦ κύματος καὶ ὡς πρῶτον τοιοῦτο θεωρεῖ τὸν περιορισμὸν εἰς τὸ ἐλάχιστον τῶν κρατικῶν προμηθειῶν. Ὁμοίως ἡ ἰαπωνικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ἐπειγόντως τὴν ἐλάττωσιν τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν τῶν μετάλλων διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μείωσιν τῆς τιμῆς ἰδίως τοῦ σιδήρου, ἡ ὕψωσις τῆς ὁποίας δυσχεραίνει τοὺς πολεμικοὺς ἐξοπλισμοὺς τῆς Ἰαπωνίας. Ἀνάλογα μέτρα λαμβάνονται καὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας πρὸς ἀντιμετώπισιν ἑνὸς ἀνησυχητικοῦ συμπτώματος τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας, παραβαλλομένου, ὡς γνωστόν, πρὸς τὴν πυρετικὴν ἔξαψιν τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ. Ἂν ὁ ἀνατιμητικὸς οὗτος πυρετός, ἀπὸ τὸν ὁποῖον προσεβλήθη κατ' αὐτὰς ὁ παγκόσμιος οἰκονομικὸς ὀργανισμός, ἀποδειχθῇ προειδοποιητικὸν σύμπτωμα μιᾶς νέας οἰκονομικῆς κρίσεως, τῆς ὁποίας ὁ κύκλος μόλις ἀρχίζει νὰ διαγράφεται, θὰ ὑποστοῦν καὶ πάλιν ὅλαι αἱ χῶραι δυσμενεῖς οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς συνεπείας, τὰς ὁποίας μόνον μία ὑγιὴς οἰκονομικὴ πολιτικὴ καὶ μία συνειδητὴ ἀντιμετώπισις τῆς καταστάσεως δύναται νὰ περιορίσῃ.

Εἰς τὸν παράδεισον

Μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ περιβοήτου ἄλλοτε ἀρχηγοῦ τῆς Γκεπεοῦ κ. κ. Γιαγκόντα ἐν Μόσχᾳ «ἀνευρέθησαν εἰς τὴν οἰκίαν του.... ἀδάμαντες ἀξίας δέκα ἑκατομμυρίων λιρῶν. τραπεζογραμμάτια ἀμερικανι-

Θεάματα

(Ἀπογευματιναί Ἑσπεριναί)
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 5.30 καὶ 10 μ.μ. «Πόθοι κάτω ἀπὸ τὶς λεῦκες».
ΑΛΙΚΗΣ. «Ὁ Παπαφλέσσας».
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. 100 τὰ ἑκατό». Πρώτη.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Οἱ δυὸ Ἄγγελοι».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ὅπως ἀγαπᾶτε», τοῦ Σαίξπηρ.
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Τὸ τρελλοκόριτσο».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Θίασος Π. Κυριακοῦ). «Τὸ κορίτσι τῆς γειτονιᾶς».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ φυγὴ τοῦ Ταρζάν».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ὁ κῆπος τοῦ Ἀλλάχ».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Πέερ Γκύντ» καὶ «Δόκτωρ φάντασμα».
ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ. «Θάλασσες τῆς Κίνας».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ὁ ἔνοχος».
ΟΡΦΕΥΣ. «Ζίγκφελδ, ὁ βασιλεὺς τῶν γυναικῶν».
ΠΑΛΛΑΣ (Μετ.). «Ὄχι πειὰ γυναῖκες».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Σόου Μπώτ».
ΡΕΞ. «Τὸ χρῆμα».
ΣΙΝΕΑΚ. Ἐπίκαιρα κλπ. ἀπὸ 10 π.μ.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Δόκτωρ Ἐπαμεινώνδας».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Δόκτωρ Ἐπαμεινώνδας».
ΕΚΘΕΣΙΣ. «Ἀποχαιρετισμὸς στὴν σημαία».
ΙΡΙΣ. «Ὁ πόθος».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Λευκὸ φορτίο».
ΟΥΦΑ. «Ἡρωϊκὲς καρδιές».
ΑΡΗΣ. «Στέλλα Πάρις».
ΑΤΘΙΣ. «Τὰ δυὸ κωθώνια».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ὁ ἐλευθερωτὴς τοῦ Μεξικοῦ».
ΕΚΘΕΣΙΣ. «Λογχοφόροι τῆς Βεγγάλης».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Ὁ δρόμος τῶν ἀετῶν».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Μάνυα».
ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρ.). «Νιτσεβό».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἐλαφρὰ ταξιαρχία».

Πειραιῶς καὶ Προαστίων

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Γκαρσόν».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ρωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Δυὸ μάγκες».
ΧΑΪ-ΛΑΪΦ. «Ἔγκλημα ἢ αὐτοκτονία;».
ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Τελευταῖος ἔρως τοῦ Σούμπερτ».
ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ. «Σπασμένες ἁλυσίδες».
ΑΚΤΑΙΟΝ. «Μυστήρια τῶν Παρισίων».
ΑΣΤΗΡ (Ν. Ἰων.). «Μιχαὴλ Στρογκώφ».
ΕΤΟΥΑΛ. «Καπετὰν Γενάρης».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Ὑπὸ δύο σημαίας».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Μιχαὴλ Στρογγώφ».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκκ.). «Ὁ κῆπος τοῦ Ἀλλάχ».
ΕΚΛΑΙΡ (Κοκκ.). «Ἐλαφρὰ ταξιαρχία».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κοκκ.). «Μιχαὴλ Στρογγώφ».

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Μηθύμνης — Μοσχονησίων 19

κὰ καὶ ἰαπωνικὰ καὶ ἑκατὸν φιάλαι γαλλικῆς σαμπάνιας». Ὁμολογουμένως εἰς οἰκίας Ἀμερικανῶν γκάγκστερς σπανίως ἀνευρέθη παρόμοιος θησαυρός. Σαμπάνιες μὲ ἀδάμαντας, ὡς μεζέ, βέβαια, εἶνε μοναδικὸς συνδυασμὸς τοῦ τερπνοῦ μετὰ τοῦ ὠφελίμου τὸν ὁποῖον μόνον ὁ μπολσεβικικὸς παράδεισος ἠδύνατο ὄχι ἁπλῶς νὰ ὑποσχεθῇ, ἀλλὰ καὶ νὰ προσφέρῃ πράγματι εἰς τοὺς φανατικοὺς πιστούς. Εἰς ἄλλην ἐποχὴν μὴ «προοδευτικὴν» οἱ πιστοὶ ἠρκοῦντο νὰ εὕρουν εἰς τὸν παράδεισον ἁπλῶς ἕνα πιλάφι, ἀλλ' ἡ ἐποχὴ αὐτὴ παρῆλθε, φεῦ!...

Μία διευκρίνισις

Ἐπειδὴ ἡ διατύπωσις ὡρισμένης περικοπῆς εἰς τὴν χθεσινὴν περὶ τῆς δημιουργίας προτύπων γεωργικῶν κέντρων εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς τῆς χώρας ἔρευνάν μας, θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ὑποτιμᾶται ἡ ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τῶν σταθμῶν παρεχομένη σήμερον ἐργασία, ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν Θεσσαλικῶν Σιδηροδρόμων κ. Ν. Τσιμόπουλος, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλομεν τὰς σχετικὰς μὲ τὴν προσπάθειαν ταύτην πληροφορίας, μᾶς παρακαλεῖ δι' ἐπιστολῆς του ὅπως τονίσωμεν, ὅτι ἡ κατηγορία αὐτὴ τῶν σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων ἐργάζεται καὶ σήμερον ὑπερανθρώπως, πρόκειται δέ, μὲ τὴν ἵδρυσιν τῶν προτύπων ἀγροκτημάτων εἰς τοὺς σταθμούς, νὰ ἐπιφορτισθῇ μὲ πρόσθετον ἡμερησίαν ἐργασίαν 2—3 ὡρῶν, τὴν ὁποίαν καὶ προθύμως θὰ προσφέρῃ, χάριν τοῦ ἐπιδιωκομένου γενικωτέρου σκοποῦ. Θεωροῦμεν βεβαίως περιττὸν νὰ ἐξάρωμεν καὶ ἡμεῖς τὰς σημαντικὰς πράγματι ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσφέρει τὸ προσωπικὸν τῶν σιδηροδρομικῶν μας σταθμῶν, καθὼς καὶ ὅλοι ἐν γένει οἱ σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι τῆς χώρας.

Τὰ κάρβουνα

Πρὸς διάλυσιν τῆς ἀπορίας, ἡ ὁποία ἐξεφράζετο πρό τινων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰδίας θέσεως, ὡς πρὸς τὴν τιμὴν κόστους καὶ πωλήσεως τῶν ξυλανθράκων, ἀναγνώστης μας, κατέχων τὰ πράγματα, μᾶς παρέχει τὰς ἑξῆς πληροφορίας: Εἰς τὸ κατ' ὀκᾶν κόστος τῶν ξυλανθράκων πρέπει νὰ ὑπολογισθοῦν 1) δι' ἐνοίκιον δάσους (τοπιάτικο) λεπτὰ 45, 2) δι' ἐργασίαν ἐκριζώσεως καὶ κατασκευῆς ἀναλόγως τοῦ δάσους ἀπὸ 1,30—1,60, 3) διὰ μεταφορὰν ἀπὸ καμίνου εἰς δημόσιον δρόμον λεπτὰ 20—30, 4) διὰ μεταφορὰν μέχρις Ἀθηνῶν λεπτὰ 40—60, 5) διὰ δημόσιον φόρον λεπτὰ 49, 6) διὰ δημοτικὸν φόρον λεπτὰ 6, 7) διὰ φθορὰν σάκκων καὶ προϊόντος κατὰ τὴν μεταφορὰν λεπτὰ 15. Ἤτοι, κατὰ μέσον ὅρον, μία ὀκᾶ ξυλανθράκων στοιχίζει, συμφώνως πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους, δραχμὰς 3,40, εἰς τὰς ὁποίας προστίθενται ὡς ἐμπορικὸν κέρδος, λεπτὰ 30. Εἰς τὴν τιμὴν τῶν δρχ. 3,70 πωλοῦνται τὰ κάρβουνα χονδρικῶς εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν Ἀθηνῶν.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Ὁδὸς Πειραιῶς 31. Τηλέφ. 52.811
Μεθαύριον Σάββατον ὥραν 7. μ.μ.
Γη ΣΥΝΑΥΛΙΑ
Κυρίου καὶ Κυρίας
ΛΥΚΟΥΔΗ
Σονάτες διὰ Βιολὶ καὶ Πιάνο.
Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρχ. 80 καὶ τὰ μαθητικὰ 20 πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς τὸν Μουσικὸν Οἶκον Μ. Καζάζη Σταδίου 20.

ΡΟΔΟΣΤΑΓΜΑ ΡΩΜΥΛΙΑΣ. Γνήσιον ἔχει μόνον ὁ Α. Λέκας, Κυψέλης 80. Τηλ. 80-546. Γκύζη καὶ Ραγκαβῆ. Τηλ. 27-247.

ΟΠΩΣ ΑΓΑΠΑΤΕ...
Ἡ ὡραιότερη κωμῳδία τοῦ Σαίξπηρ
Ὁ μεγάλος θρίαμβος τοῦ θιάσου Κοτοπούλη
Τὸ ἔργον ποὺ ἀρέσει σ' ὅλους
ΣΗΜΕΡΟΝ ΛΑΪΚΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟΛΣΤΟΪ
Η ΣΟΝΑΤΑ ΚΡΟΫΤΣΕΡ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΜΠΕΤΟΒΕΝ
ΤΣΑΪΚΟΦΣΚΥ
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

Ὁ μεγαλειώδης
ΚΟΛΟΣΣΟΣ
ποὺ τὸν ἐνέπνευσε ἡ φρίκη
ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΘΥΕΛΛΑΣ
ΛΕΥΚΟΙ ΣΚΛΑΒΟΙ
Γι' αὐτοὺς μιλᾷ σήμερα
ὅλη ἡ Εὐρώπη
καὶ ἡ Ἀθήνα
ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
«ΔΙΤΣ»

Τὸ ΣΙΝΕΑΚ
φωτίζει γιὰ σᾶς
τὶς 4 γωνιὲς τοῦ
κόσμου

ΣΙΝΕ ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ
ΟΔΟΣ ΙΩΝΟΣ ΟΜΟΝΟΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΚΑΤΕ ΦΟΝ ΝΑΓΚΥ
ΖΑΝ ΠΙΕΡ ΩΜΟΝ
ΖΟΥΛ ΜΠΕΡΥ
σ' ἕνα ἔργο τολμηρὸ
ΤΟ ΛΕΥΚΟ ΦΟΡΤΙΟΝ
Γύρω ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν
Τιμαὶ
Δρχ. 10—15
2—4 μ. μ. Γεν. εἴσοδος δρχ. 8
«ΙΔΕΑ»

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

ΕΝΤΓΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ 5ον.-ΟΙ «ΚΟΚΚΙΝΟΙ ΑΣΣΟΙ»

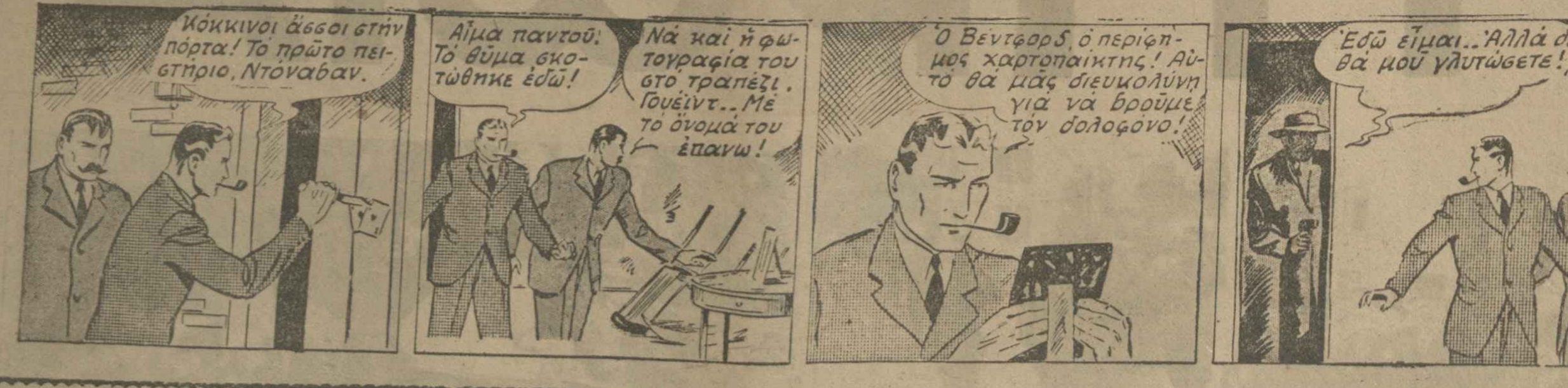
Κόκκινοι ἄσσοι στὴν πόρτα! Τὸ πρῶτο πειστήριο, Ντόναβαν.
Αἷμα παντοῦ! Τὸ θῦμα σκοτώθηκε ἐδῶ!
Νὰ καὶ ἡ φωτογραφία του στὸ τραπέζι. Γουέϊντ.. Μὲ τὸ ὄνομά του ἐπάνω!
Ὁ Βέντφορδ, ὁ περίφημος χαρτοπαίκτης! Αὐτὸ θὰ μᾶς διευκολύνῃ γιὰ νὰ βροῦμε τὸν δολοφόνο!
Ἐδῶ εἶμαι.. Ἀλλὰ δὲν θὰ μοῦ γλυτώσετε!

Ὑπερβολὲς

Μία συμπαθὴς ἄγνωστη φίλη ποὺ συχνὰ ἔχει δώσει θέματα διὰ τὴν μικρὰν αὐτὴν στήλην, εἰς ἕνα τελευταῖο της γράμμα, μοῦ δίδει ἀφορμὴν καὶ πάλιν γιὰ κάποιαν μικρὰν διδαχήν.

Ἡ καλὴ αὐτὴ μητέρα, ποὺ ἔχει ἔξη χαριτωμένα παιδιά, σὲ μιὰ κλίμακα ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὰ 15 διὰ νὰ συνεχισθῇ «ντιμινουέντο» μέχρι μιᾶς μικρούλας τεσσάρων χρόνων, ποὺ κάποτε μᾶς ἀπησχόλησε μὲ τὰ «ὄνειρά» της, ἐξακολουθεῖ νὰ θρηνῇ γιὰ τὸν χαμὸ τοῦ τελευταίου της, ἑνὸς βρέφους μερικῶν μηνῶν. Δὲν πρέπει, βέβαια, νὰ πῇ κανείς, πὼς μιὰ μητέρα δὲν πονᾷ τὰ παιδιά της, καὶ πὼς ἡ θλίψη, δὲν εἶνε μὲ τὴν πῆχυ, κι' ἀνάλογα μὲ τὸ μικρὸ ἢ τὸ μεγάλο τοῦ χαμένου. Μὰ μιὰ μητέρα, ποὺ ἔχει ἔξη ἄλλα χαριτωμένα παιδιά— ὁ Θεὸς νὰ τὰ ἔχῃ γερά !— δὲν μπορεῖ νὰ κλαίῃ ἐπ' ἄπειρον ἕνα βρέφος, ποὺ ξεφτεροὐγισε πάλι, ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ ἦρθε, πρὶν νοιώσῃ τὴ ζωή. Κι' ἀφοῦ δὲν ἔδωσε τὶς μεγάλες χαρὲς τοῦ ξεπετάγματος, τῆς νοημοσύνης, τῶν πρώτων νσυνειδήτων ὑπνημάτων τῆς ζωῆς, δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ μιὰ νέα μητέρα, σὲ διαρκῆ θλίψη. Εἶνε ἀδικαιολόγητο καὶ εἰνεκι' ἄδικο γιὰ τ' ἄλλα τὰ παιδιά, ποὺ φυσκά, ἔτσι, δὲν λογαριάζονται, τόσον τινά, ἀπὸ τὴν μητρικὴ καρδιά....

Καὶ τί θὰ ποῦν, τότε, οἱ μαννάδες ποὺ ἔχασαν παλληκάρια, ἀπάνω στὴν ἄνθησή τους, ἀπάνω στὴν λεβεντιά τους καὶ στὴν ἀπόδοσή τους, γιὰ ὅλα τὰ βάσανα ποὺ πέρασαν οἱ μητέρες τους, γιὰ νὰ τοὺς ἀναθρέψουν, νὰ τοὺς μορφώσουν, τί θὰ ποῦν ἐκεῖνες, ποὺ ἔχασαν τὰ μοναχοπαίδια τους, ποὺ ἔφυγαν γιὰ τὸν πόλεμο καὶ δὲν γύρισαν ποτὲ πειά, καὶ δὲν μαθεύτηκε οὔτε ὁ θάνατός τους ;... Τί θὰ εἰποῦν, οἱ μαννάδες τῶν θαλασσινῶν, ποὺ τοὺς παίρνει ἡ θάλασσα καὶ δὲν τοὺς δίνει πίσω ποτὲ πειά, ὅταν, γιὰ ἕνα βρέφος, κλαῖμε, γράφουμε τραγούδια καὶ μοιρολογοῦμε ;...

Ἂν εἶνε πολὺ κοινὴ ἀλήθεια, πὼς ἡ ὑπερβολὴ σὲ κάθε πρᾶγμα εἶνε ἄστοχη καὶ βαρετή, ἐδῶ, στὴν περίσταση αὐτή, καὶ σὲ ὅσες ἄλλες τὶς μοιάζουν, εἶνε μιὰ ὑπερβολὴ νοσηρά, καὶ δὲν χρειάζονται παρηγοριές, ἀλλὰ θεραπεία.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Χθές, σήμερα, αὔριον

Δεξίωσις προχθὲς τὸ ἀπόγευμα παρὰ τῇ κ. Δ. Βικέλα. Εἰς τὰ κομψὰ σαλόνια ἴδομεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὴν κ. Α. Μερκάτη, τὴν πριγκίπισσαν Ἔρμπραχ, τὸν πρεσβευτὴν τῆς Αὐστρίας καὶ τὴν βαρώνην Βίμμερ, τὴν πρέσβειραν τῆς Ρουμανίας κ. Φιλλότι, τὴν κ. Μωρίν, τὴν μαρκησίαν Σεραφίνι, τὴν πριγκίπισσαν Κίνσκη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ι. Ρωμάνου, τὴν κ. καὶ τὴν δίδα Λ. Μελᾶ, τὴν κ. Σαριπόλου, τὴν κόμισσαν ντὲ Σὲν Λεόν, τὴν κ. Λόβατ, τὴν κ. Γ. Ἀφεντούλη, τὴν κ. Λ. Μαλαμίδη, τὴν κ. Φεϋγιάν, τὴν κ. Ι. Μπούμπουλη, τὴν κ. Χρηστομάνου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Δ. Ἀραβαντινοῦ, τὴν κ. Βασιλειάδη, τὴν κ. Θ. Δεσύλλα, τὴν κ. Δ. Καψάλη, τὴν δίδα Θεολόγου, τὸν βαρῶνον Λασουσέτ, τοὺς κ. κ. Βαλαωρίτην, Διαμαντόπουλον, Εὐταξίαν, Μαυροκορδάτον, Ἀλμανάχον, Ἀργυρόπουλον καὶ Μάτσαν.

◆

Ἐπίσημον γεῦμα καὶ δεξίωσις τὴν Τρίτην βράδυ παρὰ τῷ πρεσβευτῇ τῆς Γερμανίας καὶ τῇ πριγκιπίσσῃ Ἔρμπαχ πρὸς τιμὴν τοῦ παρεπιδημοῦντος Γερμανοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Ρούστ.

◆

Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γ. Ζαρίφη παρέθεσαν γεῦμα προχθὲς βράδυ πρὸς τιμὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκιπος Νικολάου. Παρεκάθησαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Νοτιοσλαυΐας καὶ ἡ κ. Κοϊστιτς, ὁ στρατηγὸς καὶ ἡ κ. Παπάγου. Τοῦ γεύματος ἐπηκολούθησε μικρὰ ἑσπερίς.

Ἡ «Ρητορικὴ Τέχνη» τοῦ Ἀριστοτέλους

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν Ἁπάντων τῶν Ἀρχαίων Συγγραφέων ἐκδόσεως «Παπύρου» ἐκυκλοφόρησε σήμερον ἡ «Ρητορικὴ Τέχνη» τοῦ Ἀριστοτέλους, πρώτην φορὰν μεταφραζομένη εἰς τὴν νεοελληνικήν. Ἀναλυτικὴ εἰσαγωγὴ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀρβανιτοπούλου καὶ μετάφρασις μετὰ σημειώσεων τοῦ Ἐπαμ. Μαλαίνου. Συνδρομηταὶ διὰ τὴν Βιβλιοθήκην τῶν «Ἁπάντων» τοῦ «Παπύρου» ἐγγράφονται καὶ τηλεφωνικῶς διὰ τοῦ ἀριθ. 30-232 εἰς τὰ γραφεῖα, Λεωφ. Πανεπιστημίου 36, Στοὰ Ἰντεάλ. Προκαταβάλλονται μόνον δρχ. 100 καὶ παραδίδονται ἀμέσως οἱ ἐκδοθέντες τόμοι Στράβωνος καὶ Ἀριστοτέλους. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ ἐκδοθοῦν οἱ «Πέρσαι» τοῦ Αἰσχύλου, εἰς νέαν λογοτεχνικὴν μετάφρασιν τοῦ κ. Ι. Ζερβοῦ, ἡ «Ἑλένη» τοῦ Εὐριπίδου εἰς νέαν ἔμμετρον μετάφρασιν τοῦ κ. Ἀρίστου Καμπάνη, οἱ «Νόμοι» τοῦ Πλάτωνος, τὰ «Κορινθιακὰ» τοῦ Παυσανίου, τὰ «Αἰθιοπικὰ» τοῦ Πινδάρου, οἱ «Βίοι τῶν Δέκα ρητόρων» τοῦ Πλουτάρχου, ἡ «Ἱστορία τοῦ Πολυβίου, ἡ «Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων Πολιτεία» τοῦ Ξενοφῶντος, ἡ «Ἀθηναίων Πολιτεία» τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅλοι οἱ λόγοι τῶν ρητόρων, τὰ ἔργα τοῦ Ἱπποκράτους, ὁ «Βίος Ἀπολλωνίου Τυανέως» τοῦ Φιλοστράτου κλπ. κλπ. Ἡ μετάφρασις τῶν ἀρχαίων συγγραφέων γίνεται εἰς ἁπλὴν μὲν καθαρεύουσαν προκειμένου περὶ φιλοσοφικῶν, ἱστορικῶν καὶ ἐν γένει ἐπιστημονικῶν ἔργων, εἰς ἁγνὴν δὲ δημοτικὴν προκειμένου περὶ δραμάτων, ποιημάτων καὶ λογοτεχνικῶν ἐν γένει ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαιότητος.

Ἐκδρομαὶ

Ἡ «Ὑπαίθριος Ζωὴ» ὀργανώνει διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν τὰς ἀκολούθους ἐκδρομάς:

1) Λαύλεια — Μονὴ Ἱερουσαλὴμ (ἀναχώρησις Σάββατον μ.μ.). 2) Χασιά—Φρούριο Φυλῆς. 3) Νέα Μάκρη — Ἅγιος Ἀνδρέας.

Πληροφορίαι καὶ ἐγγραφαὶ εἰς τὰ γραφεῖα Παπαρρηγοπούλου 9, πρώην μέγαρον Ἀφθονίδου ἕως τὴν Παρασκευὴν βράδυ.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε τὸ «Δίκαιον τῶν Συλλογικῶν Συμβάσεων Ἐργασίας» τοῦ κ. Τάσου Τσιμπούκη, περιλαμβάνον ἁπάσας τὰς κατατεθείσας εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον συλλογικὰς συμβάσεις ἐργασίας, ἑρμηνευτικὰ στοιχεῖα κλπ. Πωλεῖται εἰς τὰ κεντρικὰ βιβλιοπωλεῖα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ROMANESQUES
Roman, par Jacques Chardonne
Βιβλιοπωλεῖον Κάουφφμαν, Σταδίου 26.

Μουσικὴ

Ἡ συμφωνικὴ συναυλία τῆς Δευτέρας

Χαρακτηριστικωτάτη καὶ λεπτοτάτη ἡ Σουΐτα τοῦ Ἰταλοῦ μουσουργοῦ Ο. Ρεσπίγκι, ἡ ἀποτελουμένη ἀπὸ παλαιὰς μελῳδίας καὶ χοροὺς τοῦ 16ου αἰῶνος, μὲ τὴν ὁποίαν ἤρχισεν ἡ δοθεῖσα τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Φ. Οἰκονομίδη συναυλία τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν.

Τὰς μελῳδίας αὐτάς, αἱ ὁποῖαι ἐγράφησαν διὰ τὸ λαοῦτο, τὰς μετέφερεν ὁ διακεκριμένος αὐτὸς σύγχρονος Ἰταλὸς συνθέτης εἰς τὴν ὀρχήστραν, χωρὶς νὰ χάσουν καθολοκληρίαν τὴν θαυμαστὴν ἁπλότητά των καὶ τὸ χρῶμα των. Εἶνε τόσον ἐπιτυχὴς ἡ ἐνορχήστρωσις, τόσον ἐπιτυχεῖς καὶ χαρακτηριστικαὶ αἱ μεταβάσεις τῶν θεμάτων ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ὀργάνου εἰς τὸ ἄλλο, ἰδίως τὰ ξύλινα ὄργανα καὶ ἡ ἅρπα παίζουν πρωτεύοντα ρόλον, ὥστε, ἐὰν δὲν ὑπῆρχαν μερικοὶ ἐλαφροὶ «μοντερνισμοί», ἰδίως εἰς τὸ 4ον μέρος, θὰ ἐδυσκολεύετο κανεὶς νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἔργου μὲ νέον ἐντελῶς ἔνδυμα. Ὁ Ρεσπίγκι ἐσεβάσθη ἀπολύτως τὰς ὡραίας αὐτὰς μελῳδίας καὶ προσεπάθησε μὲ κάθε τρόπον νὰ διατηρήσῃ τὸ ἀρχικὸν των κάλλος. Καὶ τὸ ἐπέτυχεν ἀπολύτως. Πόσον δὲ ὡραιότερα ἠκούσθη τὸ ἔργον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, παρὰ ἐὰν τὸ «παραγέμιζε» μὲ περιττὰ στολίδια, τὰ ὁποῖα θὰ ἀνεδείκνυον ἴσως τὸν συνθέτην «μέγαν καὶ δεινὸν» εἰς τοὺς πολυπλόκους συνδυασμοὺς τῆς κοντραπουντικῆς καὶ ὀρχηστρικῆς τέχνης, θὰ κατέστρεφον ὅμως τὴν παράδοσιν, θὰ κατέστρεφον τὴν οὐσίαν καὶ τὸ πραγματικὸν περιεχόμενον τῶν παλαιῶν αὐτῶν μουσικῶν φράσεων.

Ἡ ὀρχήστρα μας ἐξετέλεσε μὲ καλὸν σύνολον τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ ὁποῖον θὰ ἔκαμνε ἀναμφιβόλως ἀκόμη μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν, ἐὰν εἰς μερικὰ ἰδίως σημεῖα τὸ σύνολον ἦτο περισσότερον σφικτοδεμένον καὶ ἐὰν ὡρισμέναι φράσεις ἀπὸ ἀπόψεως χρώματος καὶ ρυθμοῦ ἐπαίζοντο μὲ περισσοτέραν κατανόησιν.

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ κατὰ τὴν προχθεσινὴν συναυλίαν εἶχε συγκεντρωθῆ κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος (καὶ τοῦτο ἦτο ἀπολύτως φυσικὸν) εἰς δύο ἑλληνικὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἐξετελοῦντο διὰ πρώτην φοράν: τὸ Συμφωνικὸν Κοντσέρτο διὰ πιάνο καὶ ὀρχήστραν τοῦ Καλομοίρη καὶ τὰς «Παραλλαγὰς» τοῦ Δ. Λεβίδη, τὸ τελευταῖον τοῦτο κυρίως λόγῳ τῆς συμμετοχῆς τῶν Πολυχόρδων, ποὺ διὰ πρώτην φορὰν ἠκούοντο εἰς δημοσίαν συναυλίαν.

Τὸ Συμφωνικὸν Κοντσέρτο τοῦ Καλομοίρη εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα, τὰ ἀντιπροσωπευτικώτερα καὶ πιὸ ἐνδιαφέροντα ἔργα τοῦ Ἕλληνος μουσουργοῦ. Βαθὺ εἰς τὴν σύλληψιν, καθὼς καὶ εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐξωτερικεύσεως τοῦ συναισθηματικοῦ καὶ ψυχικοῦ ἐν γένει κόσμου τοῦ συνθέτου, ἀποτελεῖ ἕναν ἀκόμη λαμπρότατον καὶ πολύτιμον λίθον ὄχι πλέον εἰς τὸ ὅλον δημιουργικὸν ἔργον τοῦ Καλομοίρη, ἀλλὰ εἰς τὴν ἑλληνικὴν μουσικὴν δημιουργίαν.

Ὁ συνθέτης ἐμπνευσμένος πάντα ἀπὸ τὸ δημοτικό μας τραγοῦδι, ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν φύσιν καὶ τὴν ἁγνήν, τὴν παλλομένην λαϊκὴν ψυχήν, δὲν ἀφῆκε τίποτε ἀνεκμετάλλευτον. Ἐπλαισίωσε τὴν ἔμπνευσίν του μὲ μίαν ἀριστοτεχνικὴν χρησιμοποίησιν τῶν τεχνικῶν μέσων καί, κατὰ δεύτερον λόγον, τῶν ὀρχηστρικῶν συνδυασμῶν.

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν θεμάτων του, ἡ πολυφωνία του, τὸ κοντραπούντο, πηγάζουν ἀπὸ μίαν ἁγνήν, καθαρῶς ψυχικὴν τὰς περισσοτέρας φοράς. Καὶ εἰς τὰ μέρη ἀκόμη ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα κυριαρχεῖ ὁ δεξιοτέχνης, διακρίνει ἢ διαισθάνεται κανεὶς πάντοτε ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἀκούει τοὺς παλμοὺς τῆς καρδιᾶς του.

Μολονότι τὸ κοντσέρτο αὐτὸ δὲν εἶνε κοντσέρτο διὰ πιάνο (ὀρθότατα ἄλλως τε τιτλοφορεῖται «Συμφωνικὸν Κοντσέρτο»), ἀλλὰ μᾶλλον συμφωνικὸν ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον βέβαια τὸ πιάνο παίζει πρωτεύοντα ρόλον, τὸ μέρος τοῦ ὀργάνου τούτου κάμνει ὅλως ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν καί, δὲν διστάζω νὰ πῶ, ὑπερέχει, ἀρκετὰς φορὰς ἀπὸ πάσης πλευρᾶς τοῦ μέρους τῆς ὀρχήστρας. Ἡ κ. Λίλα Λαλαούνη, ἡ ὁποία ἀνέλαβε νὰ τὸ ἐκτελέσῃ, ἐπετέλεσε ἕνα πραγματικὸν ἆθλον, ὑπερπηδήσασα ὅλας τὰς μεγίστας ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς δυσκολίας τοῦ μέρους τούτου. Ἔπαιξε μὲ ἔκφρασιν, μὲ ἀπόλυτον κατανόησιν τοῦ πνεύματος τοῦ ἔργου καὶ τοῦ ἐν γένει «ὕφους» τοῦ συνθέτου, μὲ δύναμιν ἤχου, μὲ ρυθμικὴν ἀκρίβειαν. Τί ἀποτελεῖ δὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο προκειμένου περὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ τοῦ Καλομοίρη, τὸ ὁποῖον ἀπὸ πιανιστικῆς καθαρῶς ἀπόψεως θεωρῶ ὡς τὸ κορύφωμα τῆς δημιουργίας του, δὲν εἶνε νομίζω ἀνάγκη νὰ ἀναπτύξωμεν.

Ἐπίσης ἄξιος τῶν θερμοτέρων συγχαρητηρίων εἶνε ὁ κ. Οἰκονομίδης, ὁ ὁποῖος μὲ πραγματικὸν ἐνδιαφέρον ἐγύμνασε καὶ διηύθυνε τὴν ὀρχήστραν. Βέβαια αἱ τέσσαρες δοκιμαί, καὶ ἐνῷ ἡτοιμάζετο καὶ τὸ λοιπὸν πρόγραμμα, ἦσαν ἐλαχιστόταται δι' ἕνα τόσον δύσκολον καὶ πολύπλοκον ἔργον. Διὰ τοῦτο ἴσως καὶ νὰ μὴ ἀπεκάλυψαν μερικὰ μέρη ὅ,τι πραγματικῶς περιέκλειον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ κεντρικὴ γραμμὴ διεγράφη ἁδρά. Τὸ κοινὸν ἐχειροκρότησε ἐνθουσιωδῶς εἰς τὸ τέλος, ἀνακαλέσαν κατ' ἐπανάληψιν ἐπὶ σκηνῆς τὸν συνθέτην.

Εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς συναυλίας, προκειμένου περὶ τῶν «Παραλλαγῶν» τοῦ κ. Δ. Λεβίδη ἀνεγράφετο, ὅτι τὴν πρωτεύουσαν θέσιν εἰς αὐτὰς εἶχον τὰ πολύχορδα. Καὶ τὸ κοινὸν μὲ δικαιολογημένην ἀνυπομονησίαν ἐπερίμενε ν' ἀκούσῃ τὸ νέον αὐτὸ ὄργανον — ἐνδιαφέρουσαν ἐφεύρεσιν τοῦ τυφλοῦ καλλιτέχνου κ. Εὐαγ. Τσαμουρτζῆ, περὶ τῆς ὁποίας λεπτομερῶς ἄλλοτε ἐγράψαμεν ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς. Δυστυχῶς ὅμως πολύχορδα δὲν ἠκούσθησαν διότι ὁ λεπτὸς καὶ εὐγενὴς των ἦχος ἐπνίγη εἰς τὰς διαρκεῖς ἐπεμβάσεις τῶν πνευστῶν, τὰ ὁποῖα ἀντιστρόφως εἶχαν διαρκῶς τὴν πρωτοβουλίαν.

Ὁ κ. Λεβίδης ἠσχολήθη εἰδικῶς μὲ τὸ πολύχορδον, γράψας μάλιστα τὴν πρώτην μέθοδον διὰ τὸ ὄργανον αὐτό. Διὰ τοῦτο νομίζω πῶς θὰ ἔπρεπε νὰ παρουσιάσῃ μίαν καταλληλοτέραν διασκευὴν ὥστε ν' ἀκούσῃ τὸ κοινὸν καὶ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀναμφισβήτητον καθ' ἡμᾶς ἀξίαν τοῦ ὀργάνου, τὸν ἐφευρέτην τοῦ ὁποίου προχθὲς ἀκόμη ἐβράβευσεν ἡ Ἀκαδημία.

Ἡ συναυλία ἔκλεισε μὲ τὴν ἰταλικὴν συμφωνίαν τοῦ Μέντελσον, ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον καθρεφτίζεται ὁ ἀνοικτὸς οὐρανὸς τῆς χώρας αὐτῆς. Μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν «μουσικὴν εὐγλωττίαν» ὁ ρωμαντικὸς μουσουργὸς μᾶς κάμνει κοινωνοὺς τῶν ἐντυπώσεων καὶ τῶν συναισθημάτων του ἀπὸ ἕνα ταξίδι του ἐκεῖ, ὅπως ἀκριβῶς καὶ μὲ τὴν Σκωτικὴν του συμφωνίαν.

Τὸ κοινὸν ἐχειροκρότησε ζωηρῶς τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνίας αὐτῆς, ἡ ὁποία ἀκούεται εὐχαρίστως.

ΔΗΜ. Α. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ

Συναυλίαι

Αὔριον, 6.30 μ.μ., εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἐπίδειξις τῶν τάξεων πιάνου τῆς δίδος Ἥβης Πανᾶ, καθηγητρίας Ἐθνικοῦ Ὠδείου. Λαμβάνουν μέρος αἱ διπλωματοῦχοι Κα Σοφία Βλαστοῦ, δὶς Μαριάννα Γεώρτζου καὶ αἱ μαθήτριαι δίδες Ἑλένη Καραθανάση, Χάϊδω Γκοβόστη, Λούλα Καρβελᾶ, Λιλιάνα Θεριανοῦ, Ἀλεξάνδρα Παπαγεωργίου, Ἄρτεμις Πετρίτου, Μαρίκα Ἀθανασιάδου, Ἀσπασία Δουκάκη, Λιλὴ Γεωργιάδου καὶ ὁ κ. Ἀλέκος Γεωργιάδης.

◆

Τὸ Σάββατον, 7 μ.μ., ἡ λίαν ἐνδιαφέρουσα συναυλία μουσικῆς δωματίου τῶν διαπρεπῶν καλλιτεχνῶν κυρίου καὶ κυρίας Λυκούδη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν μὲ σονάτες διὰ βιολὶ καὶ πιάνο. Οἱ ἐξαίρετοι καλλιτέχναι θὰ ἐκτελέσουν τὴν Σονάταν εἰς Σὸλ τοῦ Μπράμς, τὴν Σονάταν τοῦ Λεκὲ καὶ εἰς πρώτην ἐκτέλεσιν τὴν Σονάταν εἰς Φὰ τοῦ Τσερέπνιν.

◆

Ἡ διακεκριμένη καλλιτέχνις κ. Κάκια Σκληροῦ, ἡ ὁποία δίδει σήμερον, ὥραν 6.45 μ.μ., εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ἐνδιαφέρον ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει Μπετόβεν, Σούμπερτ, Φράνς, Μπουζόνι καὶ Βέρντι.

Μπρίτζ

Πρόβλημα 139ον

	Πίκα Φ. Κούπα — Καρὸ Φ.7.6.4. Σπαθὶ 8.6.	
3.Πίκα 9.2.Κούπα Ρ.8.5.3.Καρὸ — Σπαθὶ	Β Δ Α Ν	Πίκα Ν. 2. Κούπα 8.7. Καρὸ Ν. Σπαθὶ 10.9.
	Πίκα 6. Κούπα Ν. 10. Καρὸ 10.9. Σπαθὶ 7.5.	

Πίκα εἶνε Ἀτού. Ἡ Δύσις παίζει πρώτη καὶ πραγματοποιεῖ ἐναντίον οἱασδήποτε ἀμύνης 6 ἐκ τῶν ὑπολοίπων 7 λεβέ.

Ι. Χ.

Ἔκθεσις Μιχ. Ἀξελοῦ

Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Ἀξελοῦ, ἡ ὁποία ἐκίνησε τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τῆς κριτικῆς καὶ τῶν φιλοτέχνων εἰς τὴν αἴθουσαν Στρατηγοπούλου ἔκλεισεν, ἀφοῦ ἐσημείωσεν ἀξιοζήλευτον ἐπιτυχίαν. Ἐκτὸς τῶν ἀγορῶν παρ' ἐκλεκτῶν φιλοτέχνων, ἠγόρασαν τιμητικῶς ἡ Διοίκησις Πρωτευούσης, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὁ Δῆμος Ἀθηναίων καὶ ὁ Δῆμος Λεβαδέων.

«Σπίτι τοῦ Κοριτσιοῦ»

Τὸ «Σπίτι τοῦ Κοριτσιοῦ» ἵδρυσε τελευταίως τμῆμα ἐθνικιστικῶν καὶ μορφωτικῶν διαλέξεων ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν κυριῶν Π. Καΐρη, ἀντιπροέδρου τοῦ Ἱδρύματος, καὶ Νίκης Πέρδικα, συμβούλου. Αὔριον Πέμπτην 7 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἡ κ. Π. Καΐρη μὲ θέμα: «Πῶς θὰ οἰκοδομήσωμεν τὴν εὐτυχίαν μας». Αἱ ὁμιλίαι αὐταὶ θὰ γίνωνται εἰς τὸ «Σπίτι τοῦ Κοριτσιοῦ», ὁδὸς Νάξου 56.

Μαθητικὴ ἐπίδειξις

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ὥραν 6.30 μ.μ., εἰς τὴν αἴθουσαν «Παρνασσοῦ» δίδεται μαθητικὴ ἐπίδειξις τῆς τάξεως πιάνου κ. Νίνας Γκρινιάτσου, καθηγητρίας τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου. Λαμβάνουν μέρος αἱ δίδες Ἔλλη Βουγιούκα, Πόπη Κυριαζῆ, Ρίτα Χριστοπούλου, Ἀθηνᾶ Σαρρῆ, Καλλ. Κολοκοτρώνη, Πάτη Φιντικλῆ καὶ ἡ κ. Μαρίκα Πασιπούλου.

Διαλέξεις

Προχθὲς τὴν 7ην μ.μ. ὁ νομάρχης Χίου καὶ γνωστὸς λόγιος κ. Θεμ. Ἀθανασιάδης ὡμίλησεν ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου μὲ θέμα «τὰ 80 χρόνια τοῦ Σολωμοῦ». Τὴν διάλεξιν ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του ἡ Α.Β.Υ. ὁ Πρίγκιψ Νικόλαος καὶ ὁ ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολούδης. Ὁ ὁμιλητὴς ἀνέλυσε τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον καὶ ἔδειξε τὰ σημεῖα προσαρμογῆς τῶν ποιητικῶν ὑποθηκῶν καὶ προφητειῶν τοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ τῶν περιεχομένων εἰς τὸν Ὕμνον τῆς Ἐλευθερίας πρὸς τὴν σημερινὴν κατάστασιν καὶ τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως.

Βιβλιογραφία

Γεωγράφοι Ἑλλάδος.
Μυθογράφοι Ἕλληνες, στερεότυπον.
Ζαμπάκης Α., Πανεπιστημίου 55.

Ξένα βιβλία

«Οἱ Ρωμαντικοὶ»

Μυθιστόρημα, ὑπὸ Ζὰκ Σαρντὸν

Εἰς κάποιαν συνέντευξίν του ὁ Ζὰκ Σαρντὸν εἶπε: «Γράφω ἐπὶ χρόνια βιβλία γιὰ τὸν ἔρωτα, σὲ μιὰν ἐποχὴ ὅπου ὁ Κοκτὼ ἔλεγε: «Ἡ καρδιὰ δὲν εἶνε πειὰ τῆς μόδας». Ὁ Κοκτὼ εἶχε δίκηο. Δὲν ἤμουν πειὰ τῆς μόδας. Ἀλλὰ νὰ ἡ ἀνταμοιβὴ ἐκείνων, ποὺ δὲν ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν μόδα. Ἔρχεται ἐκείνη πρὸς αὐτούς. Φαίνεται ὅτι τώρα ὁ κόσμος ἀγαπᾷ τὰ ρωμαντικὰ βιβλία. «Ἄρχισε μὲ ἕνα τραγοῦδι». «Μίλα μου γι' ἀγάπη...» Τώρα, νὰ «Οἱ Ρωμαντικοί»... Ὅλος ὁ κόσμος ἐνδιαφέρεται ὅταν τοῦ μιλᾷς γιὰ ἀγάπη. Ἡ ἐπανάστασις ἢ ἡ ἀντεπανάστασις, αἱ κοινωνικαὶ διεκδικήσεις, ἡ πολιτική, ἡ οἰκονομολογία εἶνε πολὺ σημαντικὰ στὴν πρακτικὴ ζωή. Ἀλλὰ στὴν τέχνη, εἶνε πράγματα ἀσήμαντα. Τὰ προβλήματα αὐτὰ λύονται πότε μὲ κόψιμο κεφαλιῶν, πότε μὲ λόγους, πότε μὲ περιπάτους. Ἀλλὰ εἶνε προβλήματα τῆς νοικοκυρίστικης ζωῆς. Γιὰ τὸν καλλιτέχνη χρειάζονται προβλήματα ποὺ νὰ κρατοῦν. Καὶ ἕνα μονάχα ὑπάρχει ἀπάνω ἀπ' αὐτά. Ἡ ἀγάπη!».

Κάποτε ἄλλοτε, εἶπε κάποιος, ὅτι τὰ λατινικὰ εἶνε τὸ «ψωμὶ» τῶν διδασκάλων. Ἀπὸ τὸν καιρό, ποὺ ὑπάρχουν ποιηταί, δραματουργοί, μυθιστοριογράφοι καὶ κάμνουν στίχους, δράματα, μυθιστορήματα, ἡ ἀγάπη εἶνε τὸ «ψωμὶ» τῶν λογοτεχνῶν...

Ἡ μεγάλη πρωτοτυπία τοῦ κ. Ζὰκ Σαρντὸν ἡ ὁποία ἐξασφαλίζει εἰς τὸ ἔργον του ἰδιαιτέραν θέσιν εἰς τὴν ἐρωτικὴν φιλολογίαν, εἶνε ὅτι θέτει ὡς βάσιν τῶν ρωμαντικῶν του περιπετειῶν, ὅτι κάθε ἔρως περικλείει καὶ ἕνα δρᾶμα. Ὁ ἔρως ἀρχίζει, ἡ τραγικὴ περιπέτεια ἀκολουθεῖ. Καὶ τὸ δρᾶμα αὐτὸ δὲν προέρχεται ἀπὸ συμβατικὰς περιπετείας, ἀπὸ παρεμβολὴν τρίτων, ἀπὸ καταστροφὰς προερχομένας ἐξ ἐξωτερικῶν αἰτίων, ἀλλὰ ἀπὸ ταύτην τὴν ὑφὴν τοῦ ἔρωτος, ἀπὸ τὴν ἐσωτερικότητα τῶν συναισθημάτων ποὺ δημιουργεῖ.

Εἰς τοὺς «Ρωμαντικοὺς» σήμερον εἶνε ἡ ἐσωτερικὴ ἐρωτικὴ τραγῳδία τοῦ Ὀκταβίου καὶ τῆς Ἀρμάνδης, τῶν ὁποίων αἱ πνευματικαὶ ἀντιδράσεις περιγράφονται ὑπὸ ἑνὸς κοινοῦ των φίλου καὶ ἐμπίστου. Ἐξωτερικῶς, τίποτε δὲν ἀπειλεῖ τὸν ἔρωτά των, καὶ, κατ' ἐπιφάνειαν, ἡ εὐτυχία των συνεχίζεται μὲ τὸν ἀρχικὸν ρυθμόν. Ἀλλά, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, τὰ λόγια τῆς Ἀρμάνδης, ἀποκαλύπτουν τὴν ἔκτασιν τοῦ ὑποκρυπτομένου δράματος.

«Ὑπάρχει ἕνα αἴσθημα, ὁμολογεῖ, ποὺ ἐξαντλεῖ καὶ κατακαίει τὸ πᾶν. Καὶ βγαίνει κανεὶς ἀπ' αὐτὸ μὲ τὸν τρόμον τοῦ ἔρωτος. Τὸν ἔρωτα αὐτόν, ποὺ σκέπτομαι, καὶ ποὺ δὲν ἀφήνει πίσω του τίποτε τὸ διαθέσιμον, πρέπει νὰ τὸν δοκιμάσῃ τὴν στιγμὴ ποὺ ἡ καρδιὰ εἶνε ἱκανὴ ν' ἀνοιχθῇ γι' αὐτόν. Δὲν πρέπει νὰ εἶνε κανεὶς πολὺ νέος. Εἶχα γιὰ τὸν Ὀκτάβιον ἕνα ὑπεράνθρωπον ἔρωτα, σχεδὸν ἀφόρητον, καὶ τὸν σκέπτομαι ἀκόμη μὲ τρόμον, μὲ ἕνα εἶδος νοσταλγίας καὶ τρόμου, τρόμου ἰδίως, ὡσὰν ὁ ἔρως νὰ μὴν ἦτο φτιαγμένος γιὰ τὶς δικές μας καρδιές.

Ὁ ἔρως ποὺ καταστρέφεται μόνος του, ἀφοῦ δημιουργήσῃ γύρω του τὸ κενόν, ὁ ἔρως, δήμιος τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ καιόμενος ἀπὸ τὴν ἰδίαν του φλόγα, αὐτὸ εἶνε τὸ δρᾶμα τῶν «Ρωμαντικῶν», τὸ αἰώνιον δρᾶμα, ποὺ ὑπάρχει πάντοτε εἰς ὅλα τὰ βιβλία τοῦ κ. Ζὰκ Σαρντόν. Καὶ οἱ «Ρωμαντικοὶ» εἶνε ἕνα μεγάλο βιβλίον, γεμᾶτο σκέψιν, πλούσιον εἰς εὑρήματα καὶ τελείας ἐκφράσεις, ποὺ πολὺ σπάνια συναντᾷ κανεὶς εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ μυθιστορήματος.

«Ὅπως ἀγαπᾶτε» — Λαϊκὴ ἀπογευματινὴ

Ἡ ὡραία κωμῳδία τοῦ Σαίξπηρ «Ὅπως ἀγαπᾶτε» ἐξακολουθεῖ μὲ καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν τὰς παραστάσεις της εἰς τὸ θέατρον Μαρίκας Κοτοπούλη (Μέγαρον Ρέξ). Ἡ θαυμασία ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν καλλιτεχνῶν τοῦ θιάσου καὶ ἡ ἐπιμεμελημένη ἀναβίβασίς του προκαλοῦν τὰ πλέον ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα. Σήμερον τὸ «Ὅπως ἀγαπᾶτε» δίδεται καὶ εἰς λαϊκὴν ἀπογευματινήν.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ
ὥρα 6.45' μ. μ.
RECITAL ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ
ΚΑΚΙΑΣ ΣΚΛΗΡΟΥ
Εἰς τὸ πιάνο ὁ κ.
ΣΠ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ
Εἰς τὸ πρόγραμμα:
Cordiziani, Beethoven, Schubert, Franz, Busoni, Trunk, Verdi
Τιμαί: 125, 100, 75, 50, 30. Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ θεάτρου «Ὀλύμπια» καὶ εἰς τὸν Μουσικὸν Οἶκον Καζάζη.

11000
θεατρόφιλοι
Παρηκολούθησαν μέχρι σήμερον τὴ νέα Ὀπερέττα τῆς Μόδας τοῦ μουσουργοῦ
Ν. ΧΑΤΖΗΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΤΟ «ΤΡΕΛΛΟΚΟΡΙΤΣΟ»
Σήμερον
Λαϊκὴ ἀπογευματινὴ
ΜΟΝΤΙΑΛ

«ΙΡΙΣ»
Ἀπόψε
ἡ μεγαλυτέρα ἐπιτυχία
τῆς
ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΗΤΡΙΧ
καὶ τοῦ
ΓΚΑΡΡΥ ΚΟΥΠΕΡ
Ο ΠΟΘΟΣ
Ἐκτὸς προγράμματος
ΖΟΥΡΝΑΛ
καὶ ΣΙΛΛΥ ΣΥΜΦΩΝΥ

ΓΚΡΕΚΑ
Τὸ ἀνοιξιάτικο σας φόρεμα Etam
Ζητῆστε το στὰ καταστήματα
Βιεννέζικα μοντέλλα ἀνυπέρβλυτα σὲ γοῦστο ὡραιότητα πρωτοτυπία καὶ ἐφαρμογή. Μὲ Δραχμάς 1.200 ἔχετε ἕνα ὡραῖο φόρεμα περιπάτου.
Jersey Etam
Φορέματα μάλλινα - λινὰ - μεταξωτά
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 8 - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 21 - ΕΡΜΟΥ 30 - ΑΙΟΛΟΥ & ΣΤΑΔΙΟΥ 96 · ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΘΕΣΝΙΚΗ

Κοινωνι

Γάμοι
Ἀθανάσιος Ν. Π
οὔλα Νικηφ. Κυπ
μους των.

ΕΜΠΟΡ
Μάλλινα Demi S
Τὰ μεγάλα Κατ
ΓΙΑΝΝΑ Α. Ε., Ἐρ
πληρώσαντα τὰς
λαβάς των, διαθέτ
τέραν συλλογὴν
ἐποχῆς διὰ φορέμ
μαντώ.

Τὸ Τμῆμα Κυρι
ΡΗΓΑ ΓΙΑΝΝΑΚΗ
τὸ κομμωτήριον Ε
στημίου 14. Ἀριθ. Τ

Ὡρολόγια νυκτο
Παρέλαβε τὸ Με
πωλεῖον Π. Ἰγγλέσ
39.

Ἀνδρ. Τσιτσίκας
ὠτορινολαρυγγολόγ
θης 10, (Πλατ. Κ
21.304.

Χειρουργὸς Κον
5—5 μ. μ.
Κλινικὴ Λογοθ

Ἰνστιτοῦτον Ραδι
Ἰωάν. Δ. Κοντ
Χειρουργοῦ — Ρα
Καθ' ἑκάστην 8—9 π.
Πατησίων 54. Τηλέφ.

ΚΩΝΣΤ. ΜΑΤΣΟ
ναικολόγος - Μαιευτ
Σόλωνος 54.

ΑΠΩΛΕΣΘΗ
Χάθηκε τὸ Σάβ
πριλίου, στὸ Ταχ
γματος ἢ στὸ δρ
λωνάκι ἕως ἐκεῖ,
κτυλογραφημένα
λίας τοῦ κ. Μ.Τρια
τὸν Ἀττικισμό. Ὁ κ.
λίδης καὶ ἡ Διεύθυνσις
ἑλληνικῶν Γραμμάτων
λοῦν ὅποιον τὸ βρῆκε νὰ
στὰ γραφεῖα τοῦ Περιοδικ
λῆς 1. Ἀμοιβὴ δρχ. 1.000.

ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙ
(Β' Ἔκδοσις) Ἐμμ. Μ
Περιέχων: Τὸ κείμενον τοῦ Ποιν
μου. Νομολογίαν ἐν συντομίᾳ
ραρτήματι ὅλους τοὺς περιέχοντας
διατάξεις νόμους μέχρι τῆς
1936.
Σελίδες 1120. Τιμᾶται χρυσόδετον
100. Διὰ τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται
θερος ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔ
(ὑπὸ Ἐμμ. Μ
Περιέχουσα τὴν ἑρμηνείαν τοῦ
τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ ἐν παραρτήματι
λόκληρον τὸ νῦν ἰσχῦον Σύνταγμα
μετὰ συντόμου ἑρμηνείας.
Σελίδες 464. Τιμᾶται δρχ. 80. Διὰ τὰς
ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἐλεύθερον ταχυδρο
μικῶν τελῶν.
Ἐκδοτικὸς Οἶκος «ΑΝΑΤΟΛΗ» Γραφεῖα
Πραξιτέλους 7. Τηλ. 20-377.

ΣΙΝΕΑΚ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 40
ΤΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΣΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜ

ΘΕΟΔ. ΓΡ. ΟΝΟΥΦΡΙΔΗΣ
τρὸς παθολόγος, ἀφιχθεὶς ἐκ
ἐξωτερικοῦ, δέχεται 9—12 π. μ.
4—7 μ. μ. ὁδὸς Γεωργίου Γε
δίου 4 (πάροδος Φειδίου, ἔ
Ἑλληνικοῦ Ὠδείου).

Ὁ κ. Ν. ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕΣ

σᾶς δίδει μίαν σειρὰν νέων συνταγῶν διὰ γλυκίσματα μὲ σταφίδα

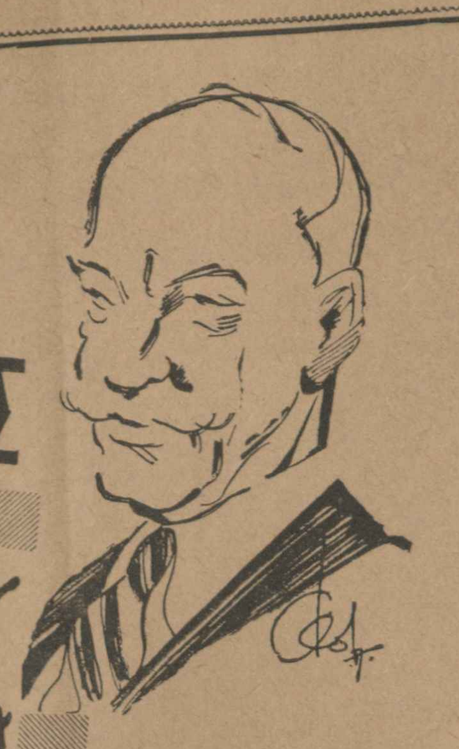

3 ΤΟΥΡΤΑ ΣΤΑΦΙΔΑΣ

Δόσεις: Δυόμισυ φλυτζάνια τσαγιοῦ ἀλεῦρι, τὸ λεγόμενον ἀρτοποιΐας, ἕνα φλυτζάνι ζάχαρι, ἕνα φλυτζάνι βούτυρο, κατὰ προτίμησιν φρέσκο, ἐνάμισυ φλυτζάνι ξερὴ σταφίδα, μιὰ μικρὴ πλάκα σοκολάτας, 4 αὐγὰ ὁλόκληρα. Δύο κουταλάκια Μπέκιν-πάουντερ ἢ σόδα μόνον ἐνάμισυ κουταλάκι καὶ γιὰ ἄρωμα φλοῦδα πορτοκαλιοῦ ἢ λεμονιοῦ ἢ μανταρινιοῦ ξυστή.

Ἐκτέλεσις: Δουλεύετε, μὲ σπάτουλα ξύλινη, τὸ βούτυρο μὲ τὴ ζάχαρι ἐπὶ 8-10 λεπτὰ τῆς ὥρας. Ἐξακολουθεῖτε ὕστερα τὸ δούλευμα προσθέτοντες ἕνα-ἕνα τὰ αὐγὰ καὶ ξύνετε τὸ ἄρωμα ἀπὸ τὸν τρίφτην. Προσθέτετε καὶ τὶς σταφίδες κρατοῦντες ἕως μισὸ φλυτζάνι ἀπ' αὐτές. Κατόπιν ἀνακατεύετε σιγὰ-σιγὰ μέσα καὶ τὸ ἀλεῦρι στὸ ὁποῖον ἔχετε ἀναμίξει τὸ Μπέκιν. Ἔχετε τότε φόρμα στρογγυλὴ τούρτας ἀλειμμένην βούτυρο ἄλυωτο καὶ πασπαλιμένην μὲ ἀλεῦρι καὶ στρώνετε μέσα τὴν μάζα προσέχοντες νὰ μὴ ξύνετε τὰ ἀλευρωμένα μέρη τῆς φόρμας. Τότε ἀπ' ἐπάνω σκορπίζετε τὶς ὑπόλοιπες σταφίδες. Τὴν σοκολάτα τὴν κόβετε σὲ μικρὰ κομματάκια ὅσο ἕνα ἀμύγδαλο καὶ τὰ μπήγετε ἐδῶ καὶ ἐκεῖ χωρὶς νὰ περνοῦν ὡς κάτω. Τὴν ψήνετε σὲ φοῦρνο μέτριο ἐπὶ 35-40' τῆς ὥρας καὶ ἀφοῦ ψηθῇ καὶ κρυώσῃ τὴν ξεφορμάρετε καὶ τὴν πασπαλίζετε μὲ ζάχαρι ἄχνη.

ΜΗΝΥΤΩΡ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ Α.Σ.Ο.
ΑΔΕΛΦΟΙ Α. & Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΣΤΑΦΥΛΟΣΑΚΧΑΡΟΥ: ΚΟΝΩΝΟΣ 21 ΚΑΤΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΑΦΙΔΩΝ ΚΟΝΩΝΟΣ 21α
ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: ΑΛΙΠΕΔΟΥ 21 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 27
Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΔΑ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ ΔΡ. 9 Η ΟΚΑ & ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ 7.20

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ νευρολόγος ψυχίατρος. Ἐφαρμογὴ ψυχαναλύσεως. Δέχεται 3—7 μ. μ. ὁδὸς Κάνιγγος 16, τηλ. 21-734.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἢ ἐνοικιάζεται κατάστημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Πληροφορίαι: Ν. Πανταζίδην, Σοφοκλέους 27, Ἀθῆναι.

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Στυμφαλιάδου (Σπυρ. Τρικούπη 6). Νέα Τμήματα διὰ τὰς ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεις.

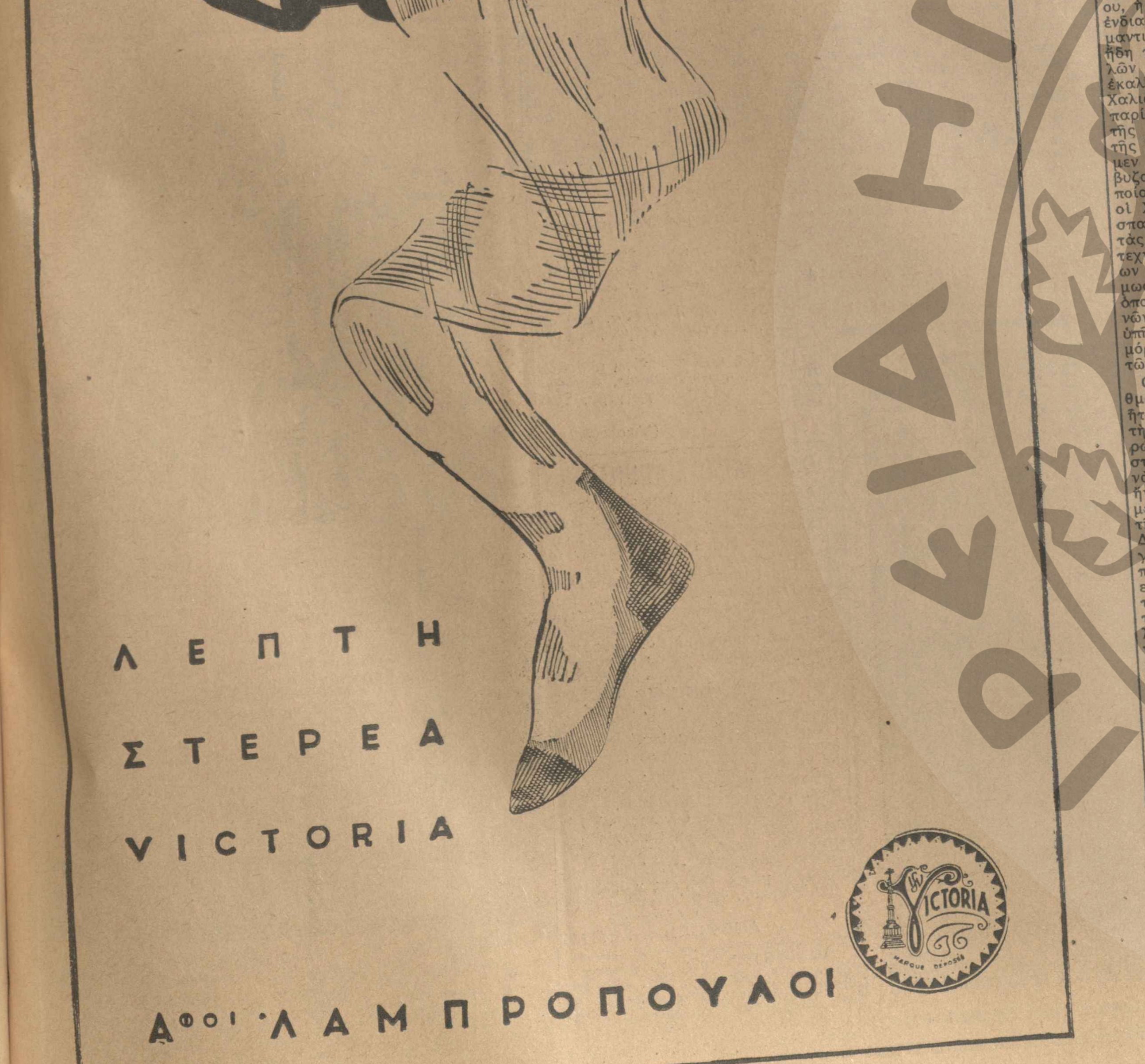
ΓΚΡΕΚΑ
ΛΕΠΤΗ
ΣΤΕΡΕΑ
VICTORIA
Αφοι ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Η ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Η ΑΙΩΝΙΑ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΕΝΔΟΞΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝ, ΑΙΜΑΤΗΡΟΝ ΠΑΡΟΝ, ΑΒΕΒΑΙΟΝ ΜΕΛΛΟΝ

15ον

ΠΛΑΝΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Διὰ τὸν ἀραβοϊσπανικὸν πολιτισμόν, περὶ τοῦ ὁποίου ἐδώσαμεν εἰς προηγουμένας συνεχείας μερικὰς ἀπαραιτήτους πληροφορίας, ἐπικρατοῦν διάφοροι προκαταλήψεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας καλὸν εἶνε ν' ἀπαλλαγῇ ὁ ἐπιδιώκων σαφεῖς καὶ ἀληθεῖς περὶ τοῦ Ἰσπανικοῦ κόσμου ἀντιλήψεις. Ὁ ἐπισκέπτης τῆς Ἰσπανίας δὲν πρέπει νὰ παρασυρθῇ εἰς ὑπερβολὰς ἀπὸ τὸν θαυμασμόν του πρὸς ὡρισμένα μουσουλμανικὰ μνημεῖα καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ, ὅπως συμβαίνει μὲ μερικοὺς ἱστορικούς, διότι ἡ ἀνάκτησις τῆς χώρας ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Ἄραβας νὰ συνεχίσουν τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἀποστολήν των εἰς τὴν Εὐρώπην. Οἱ ἱστορικοί, οἱ ὁποῖοι φαντάζονται ὅτι κάποια ὑπερτέρα, θεία, ἀποστολὴ ρυθμίζει τὰς πράξεις ἑνὸς λαοῦ εἰς δεδομένην ἱστορικὴν στιγμὴν καὶ παραδέχονται ὅτι θὰ ἐπεσπεύδετο ἡ εὐρωπαϊκὴ Ἀναγέννησις ἂν τὰ ἐπὶ μακρὸν ὡριμάζοντα σπέρματα τοῦ αὐτόχθονος δυτικοῦ πολιτισμοῦ ἐτίθεντο εἰς τὸ θερμοκήπιον τῆς ἀσιατοαφρικανικῆς κατακτήσεως, ὑποστηρίζουν τολμηρὰς πλάνας. Ὁ ἐκπολιτισμὸς χωρῶν διὰ ξενικῆς κατακτήσεως εἶνε νεωτέρα ἐπινόησις, δικαιολογία τῆς ἀποικιακῆς πολιτικῆς καὶ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ τῶν χρόνων μας. Καὶ προϋποθέτει, ἀφ' ἑνὸς λαὸν ἀνωτέρας βιομηχανικῆς καὶ τεχνικῆς ἐν γένει ἐξελίξεως καὶ κοινωνικοπολιτικῆς ὀργανώσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου χώραν καθυστερημένην καὶ λαὸν γεωργοποιμενικὸν μὲ πρωτόγονον ὀργάνωσιν. Τοιαῦται προϋποθέσεις ἔλειψαν ἀπὸ τὴν πρὸς τὴν Εὐρώπην μουσουλμανικὴν ἐπιδρομήν.

Μία ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας πλάνας, αἱ ὁποῖαι ἐπικρατοῦν ὡς πρὸς τὸν ἀραβοϊσπανικὸν πολιτισμόν, εἶνε ὅτι οὗτος εἶνε ἀποκλειστικὸν ἔργον τῶν Ἀράβων. Εἴδομεν, ἐν τούτοις, ὅτι εἰς τὰς κατασκευάς, τὰ μνημεῖα καὶ τὰ ἔργα τέχνης ἐχρησιμοποιοῦντο ἐργάται καὶ τεχνῖται Ἰσπανοί, Φράγκοι, καὶ Βυζαντινοί. Ἡ συμβολὴ τοῦ Βυζαντίου, ἡ ὁποία εἶνε φυσικὸν νὰ μᾶς ἐνδιαφέρῃ ἰδιαιτέρως, ὑπῆρξε σημαντική. Τὸ Βυζάντιον, δεχόμενον ἤδη τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἐξ Ἀνατολῶν ἀναφαινομένων ἐχθρῶν του, ἐκαλλιέργει φιλικὰς σχέσεις μὲ τὸ Χαλιφᾶτον τῆς Κορδούης, τὸ ὁποῖον παρίστατο ὡς ὁ μόνος ἀντίπαλος τῆς μουσουλμανικῆς δυναστείας τῆς Ἀσίας. Καὶ ὅμως ἀνέφεραμεν ἤδη, πλὴν τῶν συνηθειῶν τῶν βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων, τὰς ὁποίας εἰσήγαγον εἰς τὴν αὐλήν των οἱ Χαλῖφαι, ἡ μουσουλμανικὴ Ἰσπανία ἤντλει ἐκ τοῦ Βυζαντίου τὰς πρώτας ὕλας διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν διακόσμησιν τῶν μνημείων της καὶ τὰς ἐμπνεύσεις διὰ τὰ μωσαϊκὰ καὶ τὰ ψηφιδωτά της, τὰ ὁποῖα ἦσαν μᾶλλον ἔργα βυζαντινῶν τεχνιτῶν. Σημαντικὴ ἐξ ἄλλου ὑπῆρξε καὶ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ πολιτισμοῦ τούτου τῶν Γότθων εὐγενῶν.

Οἱ Ἄραβες, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἰς τὴν Ἰβηρικὴν χερσόνησον ἦτο περιωρισμένος, ὑπῆρξαν διὰ τὴν Ἰσπανίαν καὶ τὴν δυτικὴν Εὐρώπην οἱ ἀκούσιοι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐνδιάμεσοι, οἱ ὁποῖοι, χωρὶς νὰ τὸ ἐπιδιώκουν συνειδητά, τῆς ἤνοιξαν ἐκ νέου τοὺς δρόμους τῶν μεγάλων ἐκπολιτιστικῶν κέντρων τῆς Ἀνατολῆς: τοῦ Βυζαντίου, τῆς Δαμασκοῦ, τοῦ Καΐρου, τῆς Βαγδάτης. Αὐτὴν τὴν ὑπηρεσίαν τὴν προσέφερον πράγματι οἱ Ἄραβες εἰς τὸν νεώτερον εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν. Ἀλλ' οἱ ἴδιοι, πλὴν τῆς τραχύτητος τοῦ νομάδος, τῆς φυλετικῆς ἀλαζονείας, τῆς μωαμεθανικῆς μισαλλοδοξίας, δὲν προσεκόμισαν σχεδὸν τίποτε εἰς τὸν πολιτισμόν. Τὴν μηδαμινότητα τῶν Ἀράβων ὡς στοιχείων πολιτισμοῦ καὶ προόδου ἀναγνωρίζουν ἀκόμη καὶ οἱ πλέον εὐνοϊκῶς ὑπὲρ αὐτῶν διακείμενοι ἱστορικοί. Οἱ Ἄραβες, γράφει ἕνας ἀπὸ τοὺς ἱστορικοὺς τούτους, «μετέφρασαν καὶ ἐσχολίασαν τὰ ἔργα τῶν ἀρχαίων. Ἐπλούτισαν ἐπίσης ὡρισμένας εἰδικότητας μὲ ὑπομονητικάς, ἀκριβεῖς, λεπτολόγους παρατηρήσεις. Ἀλλὰ δὲν ἐπενόησαν τίποτε. Καμμία μεγάλη καὶ γόνιμος ἰδέα δὲν ὀφείλεται εἰς αὐτούς. Ἐκαλλιέργησαν τὰς ἐπιστήμας κατόπιν τῆς ἐπαφῆς των μὲ τοὺς λαούς, τοὺς ὁποίους ὑπεδούλωσαν, καὶ ἐξεπολιτίσθησαν, ὅσον τοῦτο ἦτο δυνατὸν εἰς αὐτούς». Ἀκριβῶς δὲ οἱ ὑπὸ τῶν Ἀράβων ἡττηθέντες λαοί, οἱ Σῦροι, οἱ Πέρσαι, οἱ Αἰγύπτιοι, οἱ Ἰσπανοί, ἐξηκολούθησαν νὰ καλλιεργοῦν ἢ νὰ ἐκλαϊκεύουν τὰς ἀρχαίας ἐπιστήμας καὶ φιλοσοφίας τῆς Ἀνατολῆς ἢ τοῦ ἑλληνολατινικοῦ κόσμου. Καὶ ἂν ὑπάρχῃ εἷς ἀραβοϊσπανικὸς πολιτισμός, οὗτος ὀφείλεται ἰδίως εἰς τοὺς Ἰσπανοὺς—χριστιανούς, Ἑβραίους ἢ ἀποστάτας.

Καὶ ἐν πρώτοις, τὸ ἰσπανικὸν Ἰσλὰμ ὑπεισῆλθεν εἰς τὴν κληρονομίαν τοῦ ρωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ ἴχνη ἦσαν αἰσθητὰ εἰς ὅλην τὴν Ἰσπανίαν. Ἐσημειώσαμεν εἰς προηγουμένην συνέχειαν, ὅτι οἱ Ἄραβες κατακτηταὶ διετήρησαν τὸ ρωμαϊκογοτθικὸν διοικητικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον συνήντησαν εἰς τὴν χώραν, ἡ ὁποία ἐξηκολούθησε νὰ διέπεται ὑπὸ τούτου. Ἐπίσης, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν οἰκισμόν, τὴν ὑγιεινὴν καὶ τὰ δημόσια ἔργα οἱ κατακτηταὶ περιωρίσθησαν ν' ἀκολουθήσουν τὰ ἴχνη τῶν προκατόχων των. Εἰς τὴν κατακτουμένην χώραν εὕρισκον ἀνέτους κατοικίας, προσηρμοσμένας εἰς τὸ κλῖμα, ἐνίοτε καὶ πολυτελεῖς, τὰς ὁποίας κατόπιν ἐμιμοῦντο. Ὁ ἐπικρατῶν ἀκόμη καὶ σήμερον εἰς τὴν Ἰσπανίαν ὡς τύπος τοῦ ἰσπανικοῦ σπιτιοῦ, μὲ τὴν ἐσωτερικήν του αὐλὴν (πάτιο) καὶ τοὺς πέριξ κήπους, μὲ τοὺς ὑψηλοὺς λιθοκτίστους περιβόλους, εἶνε ρωμαϊκῆς καταγωγῆς καὶ οἱ Ἄραβες οὐδὲν ἄλλο ἔπραξαν εἰμὴ νὰ τὸν υἱοθετήσουν καὶ τὸν διασώσουν. Εὕρισκον ὡσαύτως οἱ νέοι κατακτηταὶ εἰς τὴν χώραν πόλεις, κατεσκευασμένας ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίων τοῦ μηχανικοῦ τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ, διακοσμημένας μὲ μεγαλοπρεπῆ μνημεῖα καὶ περιβαλλομένας ἀπὸ ὠχυρωμένας ζώνας· εὕρισκον παρατηρητήρια εἰς τὰς ἐπικαίρους θέσεις, χαραγμένους δρόμους, γεφύρας καὶ ὑδραγωγεῖα, τὰ ὁποῖα ἁπλῶς εἶχον νὰ συντηρήσουν ἢ νὰ ἐπισκευάσουν καὶ συμπληρώσουν. Αἱ μεγάλαι ὅμως γραμμαὶ τῆς τεχνικῆς δημιουργίας εἶχον χαραχθῆ ὑπὸ τῶν Ρωμαίων μηχανικῶν, τῶν μεγάλων τούτων κατασκευαστῶν τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Εἶνε δὲ βέβαιον ὅτι οἱ Ἄραβες εὗρον εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἀκόμη καὶ τὰς περισσοτέρας πηγὰς καὶ τὰ λουτρά, τὰς περιφήμους ρωμαϊκὰς θέρμας, κατεσκευασμένας ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους. Πολλαὶ βεβαίως ἀπὸ τὰς πηγὰς καὶ τὰ λουτρὰ εἶχον ἐρειπωθῆ, διότι εἶχον ἐγκαταλειφθῆ ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς εὐγενεῖς λόγῳ τῆς αὐστηρᾶς καταδίκης των ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἐθεώρει τὰ λουτρὰ ὡς τόπους διαφθορᾶς.

Ὅταν οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Βέρβεροι κατακτηταὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἰσπανίαν εὗρον ἐπίσης θαυμασίως καλλιεργημένας ὑπὸ τῶν Ἀνδαλουσίων χωρικῶν γαίας. Ἀλλ' ἡ κατόπιν παραμέλησις τῆς γεωργίας παρήγαγε καὶ εἰς τὴν Ἰσπανίαν τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα βλέπομεν καὶ εἰς τὴν ρωμαϊκοβυζαντινὴν Ἀφρικήν. Ἡ γονιμότης τοῦ ἐδάφους ἠλαττώθη ἐφ' ὅσον περιωρίσθη ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ ἄρδευσίς του. Μεγάλαι ἐκτάσεις ἔγιναν πάλιν χέρσοι. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς μουσουλμανικῆς κατακτήσεως αἱ ξηρασίαι, αἱ σιτοδεῖαι καὶ οἱ λιμοὶ πολλαπλασιάζονται εἰς τὴν Ἰσπανίαν, προκαλοῦντες τὴν ἐρήμωσιν μεγάλων περιφερειῶν. Οἱ Ἄραβες ἱστορικοὶ ἀναφέρουν τὸν κατὰ τὸ ἔτος 749 ἐνσκήψαντα φρικτὸν λιμόν, διαρκέσαντα πέντε ἔτη, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ἦτο ἡ πρώτη μετανάστευσις τῶν Ἀνδαλουσίων εἰς τὸ Μαρόκον. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 9ου αἰῶνος ἐσημειώθησαν πέντε μεγάλαι περίοδοι σιτοδείας. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὁ πληθυσμὸς ἐδεκατίζετο καὶ ὅλος ὁ πολιτισμὸς τῆς χώρας ἀπεδεικνύετο ἀνίκανος νὰ ἐξασφαλίσῃ τοὺς κατοίκους της ἀπὸ τοῦ κινδύνου τοῦ ἐξ ἀσιτίας θανάτου.

Ἦσαν, λοιπόν, ὑποχρεωμένοι οἱ νέοι κατακτηταὶ νὰ ἐνδιαφερθοῦν διὰ τὴν ἐκ νέου ἀξιοποίησιν μιᾶς χώρας ἄλλοτε εὐφόρου καὶ εὐημερούσης. Δι' αὐτὸ καὶ ἐπεδόθησαν εἰς τὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ καὶ ἀρδευτικὰ ἔργα, ἀκολουθοῦντες τὸ παράδειγμα καὶ τὰς κατευθύνσεις τῶν Ρωμαίων, τῶν ὁποίων ἐπεσκεύαζον τὰ ὑδραγωγεῖα καὶ τὰς διώρυγας. Ἄνευ, ὅμως, τῶν ἡττημένων, τῶν γνησίων δηλ. τέκνων τῆς ἰσπανικῆς γῆς, οἱ Ἄραβες καὶ οἱ Βέρβεροι δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ κάμουν τίποτε. Καὶ οἱ Ἰσπανοὶ οὗτοι — χριστιανοί, Ἑβραῖοι, ἢ ἐξιλαμισθέντες — δὲν εἶχον παρὰ νὰ παρατηρήσουν πέριξ των διὰ νὰ ἀνεύρουν, εἰς τὰ ἴχνη τοῦ παλαιοῦ ἰσπανο-ρωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ, τὰ πρότυπα καὶ τὰ μοτίβα των. Ἀλλὰ καὶ οἱ κατακτηταί, ἀνοίγοντες τοὺς δρόμους πρὸς τὰς μεγάλας ἀνατολικὰς μητροπόλεις, προσέφερον νέα μοντέλα, μορφὰς τέχνης ἀγνώστους μέχρι τότε, καὶ ἐκόμιζον μὲ τὰς ἀποσκευάς των ἐφευρέσεις καὶ ὑλικὰς τελειοποιήσεις ἀγνοουμένας εἰσέτι εἰς τὴν Δύσιν. Εἰς τὰς ζώσας ἀναμνήσεις τῆς παλαιᾶς ἑλληνο-λατινικῆς διδασκαλίας προσετίθεντο τώρα αἱ βυζαντιναί, ἀλεξανδριναὶ καὶ περσικαὶ ἐπιδράσεις. Τὸ Βυζάντιον ἰδίως ἐδίδαξε πολλὰ εἰς τοὺς ἀρχιτέκτονας, εἰς τοὺς γλύπτας καὶ τοὺς τεχνίτας μωσαϊκῶν τῆς Κορδούης καὶ τῆς Μεντίνα-ἄς-Σαχάρα.

Καθὼς ἐσημειώσαμεν ἤδη, ἡ μουσουλμανικὴ Ἰσπανία, ὑπὸ τοὺς ἐνδοξοτέρους χαλίφας της, ἔτεινε πρὸς μίαν ἀναγέννησιν. Ἀλλ' ἡ ἐκπολιτιστικὴ αὐτὴ κίνησις ἀνεκόπη ὑπὸ ποικίλων ἐμποδίων καὶ δυσμενῶν περιστάσεων. Πρῶτον καὶ σοβαρώτερον ἐμπόδιον ἦτο ἡ ἔλλειψις πάσης φυλετικῆς ὁμοιογενείας εἰς τὸν κατοικοῦντα τὴν χώραν πληθυσμόν: Ἰσπανοί, Βησιγόθοι, Βέρβεροι, Ἄραβες τῆς Συρίας, τῆς Χετζάζης καὶ τῆς Ὑεμένης, χριστιανοί, ἰουδαῖοι καὶ μουσουλμάνοι, ἀπετέλουν τὰ πλέον ἑτερόκλιτα στοιχεῖα ἑνὸς ἀνομοιογενοῦς πληθυσμοῦ. Καὶ ὅπως διὰ μακρῶν ἐξηγήσαμεν εἰς προηγουμένην συνέχειαν, καμμία ἀφομοίωσις δὲν ἦτο δυνατὴ ἐκ τῆς συμβιώσεως τῶν στοιχείων τούτων.

Ἡ ἔλλειψις ὡσαύτως γλωσσικῆς ἑνότητος ἦτο μέγιστον ἐμπόδιον εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν. Ἡ φιλολογικὴ ἀραβικὴ γλῶσσα, ἡ ὁποία ἦτο ἡ γλῶσσα τοῦ κράτους, ἦτο γνωστὴ μόνον εἰς τοὺς ἱερωμένους μουσουλμάνους καὶ εἰς τὴν ὑπαλληλίαν τοῦ χαλίφου. Οἱ περισσότεροι μουσουλμάνοι ὡμίλουν μίαν κοινὴν ἀραβικὴν γλῶσσαν πλήρη τοπικῶν ἰδιωτισμῶν ἢ βερβερικῶν διαλέκτων. Οἱ χριστιανοὶ καὶ οἱ Ἑβραῖοι ὡμίλουν συνήθως τὴν «ρωμανικήν», παραλλαγὴν τῆς ἀρχαίας λατινικῆς γλώσσης. Ἡ ἀνάγκη τῶν πραγμάτων ἐπέβαλλεν εἰς πολλοὺς χριστιανοὺς νὰ μάθουν τὴν ἀραβικὴν καὶ ἀντιστρόφως. Ἀλλ' ἡ διαμόρφωσις μιᾶς κοινῆς γλώσσης ὅλων ἦτο ἀδύνατος, ὅπως ὑπῆρξεν ἀδύνατος καὶ ὁ σχηματισμός, κατόπιν τόσης ἐπιμιξίας, μιᾶς ἑνιαίας ἀραβο-ἰσπανικῆς ἐθνότητος. Καὶ παρ' ὅλην τὴν προσοχήν, τὴν ὁποίαν οἱ χαλῖφαι ἔδωσαν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, παρὰ τὰ λαϊκὰ σχολεῖα, ποὺ ἐλειτούργουν εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία καὶ τὰς ἀνωτέρας σχολάς, ποὺ ὑπῆρξαν τὰ πρῶτα ὑποτυπώδη πανεπιστήμια τῆς ἐποχῆς, δὲν κατωρθώθη οὔτε ἡ γλωσσική, οὔτε ἡ πνευματικὴ ἀφομοίωσις τῶν ἑτερογενῶν στοιχείων, ποὺ ἔζουσαν ὑπὸ τὸν Ἄραβα κατακτητήν.

Ὁ πολιτισμός, λοιπόν, τοῦ ἰσπανικοῦ χαλιφάτου δὲν ἔκλειε μέσα του τὴν δημιουργικὴν καὶ ἀφομοιωτικὴν δύναμιν. Δὲν ἦτο ἡ ἀρχὴ μιᾶς νέας ἱστορικῆς περιόδου, ποὺ θὰ ἐγράφετο εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ μεσογειακοῦ κόσμου, ἀλλὰ τὸ τέλος μιᾶς ἐποχῆς. Ἦτο μία τελευταία ἀναλαμπὴ τοῦ ἀρχαίου μεσογειακοῦ πολιτισμοῦ, ἡ ὁποία, ὅμως, δὲν ἦτο ἱκανὴ νὰ μεταδώσῃ τὸ πῦρ εἰς τὴν Εὐρώπην. Ὁ ἄνεμος τῆς εὐρωπαϊκῆς Ἀναγεννήσεως δὲν θὰ πνεύσῃ οὔτε ἐκ τῆς μουσουλμανικῆς Ἰσπανίας, οὔτε ἐκ τῆς Ἀφρικῆς, οὔτε ἐκ τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς...

Ἀλλ' ἐνῷ οἱ μουσουλμάνοι κατακτηταὶ τῆς Ἰσπανίας, παρὰ τὴν ἐπὶ ἑπτὰ αἰῶνας κυριαρχίαν των ἐπὶ τῆς χώρας, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀφομοιώσουν τοὺς ἰθαγενεῖς πληθυσμοὺς καὶ νὰ δημιουργήσουν μίαν νέαν ἐθνότητα — ὅπως δὲν ἠδυνήθησαν νὰ πράξουν τοῦτο καὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς, αἱ ὁποῖαι διετέλεσαν ἐπὶ αἰῶνας ὑπὸ μουσουλμανικὴν κυριαρχίαν — ἡ ἐθνικὴ συνείδησις τῶν αὐτοχθόνων ἀφυπνίζετο βαθμηδὸν καὶ προέβαινεν εἰς τὰς πρώτας πράξεις ἀνταρσίας ἐναντίον τοῦ ξένου κατακτητοῦ. Εἰς τὸ νέον τοῦτο κεφάλαιον τῆς Ἰσπανικῆς ἱστορίας, μὲ τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἡ ἐθνικὴ ἀποκατάστασις τῶν Ἰσπανῶν, θ' ἀφιερωθοῦν αἱ ἑπόμεναι συνέχειαι.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

Ἄποψις ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Μεγάλου Τζαμίου τῆς Κορδούης

ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ

Ἐδημοσιεύθησαν ἐκτενεῖς μέχρι τοῦδε τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι περὶ τὸ τραγικὸν δυστύχημα τοῦ Νέου Λονδίνου τῆς Πολιτείας Τεξὰς ὅπου ἀνετινάχθη τὸ ἀγροτικὸν σχολεῖον μὲ θύματα 425 μαθητὰς καὶ μαθητρίας εὑρόντες οἰκτρὸν θάνατον. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἐγράφη εἶνε ὅτι ἡ διεξαγὴ τῶν ἀνακρίσεων διὰ τὰ αἴτια τοῦ δυστυχήματος τούτου ἀνετέθη εἰς Ἕλληνα, τὸν κ. Ζαχαρίαν Κουμπῆν κατέχοντα εἰς τὴν ἀμερικανικὴν ταύτην πολιτείαν τὸ ἀξίωμα τοῦ γενικοῦ ἀνακριτοῦ. Καὶ κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κουμπῆ πρὸς τὰς ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας τὸ δυστύχημα προῆλθεν ἐκ συσσωρεύσεως μεγάλης ποσότητος φωταερίου ὑπὸ τὸ κτίριον. Ἡ εὐθύνη διὰ τοῦτο θὰ διευκρινισθῇ ἀπὸ τὰς διεξαγομένας ἀνακρίσεις.

◆

Διὰ Διατάγματος τοῦ Κυβερνήτου τῶν Δωδεκανήσων κ. Ντὲ-Βέκκι συνεστήθησαν εἰς τὴν Ρόδον, Κῶ, Σύμην, Καστελλόριζον, Κάλυμνον, Κάρπαθον καὶ Λέρον γραφεῖα τοποθετήσεως ἀνέργων εἰς διαφόρους ἐργασίας. Ὅλοι οἱ ἐργοδόται εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ὑποβάλουν εἰς τὰ γραφεῖα ταῦτα λεπτομερεῖς καταλόγους τοῦ προσωπικοῦ, τὸ ὁποῖον ἔχουν εἰς τὰς ἐργασίας των καὶ ν' ἀποτείνωνται πρὸς αὐτὰ διὰ τὴν συμπλήρωσιν κάθε κενοῦ δημιουργουμένου ἐξ ἀποχωρήσεως ἐργάτου ἢ ὑπαλλήλου.

◆

Κατὰ τὴν Ἀμερικανικὴν ἐφημερίδα «Κῆρυξ τῆς Βάσιγκτων» μία Ἑλληνὶς ἡ κ. Ἀναστασία Νίκα παρεπέμφθη εἰς δίκην, διότι ἐδέχθη ἐκ μέρους τῆς Ἀμερικανικῆς ἐπιτροπῆς περιθάλψεως βοήθημα ἐξ 147.50 δολλαρίων ἐνῷ ἀπεδείχθη, ὅτι εἶχε κατατεθειμένα εἰς μίαν Τράπεζαν 347 δολλάρια. Εἰς μάτην ἡ Ἑλληνὶς αὐτὴ προσεπάθησε νὰ πείσῃ τὸ δικαστήριον, ὅτι ἡ κατάθεσίς της εἰς τὴν Τράπεζαν ἀπετέλει τὴν προῖκα τῆς 15ετοῦς θυγατρός της καὶ ὅτι ἐσχηματίσθη ἀπὸ ἐμβάσματα, τὰ ὁποῖα πρὸς τοῦτο ἀπέστελλεν ἑκάστοτε ἕνας θεῖος τῆς κόρης ἀπὸ τὴν Καλιφόρνιαν. Δι' αὐτὴν τὰ χρήματα ταῦτα ἦσαν ἱερὰ καὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἤθελε νὰ τὰ θίξῃ. Τὸ Δικαστήριον, ἐν τούτοις, δὲν εὗρεν ἐπαρκεῖς τὰς βεβαιώσεις τῆς Νίκα καὶ τὴν ἐκήρυξεν ἔνοχον, ὅτι ἐδέχθη δημοσίαν περίθαλψιν, ἐνῷ εἶχε κατάθεσιν εἰς Τράπεζαν.

◆

Εἰς τὴν Νίσυρον κατηργήθησαν διὰ Διατάγματος αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ τῶν τριῶν Δήμων τῆς νήσου Μανδρακίου, Νικίων καὶ Ἐμπορείου. Ἀντ' αὐτῶν δὲ διορίζονται τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Διοικήσεως ὑπάλληλοι μὲ τὸν τίτλον τοῦ Κομισσαρίου.

◆

Εἰς τὴν πόλιν Χάβρην τῆς πολιτείας Μοντάνα ὅπου διεξάγονται δημοτικαὶ ἐκλογαὶ μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβούλου περιλαμβάνεται καὶ ἕνας Ἕλλην, ὁ κ. Γεωργ. Μήρας. Ἐγκατεστημένος ἀπὸ 21 ἐτῶν εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἀπολαμβάνει μεγάλης ἐκτιμήσεως μεταξὺ τῶν Ἀμερικανῶν συμπολιτῶν του καὶ ἔχει διὰ τοῦτο πολλὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας.

◆

Εἰς τὴν πόλιν Ἀτλάντα τῆς Ἀμερικῆς ὁ ὁμογενὴς ἰδιοκτήτης ἑστιατορίου Ἰωάννης Τσουρούλης, γνωστὸς καὶ ὑπὸ τὸ ἀμερικανικὸν ὄνομα Τζὼν Σμὶθ ὑπῆρξε τὸ θῦμα ἐπιθέσεως κακοποιῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐτραυμάτισαν θανασίμως διὰ νὰ τὸν ληστεύσουν. Ὁ ἀτυχὴς Τσουρούλης εὑρέθη καθ' ὁδὸν ἑτοιμοθάνατος, κατὰ τὴν μεταφοράν του δὲ εἰς Νοσοκομεῖον ὑπέκυψεν εἰς τὰ τραύματά του. Παρὰ τὰς ἐνεργηθείσας ἀνακρίσεις, οἱ δρᾶσται τῆς δολοφονικῆς ἐπιθέσεως παραμένουν εἰσέτι ἀσύλληπτοι.

◆

Εἰς τὴν πόλιν Κολοῦμπους τῆς Πολιτείας Ὀχάϊο, ὁ ὁμογενὴς Κωνστ. Κάρλος, ἔπεσεν ἐπίσης θῦμα ληστοῦ ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συνθήκας: Βαδίζων εἰς μίαν ὄχι πολὺ κεντρικὴν ὁδὸν ἀντελήφθη γυναῖκα ἐξηπλωμένην ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου. Ἔσπευσε νὰ τῆς παράσχῃ τὴν βοήθειάν του καὶ κατὰ παράκλησίν της νὰ τὴν ὁδηγήσῃ μέχρι μιᾶς ἐγγὺς εὑρισκομένης οἰκίας. Μόλις ὅμως ἤνοιξε τὴν θύραν ἀντίκρυσε τὴν κάννην τοῦ περιστρόφου ἑνὸς ἀγνώστου του, ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ ὁποίου ὑπεχρεώθη νὰ παραδώσῃ ὅσα χρήματα ἔφερεν ἐπάνω του, περὶ τὰ 100 δολλάρια.

◆

Μία Ἀμερικανίς, σύζυγος τοῦ Ἕλληνος Γεωργίου Δήμα, εἰς τὴν πόλιν Πιορία τῆς Πολιτείας Ἰλλινόϊς, κατόπιν ἐπιμόνου ἀξιώσεως τοῦ ἀπηρνήθη τὸν προτεσταντισμὸν καὶ ἐβαπτίσθη εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν. Ὡς ἀνεκοίνωσεν εἰς τὰς ἀμερικανικὰς ἐφημερίδας, ἡ εἴσοδός της εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὀρθοδοξίας ἀπετέλει τὸ ὄνειρον τῆς ζωῆς της.

◆

Εἰς τὴν πόλιν Τσάρλεστον ὁ ὁμογενὴς Πέτρος Καλαντζῆς, ἐργαζόμενος ὡς χρωματιστὴς εἰς τὰ ἐργοστάσια μεγάλης ἀμερικανικῆς Ἑταιρείας, εὗρεν οἰκτρὸν θάνατον ἐξ ἠλεκτροπληξίας. Καθ' ἣν στιγμὴν ἦτο ἀπησχολημένος εἰς τὴν ἐργασίαν του, ὁ ἀτυχὴς ἐργάτης, ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ ὑπερφορτωμένον ρεύματος ἠλεκτροφόρον σύρμα καὶ ἔμεινεν ἄπνους.

◆

Ἡ τουρκικὴ ἐφημερὶς «Τάν», λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἀπὸ ὅσα ἔγραψαν οἱ «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὑποχρεωτικῆς χρήσεως τῆς τουρκικῆς γλώσσης εἰς τὰ δημόσια κέντρα βεβαιοῖ, ὅτι παρὰ τὰ ὑποστηριχθέντα καὶ ὑπὸ τουρκικῶν ἐφημερίδων, τοιαύτη ὑποχρέωσις δὲν ὑφίσταται. Ἡ «Τάν» μάλιστα, εἰς ἀπόδειξιν τούτου, παραθέτει καὶ τὸ κείμενον ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τὰς Δημαρχίας, ἔχουσαν οὕτως:

«Ἀκούομεν ὅτι δημαρχίαι τινὲς εἰσπράττουν πρόστιμα ἀπὸ τοὺς ὁμιλοῦντας ἄλλην πλὴν τῆς τουρκικῆς γλῶσσαν. Ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ἐξέρχεται τελείως τῆς δικαιοδοσίας τῶν Δημαρχιῶν. Εἶνε ζήτημα ἀφορῶν τὴν γενικὴν πολιτικὴν τοῦ Κράτους. Ὡς ἐκ τούτου κατ' οὐδένα τρόπον δὲν πρέπει νὰ εἰσπράττετε πρόστιμον διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, οὔτε δὲ νὰ ἀναμιγνύεσθε εἰς ζητήματα ὡς τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης, τὰ ὁποῖα εἶνε ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας σας...»

◆

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ 2ου ἀστικοῦ δικαστηρίου, μία Ἑλληνίς, ἡ κ. Ὄλγα Καλαϊτζόγλου, βοηθουμένη ὑπὸ τοῦ γέροντος πατρός της ἐπετέθη καὶ ἐρράπισεν ἐπανειλημμένως τὸν σύζυγόν της Νικόλαον, μὲ τὸν ὁποῖον εὑρίσκεται ἐν διαζεύξει. Ὁ λόγος τῆς ἐπιθέσεως ταύτης ὑπῆρξεν ὅτι κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀγωγῆς περὶ διαζυγίου ὁ Νικόλαος Καλαϊτζόγλου ἠρνήθη ὅτι εἶχε λάβει, κατὰ τὸν γάμον προῖκα ἐκ 2.300 λιρῶν, ὅπως ἐβεβαίωσεν ἡ σύζυγός του, ἡ ὁποία καὶ ἐζήτησε τὴν ἐπιστροφήν. Ὁπωσδήποτε οἱ ἐπιτεθέντες, πατὴρ καὶ κόρη, παρεπέμφθησαν ἀμέσως εἰς τὸ αὐτόφωρον, τὸ ὁποῖον ἐπεφυλάχθη νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ
Διαλυθείσης τῆς Ἑταιρείας ΑΒΚΡΙΒΟΣ & ΜΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ἔχετε ἀκόμη τὴν εὐκαιρίαν νὰ προμηθευθῆτε ὅλα τὰ εἴδη σας εἰς τιμὰς κόστους, καθὼς καὶ κασμήρια ἀνδρικὰ καλοκαιρινὰ καὶ χειμερινὰ εἰς τιμὰς κάτω τοῦ κόστους λόγῳ καταργήσεως τοῦ τμήματος.
Δ. Α. ΑΚΡΙΒΟΣ
Ὁδὸς Ἀθηναΐδος 4—Τηλέφ. 21-504
«ΔΙΤΣ»

498912

ΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΟΣΟΙ ΠΙΣΤΟΙ... ΠΡΟΣΕΛΘΕΤΕ

ΣΤΑΥΡΩΤΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

(Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνατύπωσις)

Ἀριθ. 35.

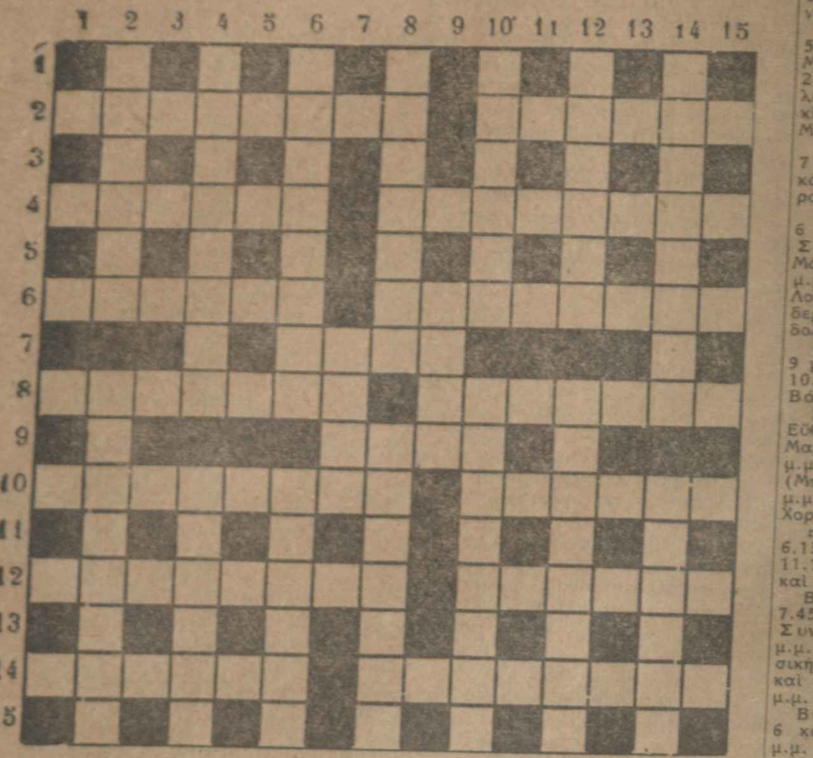

ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Ὁριζοντίως:

2) Ὅσα ἔρχονται καὶ περνοῦν— Ἰδιότυπος οἰκοδομὴ ἀλλὰ καὶ πόλις τῆς Ἑλλάδος.

4) Συλλογὴ ὡραίων παραμυθιῶν — Πόλις τῆς Θεσσαλίας.

6) Αἰλουροειδὲς ζῶον — Ἀναρριχώμενον διακοσμητικὸν φυτόν.

7) Εἷς ἐκ τῶν μικρῶν προφητῶν.

8) Σύνηθες μέσον συσκευασίας (δημ.) — Ὑπάλληλος ἐμπορικοῦ καταστήματος.

9) Ἀνεξάρτητον κρατίδιον ἐν Ἀραβίᾳ.

10) Ὅρος τῆς Γραμματικῆς—Τὰ ὡς ἰδανικὰ θεωρούμενα καὶ ἐπιδιωκόμενα.

12) Ἡ μία τῶν ἀντιδίκων μερίδων — Ἱέρεια μιᾶς ἀρχαίας θεᾶς.

14) Λαϊκὸν ἡδύποτον πωλούμενον ὑπὸ πλανοδίων — Κουράζει τὸν ὁδοιπόρον.

Καθέτως:

2) Οἱ Ἱσπανοὶ μετατρέπουν κατ' αὐτὰς τὸ νερό του εἰς αἷμα, πλησίον τῆς Μαδρίτης — Ἀδύνατον νὰ γίνῃ φίλος, τοιούτου εἴδους ἐχθρός.

4) Πόλις τῆς Πελοποννήσου— Μέρος τοῦ προσώπου, ἀλλ' ὄχι τοῦ ἀνθρωπίνου.

6) Ὄρος τῆς Βοιωτίας — Εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἐσυνόρευαν μὲ τὸν Ἅδην, σήμερον συνορεύουν μὲ τὴν γαλλικὴν διπλωματίαν.

7) Ἀσιατικὸν Βασίλειον.

8) Ὄνομα μιᾶς εὐρωπαϊκῆς θαλάσσης — Πρὸς αὐτὸν στέλνουν οἱ νεοέλληνες ὅσους δὲν χωνεύουν (ἀλλ' ὑπὸ ἄλλο ὄνομα).

9) Μέρος τοῦ ψαριοῦ τὸ ὁποῖον δὲν τρώγεται.

10) Μία τῶν σημαντικωτέρων πόλεων τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος — Πολυγραφώτατος διδάσκαλος τοῦ χριστιανισμοῦ τοῦ 3ου μ. Χ. αἰῶνος.

12) Τὰ ἀναγόμενα εἰς παρῳχημένην ἐποχὴν — Κοίτασμα ῥητίνης.

14) Πόλις τῆς Θράκης — Φανταστικὸν ὂν τῶν παραμυθιῶν.

Ραδιόφωνον

ΠΕΜΠΤΗ, 8)4)37 Ὥρα Ἀθηνῶν

ΕΙΔΗΣΕΙΣ μεταδίδουν σήμερον οἱ κάτωθι σταθμοί:

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 356). 9 καὶ 11 μ.μ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 400, μ. 1500). 8 καὶ 11 μ.μ.

ΜΕΣΗ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 713, μ. 421). 8.20, 9.05 καὶ 12 μ.μ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Π. Τ. Τ. (κχ. 695, μ. 432). 10.30 καὶ 12.45 μ.μ.

* * *

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 904, μ. 332). 5 μ. μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. Ἐνδιαφέρον πρόγραμμα. 7 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 9.10 μ.μ. Χορευτικὴ συναυλία. Διάφοροι εὔθυμοι ἐκτελεσταί. 11.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (κχ. 224, μ. 1339). 5.35 μ.μ. Συναυλία χορῳδίας. 6.15 μ. μ. Μέδτνερ: Σονάτα γιὰ βιολὶ καὶ πιάνο. 7.25 μ.μ. Δίσκοι. 8.45 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 9.15 μ.μ. Συναυλία τῆς Φιλαρμονικῆς μὲ συνθέσεις Μλυνάρσκυ. 11.30 μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (κχ. 686, μ. 437) 7 μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ. 8.50 μ.μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 9.30 μ.μ «Ὁ Μεσσίας», ὀρατόριον τοῦ Χαῖντελ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 356). 6 μ.μ. Δίσκοι. Σύγχρονος μουσική. 7 μ.μ. Συναυλία μικρᾶς ὀρχήστρας. 8.15 μ. μ. Μόζαρτ. Πιάνο. (Φαντασία - Σονάτα). 9.10 μ.μ. Χορευτικὴ συναυλία. (Αἱ ὀρχῆστραι Λοῦτερ, Συμφωνικὴ τοῦ Βερολίνου, Σραῖδερ, Βὸλφ καὶ Γιοοφτ). 11.30 μ.μ. Μανδολινάτα κλπ.

ΒΕΡΟΜΥΝΣΤΕΡ (κχ. 556, μ. 540) 9 μ.μ. Συναυλία μὲ συνθέσεις Γκλαζούνωφ. 10.10 μ.μ. Συναυλία μὲ συνθέσεις Χὰνς Βάλδμαν.

ΒΙΕΝΝΗ (κχ. 592, μ. 507). 5.05 μ.μ. Εὔθυμα τραγούδια. 6.30 μ.μ. Τραγοῦδι. Μαργαρίτα Ρέγκερ, μετζοσοπράνο. 6.50 μ.μ. Λίντερ καὶ ἄριες, ὑπὸ βαρυτόνου. (Μπράμς, Ρέγκερ, Γκουνώ, Βέρντι). 8.10 μ.μ. Μεγάλη ᾠδικὴ συναυλία. 11.30 μ.μ. Χορός.

ΒΟΡΕΙΟΣ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 814, μ. 369). 6.15 μ.μ. Ἄριες καὶ ντουέττα ἀπὸ ὄπερες. 11.15 μ.μ. Ντουέττα πιάνου. 12.15 μ.μ. καὶ 12.45 μ.μ. Χορός.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 546, μ. 550). 7.45 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 10.40 μ.μ. Συναυλία πιάνου καὶ βιολοντσέλλου. 12 μ.μ. Στρατιωτικὴ ὀρχήστρα. Ἐλαφρὰ μουσική. (κχ. 357, μ. 840). 9 μ.μ. Ἄριες καὶ λίντερ. Ἐνδιαφέρον πρόγραμμα. 10 μ.μ. Τσιγγάνικη ὀρχήστρα.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κχ. 160, μ. 1875). 6 καὶ 7.10 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 8.10 μ.μ. Ὁμοίως. 9.15 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία ἀπὸ τὸ «Ἀθήναιον».

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ (κχ. 932, μ. 322). 9 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας, χορῳδίας καὶ σόλο. 10 μ.μ. Συναυλία μὲ συνθέσεις καὶ τραγούδια Γιόχαν Στράους.

ΚΑΙΝΙΞΒΕΡΓΗ (κχ. 1031, μ. 291). 7 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 8.10 μ. μ. Ποικίλη μουσικὴ ἐκ δίσκων. 9.10 μ. μ. Ποικίλη συναυλία. 10 μ.μ. Συναυλία Μόζαρτ. (Συμφωνία. Κοντσέρτο διὰ δύο πιάνα καὶ ὀρχήστραν). 11.40 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία καὶ χορός.

ΛΕΙΨΙΑ (κχ. 785, μ. 382). 7 μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ φαγκόττου. 9.10 μ.μ. Μεγάλη χορευτικὴ συναυλία. 11.30 μ. μ. Ἐλαφρὰ συναυλία.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 200, μ. 1500). 9.40 μ.μ. Ποικίλον πρόγραμμα. 11.20 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 12.20 μ.μ. Τσέμπαλο. 1 μ.μ. Χορός.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 877, μ. 342). 6.20 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. 8 μ.μ. Ὀπερέττα τοῦ Τάλμποτ. 9.30 μ.μ. Ἡ 2α πρᾶξις τῶν «Ἀρχιτραγουδιστῶν τῆς Νυρεμβέργης» τοῦ Βάγνερ. Ἀπὸ τὴν Ὄπεραν τοῦ Βερολίνου. 10.25 μ.μ. Καμπαρέ. 12.25 μ. μ. Χορός.

ΜΕΣΗ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 713, μ. 421). 6.15 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 10 μ.μ. «Κάρμεν», ὄπερα τοῦ Μπιζέ. Ἀπὸ τὸ Βασιλικὸν Θέατρον.

ΜΟΝΤΕ ΤΣΕΝΕΡΙ (κχ. 1167, μ. 257). 8.55 μ.μ. Ναπολιτάνικα τραγούδια. 10 μ.μ. Σκανδιναυϊκὴ μουσική.

ΜΟΝΑΧΟΝ (κχ. 740, μ. 405). 8 μ.μ. «Γκίτα», ὀπερέττα τοῦ Γκέρχαρτ Στίμλερ. 9.10 μ.μ. Χορευτικὴ συναυλία. 12.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία.

ΜΠΡΕΣΛΑΟΥ (κχ. 950, μ. 315). 9.10 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. 11.30 μ. μ. Ἐλαφρὰ συναυλία.

ΜΠΑΡΙ (κχ. 105, μ. 283). 8.45—9.35 μ.μ. Εἰδικὴ ἐκπομπὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΠΑΡΙ - ΡΑΝΤΙΟ (κχ. 182, μ. 1648). 8.45 καὶ 9.15 μ.μ. Λίντερ. 9.30 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία. (Φράνκ: Συμφωνία. Ἰμπέρ: Κοντσέρτο φλάουτου. Ἴγκλεμπερτ: Ἀνοιξιάτικη ῥαψῳδία. Πιερνέ: Βιεννέζικο).

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Π.Τ.Τ. (κχ. 695, μ. 432). 9.30 μ.μ. Ἑσπερὶς Ἀλφρὲ ντὲ Μυσσὲ μὲ τὴν Γαλλικὴν Κωμῳδίαν.

ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). 9.10 μ. μ. Συναυλία κλασσικῆς μουσικῆς. 9.45 μ.μ. Μουσικὴ κωμῳδία. 11.25 μ.μ. Σονάτα γιὰ πιάνο καὶ σοπράνο. Τοῦ Βυσπάλεκ.

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ (κχ. 1195, μ. 251). 9.10 μ.μ. «Φρὰ Διάβολος», κωμικὴ ὄπερα τοῦ Ὠμπέρ.

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 859, μ. 349). 9.30 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας καὶ σολίστ.

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

HIS MASTER'S VOICE

Ἀριθ. Δίσκου Α.Ο. 2377

1) Ἑλενάκι μου, Ἑλενάκι μου.
Λένα Μαβῆ - Λουντιάνα

2) Χωρὶς ποτὲ νὰ πιῶ κρασί.
Λένα Μαβῆ - Ντὲ Ροζέ

COLUMBIA

Ἀριθ. Δίσκου D.G. 6277

1) Γιατί δὲν μ' ἀγαπᾷς, ταγκό.

2) Τὸ τραγοῦδι σου κιθάρα, ταγκό.
Chitara Romana
Ἀγγέλα Λυκιαρδοπούλου - Ντὲ Ροζέ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ
ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Προσκαλοῦνται οἱ κ. κ. μέτοχοι τῆς ἐν Θεσ)νίκῃ ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Μεταλλευτικῶν Ἐπιχειρήσεων «Μέγας Ἀλέξανδρος» εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν διὰ τὴν 29ην Ἀπριλίου 1937, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 18ην (6 μ. μ.) ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Ἑταιρείας ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁδὸς Φράγκων 28.

Θέματα :

1) Τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Καταστατικοῦ περὶ ἕδρας τῆς Ἑταιρείας.

2) Λῆψις ἀποφάσεως περὶ παύσεως τῆς καταστάσεως ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐπανόδου τῆς Ἑταιρείας εἰς κανονικὴν λειτουργίαν καὶ δρᾶσιν.

3) Ἐκλογὴ μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 5ῃ Ἀπριλίου 1937. Οἱ ἐκκαθαρισταί

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ
ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Προσκαλοῦνται οἱ κ. κ. μέτοχοι τῆς ἐν Θεσ)νίκῃ ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Ἐξαγωγῆς Ἑλληνικῶν καπνῶν εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν διὰ τὴν 29ην Ἀπριλίου 1937 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Ἑταιρείας ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁδὸς Φράγκων 28.

Θέματα :

1) Τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Καταστατικοῦ περὶ ἕδρας τῆς Ἑταιρείας.

2) Ἐκλογὴ μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 5ῃ Ἀπριλίου 1937.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παραχωροῦνται ἐκ νέου δικαιώματα ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ τοῦ Διπλώματος Εὐρεσιτεχνίας ὑπ' ἀριθ. 3222 τῆς 22ας Ἀπριλίου 1931 ἀφορῶντος «ΜΕΘΟΔΟΝ ΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΗΝ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ ΚΙΝΗΤΗΡΙΟΥ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΔΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΥΓΡΟΥ ΑΕΡΟΣ», καὶ ἐκδοθέντος ἐπ' ὀνόματι τοῦ κ. YOSHINOSUKE SHIBUKAWA, κατοίκου τῆς πόλεως Tokyo - Fu, Ἰαπωνίας.

Πληροφορίαι Διεθνὲς Γραφεῖον Εὑρεσιτεχνιῶν Π. Δ. Θεοδωρίδου, ὁδὸς Σταδίου 4, Μέγαρον Μετοχικοῦ.

ΝΑΥΤΙΚΟΝ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μὴ ἐπιτευχθείσης ἀπαρτίας κατὰ τὴν συνέλευσιν τῆς 5ης Ἀπριλίου 1937, καλοῦνται τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως καὶ τῆς Ἀντιπροσωπείας διὰ τὴν Παρασκευὴν 9 Ἀπριλίου ἐ.ἔ. καὶ 6 μ. μ. εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ Κατάστημα τοῦ Πειραϊκοῦ Συνδέσμου μὲ θέματα :

1) Τὴν ἔγκρισιν προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1937—38.

2) Τὴν ἔγκρισιν Ὀργανικοῦ Κανονισμοῦ.

3) Τὴν ἔγκρισιν Κανονισμοῦ Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. Ε. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ Ὀργανισμοῦ Ἰνστιτούτου Βάμβακος ἐκθέτει εἰς προφορικὸν πλειοδοτικὸν συναγωνισμὸν τὴν 19ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ., ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12ην μ. τὴν ἐκποίησιν 5.200 ὀκάδων βάμβακος.

Τῶν ὅρων τοῦ συναγωνισμοῦ δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς Ὀργανισμοῦ Ἰνστιτούτου Βάμβακος (Σταδίου 5α), ἐν Θεσσαλονίκῃ δὲ εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας - Θράκης.

(Ἐκ τῶν Γραφείων Δ.Ε.Ο.Ι.Β.)

ΕΝΑΣ ΓΙΓΑΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

ΦΑΒΙΕΡΟΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

15ον

Τραυματίας ὁ Φαβιέρος μετεφέρθη εἰς Μόσχαν, ἐκεῖθεν εἰς Σμόλενσκ, εἰς Βερολῖνον, κατόπιν εἰς Παρισίους. Ἀλλὰ δὲν δύναται ἀκόμη νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ τραυματισθέντος ποδός του.

Ὁ καιρὸς περνᾷ καὶ ὁ Φαβιέρος παραμένει ἐν ἀναγκαστικῇ ἀδρανείᾳ. Ἡ ἐκστρατεία τοῦ 1853 προετοιμάζεται. Προαχθεὶς εἰς ταγματάρχην ὁ Φαβιέρος τὴν ἐπομένην τῆς μάχης πρὸ τῆς Μόσχας ἀνυπομονεῖ νὰ δράσῃ ἀλλ' εἰς μάτην.

Οἱ ἰατροὶ ἀπαγορεύουν εἰς αὐτὸν πᾶσαν κίνησιν. Ὁ ἥρως μας ἀγανακτεῖ. Ἀλλὰ ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐπιβάλλει νὰ ὑποταχθῇ.

Ἐπὶ τέλους κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον κατορθώνει νὰ κινηθῇ ὁπωσδήποτε καὶ τότε σπεύδει πρὸς συνάντησιν τοῦ στρατάρχου Μαρμόν. Διοικῶν τὸ Ἕκτον σῶμα στρατοῦ ὁ Μαρμὸν τὸν προσλαμβάνει εἰς τὸ ἐπιτελεῖον του.

Ἐν τούτοις διὰ πρώτην φορὰν ἓν αἴσθημα ζωηρᾶς ἀνησυχίας κατέχει τὴν ψυχήν του. Διερχόμενος τὸν ποταμὸν Ρῆνον αἰσθάνεται, ὅτι «σφίγγεται ἡ καρδιά του καὶ ἀπορεῖ καὶ ὁ ἴδιος διότι δὲν γνωρίζει τί τοῦ συμβαίνει».

Τὸ ὀδυνηρὸν αὐτὸ συναίσθημα παύει μόνον ὅταν ὁ ἥρως μας εὑρίσκεται εἰς τὴν μάχην ἐκτεθειμένος εἰς τὴν καταιγίδα τῶν σφαιρῶν καὶ τῶν ὀβίδων. Τότε εὑρίσκεται εἰς τὸ στοιχεῖον του.

Εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Φαβιέρου ὁ Αὐτοκράτωρ ἦτο τόσον μέγας ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε καὶ ἡ στρατιά του πλήρης ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, ὁ ὁποῖος διαρκῶς θαυματουργεῖ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Θαυμάζει ἰδιαιτέρως τὴν στάσιν τῶν νεαρῶν νεοσυλλέκτων, οἱ ὁποῖοι ἐκλήθησαν ἐν βίᾳ ὑπὸ τὰς σημαίας ὅπως ἀντικαταστήσουν τοὺς παλαιοὺς στρατιώτας τοὺς ἐνταφιασθέντας ὑπὸ τὰς χιόνας ἐν Ρωσίᾳ.

Ὁ Φαβιέρος μάχεται ὡς λέων καὶ διαφεύγει ὡς ἐκ θαύματος τὸν θάνατον. «Κάποιο ἀγαθὸν πνεῦμα μὲ προστατεύει» φαντάζεται ὁ ἴδιος. Τὴν ἐπομένην τῆς μάχης τοῦ Μπάουτσεν προάγεται εἰς τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἕνα τραγικὸ γεγονὸς ἐπισυμβὰν ἀπροόπτως εἶχε μεγάλην ἐπίδρασιν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἥρωός μας. Ὁ φίλος του καὶ συμπατριώτης του Ντυρὸκ φονεύεται εἰς τὴν μάχην τοῦ Ράϊχενμπαχ.

Ὁ Ναπολέων ἐδάκρυσεν ὅταν ἔμαθε τὸν θάνατον τοῦ Ντυρόκ. Ὁ Φαβιέρος κατελήφθη ὑπὸ ἀγωνίας.

«Τὸ πλῆγμα, τὸ ὁποῖον ὑπέστημεν ὅλοι εἶνε τρομερόν, γράφει εἰς τὸν ἀδελφόν του. Ἔσπευσα νὰ ὑπάγω πλησίον του. Τὸν εὗρον ἐξηπλωμένον ἐπὶ ἀχυροστρωμνῆς, ἕτοιμον νὰ παραδώσῃ τὸ πνεῦμα. Καὶ ἦτο τόσον εὐτυχὴς εἰς τὴν ζωήν του μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης, κατὰ τὴν ὁποίαν ἓν θραῦσμα ὀβίδος τὸν ἐτραυμάτισεν εἰς τὴν κοιλίαν.

»Μὲ ἀπεχαιρέτισε γαλήνιος καὶ ἀτάραχος ἂν καὶ κατετρύχετο ἀπὸ φρικτοὺς πόνους. Ὑπέφερε ἐπὶ τριάκοντα ὥρας συνεχῶς. Ἀλλ' ὑπῆρξεν εὐτυχὴς ἐπὶ πολλὰ ἔτη».

Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς τί εἴδους εὐτυχίαν εἶχεν εἰς τὴν ζωήν του ὁ Ντυρὸκ κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Φαβιέρου. Εἶχε τὴν εὐτυχίαν τῆς μάχης καὶ τῆς νίκης, τοῦ κινδύνου καὶ τοῦ θριάμβου.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ὁ Ντυρὸκ εἶχε νυμφευθῆ μίαν ὡραιοτάτην γυναῖκα ἐξαισίαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Τὴν ἐλάτρευε καὶ ἦτο εὐτυχής.

IX
ΕΡΩΤΕΣ

Τὴν 9ην Αὐγούστου 1802 ὁ Ντυρόκ, ὑπασπιστὴς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τοῦ Ναπολέοντος, ὁ ὁποῖος ἦτο πρῶτος Ὕπατος, εἶχε νυμφευθῆ τὴν νεαρὰν Ἱσπανίδα Μαρίαν ντὲ λὰς Νιέβες ντὲ Χέρβας, θυγατέρα τοῦ πλουσιωτάτου Ἱσπανοῦ τραπεζίτου.

Ἡ Μαρία κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν γάμων της ἦτο ἡλικίας μόλις δέκα τεσσάρων ἐτῶν, ὁ δὲ πατήρ της ἦτο πρεσβευτὴς τῆς Ἱσπανίας ἐν Παρισίοις, διότι ἦτο τόσον ἐπιδέξιος τραπεζίτης, ὅσον καὶ διπλωμάτης.

Ὁ γάμος τοῦ Ντυρὸκ ἦτο ἐπίζηλος καὶ τὴν ἐπιτυχίαν του αὐτὴν τὴν ὠφείλε προσωπικῶς εἰς τὸν Πρῶτον Ὕπατον, ὁ ὁποῖος διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του εἶχε ζητήσει τὴν συνδρομὴν τῆς Ὁρτανσίας ντὲ Μπωαρναί.

Ἐλέγετο τότε, ὅτι ἡ Ὁρτανσία εἶχε μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ Ντυρὸκ καὶ ὑπῆρχε μάλιστα ἡ ὑποψία, ὅτι ἦτο ὀλίγον ἐρωτευμένος μαζί της. Ἐξ ἄλλου ἡ Ὁρτανσία ἐγνώριζε τὴν δεσποινίδα ντὲ Χέρβας, ἦτο φίλη της καὶ εἶχε σπουδάσει καὶ αὐτὴ εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον τῆς Μαντὰμ Καμπάν.

Εἰς πολλὰ σημεῖα τῶν Ἀπομνημονευμάτων της ἡ μετέπειτα βασίλισσα Ὁρτανσία ὁμιλεῖ περὶ τῆς συζύγου τοῦ Ντυρόκ. «Δὲν ἔπαυσε ποτὲ νὰ ἔχῃ πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς ἐμὲ καὶ δὲν ἔπαυσα ποτὲ νὰ τὴν ἀγαπῶ τρυφερῶς».

Εἰς ἄλλο σημεῖον ἐγκωμιάζει τὴν φίλην της διὰ τὰ πολλὰ προτερήματα, διὰ τὸ σῶμα της καὶ τὴν χάριν της, διὰ τοὺς φιλόφρονας τρόπους της, οἱ ὁποῖοι τὴν διέκρινον μεταξὺ ὅλων τῶν νεαρῶν γυναικῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς Αὐλῆς.

Φαίνεται δέ, ὅτι εἶχεν ὄντως πολλὰ προτερήματα καὶ κατ' ἐξοχὴν καλὸν χαρακτῆρα ἡ ὡραία Ἱσπανίς. Κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ γάμου του μερικοὶ καλοθεληταὶ ἔσπευσαν νὰ τῆς ἀνακοινώσουν, ὅτι εἶχεν ἐρωτικὰς σχέσεις μὲ τὸν μελλόνυμφόν της ἡ φίλη της Ὁρτανσία.

Ἡ Μαρία δὲν ἐταράχθη καθόλου καὶ ἀπήντησεν ἁπλῶς. «Ἂν ὁ μέλλων σύζυγός μου ἀγαπᾷ τὴν Ὁρτανσίαν αὐτὸ σημαίνει ἔχει καλαισθησίαν. Καὶ ἂν ἡ Ὁρτανσία τὸν ἀγαπᾷ, αὐτὸ σημαίνει, ὅτι ὁ μέλλων σύζυγός μου εἶνε ἄξιος ν' ἀγαπηθῇ.

Ὁ Φαβιέρος ἐγνωρίσθη μὲ τὴν κυρίαν Ντυρὸκ κατὰ τὸ 1805. Μόλις τὴν ἀντίκρυσε κατελήφθη ὑπὸ θάμβους. Ἐμαγεύθη κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὴν καλλονὴν καὶ τὴν χάριν τῆς νεαρᾶς ἐκείνης γυναικός.

Ἔκτοτε δὲν κατώρθωσε νὰ τὴν λησμονήσῃ. Παρ' ὅλας τὰς πολεμικάς του περιπετείας, τὴν εἶχε διαρκῶς εἰς τὴν σκέψιν του καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν ἀποσπάσῃ.

Κατέβαλλε πᾶσαν προσπάθειαν νὰ χαλιναγωγήσῃ αὐτὸ τὸ πάθος. Καὶ δὲν εἶπε ποτὲ τίποτε εἰς κανένα παρὰ μόνον εἰς τὸν ἀδελφόν του Νικόλαον.

Εἰς ὅλας τὰς ἐπιστολὰς ποὺ ἔγραφεν εἰς τὸν ἀδελφόν του ἀπὸ τὰ διάφορα πεδία τῶν μαχῶν, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Περσίας, ἔκαμνε λόγον περὶ τῆς ὡραίας Ἱσπανίδος.

Διαρκῶς ἔβλεπεν ἐμπρός του τὸ φάσμα αὐτῆς τῆς γυναικός, τὴν ἀνεπόλει ἡμέραν καὶ νύκτα. Ἐν τούτοις ὁ ἔρως αὐτὸς ἦτο πλήρης σεβασμοῦ πρὸς τὸ ἀγαπώμενον «εἴδωλον». Δὲν εἶχε καμμίαν ὑλιστικὴν σκέψιν.

Ἡ σύζυγος τοῦ φίλου του ἦτο διὰ τὸν Φαβιέρον πρόσωπον ἱερὸν εἰς τὸ ὁποῖον ὤφειλεν ἀγάπην καὶ σεβασμόν. Δι' αὐτὸ καὶ τὴν ἠγάπα μᾶλλον ὡς θεὰν παρὰ ὡς γυναῖκα. Καὶ ὁμιλῶν περὶ αὐτῆς, ἔλεγε πάντοτε: «Ὁ Θεὸς νὰ τὴν εὐλογῇ».

⁂

Ἐν τούτοις φαίνεται, ὅτι ὁ Φαβιέρος εἶχεν ἀναθέσει εἰς τὸν ἀδελφόν του Νικόλαον τὴν κατ' ἐξοχὴν ἐμπιστευτικὴν ἀποστολὴν ν' ἀνακοινώσῃ τὸ πάθος του εἰς τὴν ὡραίαν Δούκισσαν ντὲ Φριούλ. Ὁ Ναπολέων εἶχεν ἀπονείμει εἰς τὸν σύζυγόν της τὸν μέγαν αὐτὸν τίτλον.

Ἀργότερον, ὅταν κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1809 ὁ Φαβιέρος ἐπανῆλθεν εἰς Γαλλίαν διὰ νὰ περάσῃ ἐκεῖ ὀλίγας ἑβδομάδας πρὶν μεταβῇ εἰς Ἱσπανίαν, εἶχε πολλάκις τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπανίδῃ τὴν κυρίαν Ντυρόκ.

Ἔμενεν ἤδη εἰς τὸν ὑπέρλαμπρον πύργον τοῦ Κλεμερύ, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀγοράσει ὁ σύζυγός της. Καὶ ἀργότερα, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1813, τὴν ἐπανεῖδε καὶ πάλιν εἰς Παρισίους.

Ὁσάκις τὴν συνήντα, ἔπιπτεν εἰς ἓν εἶδος ἐκστάσεως:

«Ἡ παρουσία της φαντάζει, ἡ προσέγγισίς της θερμαίνει, καὶ ὅταν διέρχεται ἀκόμη, τὴν βλέπει κανεὶς κι' εὐχαριστεῖται. Ὅταν τὴν συναντᾷ εἶνε εὐτυχὴς ὅποιος τὴν ἀντικρύζει αἰσθάνεται ὅτι ζῇ. Εἶνε ἡ ἴδια ἡ Αὐγή, ἡ ὁποία ἐπῆρε ἀνθρωπίνην μορφήν. Τὸ σπίτι εἰς τὸ ὁποῖον μένει τὸ μεταβάλλει εἰς Ἐδέμ. Ὁ Παράδεισος εἶνε παντοῦ ὅπου εὑρίσκεται».

Μετὰ τὸν τραγικὸν θάνατον τοῦ Ντυρόκ, μία σκέψις καὶ μόνη κατέχει τὸ πνεῦμα του, ἡ σκέψις διὰ τὴν σύζυγον τοῦ Ντυρόκ, ἡ ὁποία ἀναμφιβόλως θὰ ἐλυπεῖτο ὑπερβολικὰ διὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της.

Θὰ ἔδινε καὶ τὴν ζωήν του ἐὰν ἠδύνατο νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν καρδίαν της τὴν θλῖψιν καὶ τὸ πένθος. Θὰ ἔχυνε τὸ αἷμα του ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ διατηρήσῃ τὴν εὐτυχίαν της.

Ἐν τούτοις, γράφει εἰς τὸν ἀδελφόν του νὰ μὴ ἀναφέρῃ πλέον τὸ ὄνομά του ἐνώπιόν της. Καὶ ἡ σύστασις αὐτὴ φανερώνει ὅλην τὴν λεπτότητα τῆς ψυχῆς τοῦ Φαβιέρου καὶ ὅλην τὴν εὐγένειαν τῶν αἰσθημάτων του.

Δὲν ἤθελε νὰ ἀναφέρῃ τὸ ὄνομά του διὰ νὰ μὴ ὑπενθυμίσῃ εἰς αὐτὴν τοὺς πολέμους καὶ τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἔνθα εἶχεν εὕρει τὸν θάνατον ὁ σύζυγός της.

Ἤθελε νὰ συντελέσῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὸ νὰ ἐπανεύρῃ τὴν λήθην ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἐλάτρευε. Καὶ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπέρασεν ἀπὸ τὸν νοῦν του ἡ ἰδέα, ὅτι μία εὐκαιρία εἶχε δημιουργηθῆ καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῇ.

(Ἀκολουθεῖ)

Τὸ μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας»

Ὁ κουτὸς τῆς οἰκογενείας

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Οἱ ἄνθρωποι ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὰ φρενοκομεῖα.... μελαγχολία.... τί εἶνε: Τὸ αἴσθημα ποὺ ἔχουν ἔξω στὸ κρύο, πὼς δὲν ἀνήκουν σὲ τίποτα: ξεχνᾶς καὶ τὸν ἑαυτό σου ἀκόμα κι' ὅταν συνέρχεσαι νοιώθεις πὼς δὲν τὸ ζήτησες κἄν. Αὐτὸ συμβαίνει συχνὰ κι' ὕστερα ἀπὸ τὴ μουσική. Τὴ φορὰ ποὺ στὸ Μόναχο ὁ Ρίχτερ ἔπαιξε τὴν Ἔβδομη συμφωνία, ἤθελα ὕστερα ν' αὐτοκτονήσω.... ἦταν ἡ συγκίνηση. Τώρα εἶνε ἡ μελαγχολία: σὰν κάτι ποὺ μᾶς ἔμαθαν, κάτι γιὰ ἕνα λαγό.... καὶ βασάνιζε τὸ μυαλό του... τί ἀστεῖο πρᾶγμα νὰ τὸ μαθαίνουν στὰ παιδιά! Τὸ βρίσκαμε ἀστεῖο. Λιγάκι παράδοξο καὶ γελάει κανεὶς σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία. «Ἐδῶ δὲν ὑπάρχει μιὰ ἱερὴ ὑδρία μὲ μέλι;» Τί συλλογιζόμουνα; Τοὺς λαγούς; Μὰ τὸν ἴδιο ἄνθρωπο.... ἕναν τύπο ποὺ ἔγινε τρελλὸς καὶ ὑπέφερε ἀπὸ μελαγχολία. «Μὰ ἐγὼ στὸ βάθος μιᾶς ταραγμένης θάλασσας καὶ καλύτερα ἀπ' αὐτὴν θαμμένος στὴ βαθειὰ νύχτα». Ἀναρωτιέμαι τί νὰ συλλογίζεται, τί νὰ δοκιμάζῃ τώρα ἐκείνη; Δὲν θὰ τὸ μάθω ποτέ. Μὲ ἤθελε «Εἶνε θεῖο», μοὔπε καὶ μὰ τὸ Θεό, εἶνε ἀλήθεια. Μὰ τώρα;.... ὁ καθένας μας χάνεται μόνος.... τί δοκιμάζει κείνη; Θἄπρεπε νὰ μείνω μαζί της. Θἆταν πειὸ εὐγενικό. Μὰ θ' ἄρχιζε νὰ κλαίῃ καὶ θὰ μιλοῦσε γιὰ τὸν Κάρυλ. Γιατὶ θἄθελα ὁ Κάρυλ νὰ ἦταν μακρυά, ἀπ' ὅλα αὐτά. Ἂν δὲν ἤμουν τρελλός... δὲν θά... ὤ, τόσο τὸ χειρότερο, τέλειωσε πειά. Μοῦ εἶνε τὸ ἴδιο, νὰ μὴ τὴν ξαναδῶ ποτὲ πειά.

Δὲν θὰ μάθῃ τίποτα, ἂν δὲν τοῦ πῆ τίποτα. «Ἡ καρδιὰ δὲν πονᾷ γιὰ κάτι ποὺ τὰ μάτια δὲν εἴδανε». Ποιὸς τὸ εἶπε αὐτό; Μιὰ ἀπὸ τὶς γυναῖκες τῶν Σάντζερ.... ἡ Λίντα... περνοῦσε τὸν καιρό της πλένοντας τὰ γάντια της στὸ πετρέλαιο τόσο πολὺ ποὺ τὸ σπίτι μύριζε σὰν πηγάδι γεμάτο ἀπ' αὐτό. Δὲν θὰ τὸ μάθῃ ποτὲ ἂν τὸν πάρῃ. Δὲν πιστεύω πὼς ποτέ.... Κι' ἂν εἶνε εὐτυχισμένος, ποῦ εἶνε τὸ κακό; Ἐγὼ τέλειωσα πειὰ μ' αὐτήν. Καθένας μόνος. Εἶμαι εὐτυχισμένος ποὺ δὲν ἔμεινα. Τέλειωσε πειά. Δὲν λυπᾶμαι. Ἔτσι εἶμαι πάντα ὕστερα.

Ἀναστέναξε βαθειὰ κι' ἄλλαξε θέση στὸ μωρό. Ἐκεῖνο ἀναπαυόταν ἥσυχα στὸ στῆθος του καὶ ὁ Σεβαστιανὸς κυττάζοντας τὸ ἀδυνατισμένο του προσωπάκι ἀναρρωτήθηκε ἂν εἶνε καλύτερα ἢ χειρότερα. Δὲν βογγοῦσε πειὰ μὰ καὶ δὲν κοιμόταν. Εἶδε τὰ ματόκλαδά του ν' ἀνοίγωνται καὶ τὸ μωρὸ νὰ τὸν κυττάζῃ μὲ ἔξυπνη ματιά, ἀπελπισμένη καὶ θλιμμένη. Τρόμαξε. Τὸ παιδὶ αὐτὸ δὲν ἦταν δικό του καὶ ἡ ὕπαρξή του δὲν τὸν ἀπασχόλησε ποτέ. Τὸ δέχτηκε μὲ τὴ Τζέμμα, ὅπως θὰ δεχόταν ἕνα μικρὸ ζῶο ποὺ θὰ τῆς ἦταν ἀφωσιωμένο. Δὲν εἶδε ποτὲ σ' αὐτὸ τὸ σπέρμα ἑνὸς ἀνδρός, ἑνὸς πλάσματος ποὺ μιὰ μέρα θὰ αἰσθανόταν καὶ θὰ ποθοῦσε σὰν κι' αὐτόν. Ἡ ἀλλαγὴ αὐτὴ τῶν ματιῶν, τὸ ἄφωνο αὐτὸ ἄλλαγμα ἑνὸς ὄντος σὲ ἄλλο, τὸν ἄφησε σαστισμένον. Ἔσκυψε παθητικὰ στὸ μωρό. Μὰ τὰ ματόκλαδά του ξανάκλεισαν καὶ τὸ κεφαλάκι του ἔγειρε πίσω. Ἡ στιγμὴ τῆς ἐπικοινωνίας εἶχε περάσει.

Ὁλόκληρο τὸ ἄπειρο, ἡ ἀνυπόφορη συντομία τῆς ζωῆς, ξετυλιγόταν μπροστὰ στὸ Σεβαστιανό, σὰν μιὰν ἔρημη γῆ. Δὲν μποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ αὐτὴ τὴ σκέψη. Τὸ τέλος δὲν ἦταν πειὸ τρομερὸ ἀπὸ τὴν ἀρχή, ἀπὸ τὸ πρῶτο βλέμμα ἑνὸς νέου πνεύματος στὰ παράδοξα αὐτὰ πρόσωπα καὶ πράγματα. Τί ἔκανε ἡ Τζέμμα, τί ἔκανε ὁ μεθυσμένος της ναύτης, τί ἔκανε ὁ Θεός, γιὰ νὰ φέρῃ ἐδῶ αὐτὸ τὸ πλάσμα;

—Ἔχουμε πολὺ λίγο καιρό, μουρμούρισε σκύβοντας πρὸς τὸ μωρό. Μὴ τὸν χάνουμε, ἔχουμε πολὺ λίγον καιρό.

Ἀληθινά, εἶχε πολὺ λίγον καιρό. Ἔπρεπε νὰ ξανάβρῃ τοὺς Μπιρνμπάουμ στὸ ξενοδοχεῖο τους στὶς ὀχτὼ καὶ νὰ φύγῃ ἀεροπορικὰ γιὰ τὸ Παρίσι. Ἔπρεπε νὰ ἑτοιμαστῇ. Ὅσο ἥσυχα μποροῦσε, ἔβαλε τὸ μωρὸ στὴν κούνια του καὶ τὸ σκέπασε μὲ μιὰ κουβέρτα. Ἐκεῖνο ἔμεινε ἥσυχο, ἀναπνέοντας δύσκολα καὶ γρήγορα, μὰ δὲν ξύπνησε. Μὲ τὶς μύτες τῶν ποδιῶν ὁ Σεβαστιανὸς μάζεψε τὰ πράγματά του, ἔκλεισε τὸ δίχτυ κι' ἔδεσε μὲ σπάγγο τὸ χάρτινο κουτί. Ἂν τὰ δέματα αὐτὰ στενοχωροῦσαν τοὺς Μπιρνμπάουμ, γιατὶ δὲν θὰ ἦταν πολὺ σίκ, ἂς τοῦ χάριζαν μιὰ δερμάτινη βαλίτσα, ποὺ ὕστερα θὰ τὴν ἔδινε στὸ ἐνεχυροδανειστήριο. Ἀνάβοντας τὸ γκάζ, ζέστανε ἕνα φλυτζάνι τσάϊ, γιατὶ διψοῦσε κι' ἑτοίμασε ἕνα καὶ γιὰ τὴν Τζέμμα πρὶν τὴν ξυπνήση. Ὅταν τὴ φώναξε, πήδηξε πάνω, ἀπομάκρυνε τὰ μαλλιά ἀπὸ τὰ μάτια της.

—Ὤ! τί εἶνε; εἶνε χειρότερα;

—Πάει πολὺ καλά. Κοιμόταν βαθειά. Κοιμόταν ὅλη τὴν ὥρα.

—Ποῦ;

—Τὄβαλα στὴν κούνια. Δὲν τὸ πείραξε. Νὰ τσάϊ, Τζέμμα, πιέ το ζεστό.

Μὰ κείνη εἶχε γονατίσει μπροστὰ στὴν κούνια, κυττάζοντας, τραβῶντας τὴν κουβέρτα γρήγορα, τρέμοντας ἀπὸ φόβο.

(Ἀκολουθεῖ)

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Διακηρύττει ὅτι, ἀκυρωθέντος τοῦ ἀποτελέσματος τῆς κατὰ τὴν 26ην Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. διενεργηθείσης δημοπρασίας διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδοστρωμάτων δι' ἐμποτισμοῦ 12 χγρ.)μ2 (μακάσφαλτος) ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ναυαρίνου, Σκουφᾶ, Χαρ. Τρικούπη (Λασκάρεως-τέρμα) καὶ Ἰωάννου Γενναδίου, ἐπαναλαμβάνεται αὐτὴ ὡς μειοδοτικὴ δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁρίου τὴν 27ην Ἀπριλίου 1937, ἡμέραν Τρίτην, ἀπὸ τῆς 11ης μέχρι τῆς 12ης π. μ. ὥρας, ἐνώπιον τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.

Προϋπολογισθεῖσα δαπάνη : δύο ἑκατομμύρια ἑπτακόσιαι πεντήκοντα χιλιάδες (2.750.000).

Ἐγγύησις δραχμαὶ διακόσιαι πεντήκοντα χιλιάδες (250.000).

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Τμῆμα Ὁδοποιΐας τοῦ Δήμου ἀπὸ τῆς 12ης μέχρι τῆς 2ας μ.μ. ὥρας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ἀπριλίου 1937.

Ὁ Δήμαρχος
ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΠΛΥΤΑΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εἰς τὸ ἀνακαινιζόμενον ξενοδοχεῖον τὸ «Παλλάδιον» τὰ ἐναπομείναντα ἔπιπλα, ἤτοι: λαβομάνα, κρεββάτια, στρώματα, τζίβινα, κουνιστῆρες, καναπέδες, πολυθρόνες καὶ διάφορα ἄλλα.

ΚΛΑΙΡ ΣΑΙΝΤ-ΣΟΛΙΝ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Ἤ ΕΝΑ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΣΤΗΝ ΚΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Εἶχε μεγάλα καστανὰ μάτια, πολὺ μεγαλύτερα ἀπ' ὅσο ταίριαζε στὸ μικρό της προσωπάκι. Μάτια γεμάτα καλωσύνη καὶ σοβαρότητα. Τὰ μαλλιά της ἤτανε σκληρὰ σὰν τὸ ξερὸ χορτάρι καὶ κομμένα ὡς τὸ λαιμὸ καὶ μπροστὰ στὸ μέτωπο πέφτανε λοξὰ σὰ φούντα κι' αὐτὸ τὸ χτένισμά της ἤτανε τῆς μόδας στὸ χωριό. Τὸ γκρίζο φόρεμά της ἤτανε ξεβαμμένο καὶ μὲ μανίκια μακρυά. Ἤτανε πολὺ κοντὸ καὶ ἄφηνε νὰ φαίνωνται τὰ γόνατά της τὰ σουβλερά, οἱ γάμπες της οἱ γδαρμένες ὁλοῦθε καὶ τὰ ποδαράκια της μὲ τὰ ἁπλωμένα δάχτυλα. Ἤτανε τόσο ψιλοκαμωμένη, ποὺ θαρρεῖς δὲ βάραινε καθόλου ἀπάνου στὴ γῆ. Πλησίασε τὴ Μαρία καὶ τῆς ἔδωσε τὸ χέρι. Στὰ μάτια της ἤτανε ζωγραφισμένη ἡ ἀγωνία τοῦ ἀδέσποτου σκυλιοῦ, ποὺ παραδίνεται ταπεινὰ καὶ δίχως ὅρους καὶ μαζὶ φοβᾶται μὴ τὸ κλωτσήσουν. Ἡ Μαρία ἔσφιξε τὰ δαχτυλάκια τῆς μικρῆς. Ἔτσι, χωρὶς λόγια, εἶχε κλειστεῖ συνθήκη φιλίας ἀναμεταξύ τους. Περιπατήσανε κάτου ἀπὸ τὶς ἐλιές. Τὸ παιδὶ πατοῦσε ἀθόρυβα καὶ ἔτρεχε μὲ μικρὰ βηματάκια γιὰ νὰ μὴ μένῃ πίσω. Ἡ Μαρία θὰ μποροῦσε νὰ ξεχάσῃ τὴν παρουσία του, ἂν δὲν τὴν ἄγγιζε μὲ τὸ ἀχαμνὸ χεράκι του, ποὺ ἤτανε ζεστὸ σὰν ἕνα πουλάκι. Ὅταν ὅμως φτάνανε στὴν ἄλλη πλαγιὰ τοῦ λόφου, ἡ Ἀντιγόνη τράβηξε τὴ Μαρία ἀπὸ τὸ μανίκι:

— Τὸ σπίτι μας εἶνε κεῖ ἀπάνω! Τὸ σπίτι μας! Ἔλα.

Ἀνεβήκανε τὴν ἀνηφοριὰ καὶ φτάσανε σὲ μιὰ καλύβα σκεπασμένη μὲ κλαδιά. Εἴδανε τὸν Κώστα νὰ γυρίζῃ στὸν τροχὸ ἕνα πιθάρι.

— Γειά χαρά σου, τῆς εἶπε. Τὸ παιδὶ καλὰ σὲ ὡδήγησε.

Κ' ἔτρεξε ν' ἀναποδογυρίσῃ μιὰ στάμνα γιὰ νὰ καθήσῃ ἡ μουσαφίρισσα.

Τὸ ὑπόστεγο χωριζότανε σὲ δύο. Τὸ μέρος ποὺ ἤτανε πρὸς τὸ βάθος χρησίμευε γιὰ δωμάτιο τοῦ ὕπνου. Μερικὲς κουβέρτες ἐπάνω σὲ σανίδια ἀποτελούσανε τὸ κρεββάτι καὶ πάνω ἀπὸ τὸ κρεββάτι μιὰ κούνια ἀπὸ κόκκινο πανί, ὅπου κοιμόταν ἕνα μωρό. Τὸ μπροστινὸ μέρος ἤτανε μεγαλύτερο καὶ χρησίμευε γιὰ κουζίνα, γιὰ σάλα κοινὴ καὶ γιὰ ἐργαστῆρι. Καὶ μπροστὰ - μπροστὰ ἤτανε ἀραδιασμένα λογιῶν - λογιῶν τσουκάλια.

Τί ὡραῖα τσουκάλια στ' ἀλήθεια! Ὁ τεχνίτης ἤθελε νὰ τὰ κάνῃ ὅλα ὅμοια, μὰ ἡ χαριτωμένη ἀδεξιότητα τῶν χεριῶν του τὰ ἔκανε νὰ διαφέρουν τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἄλλο πολὺ ψηλό, ἄλλο πολὺ φουσκωτό—κι' ὡς τόσο τὸ φκιάσιμό τους εἶχε πάντα μιὰν εὐγένεια κ' οἱ κοιλιές τους ἤτανε τόσο μεγάλες, ποὺ θὰ μπορούσανε νὰ χωρέσουνε μέσα πολλὰ παιδάκια. Ἀπάνω στὴν ἄργιλο φαινόντανε οἱ δαχτυλιὲς τοῦ μάστορη, ποὺ σχημάτιζαν ἕνα εἶδος αὐλάκια πειὸ γυαλιστερὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο τσουκάλι καὶ τυλιγόντανε γύρω στὴν κοιλιά. Λίγο παραέξω, σὲ μιὰ πάντα, καλὰ προφυλαγμένο, ἤτανε δυὸ λογιῶν χῶμα. Αὐτὰ τὰ χώματα τ' ἀνακάτευε καὶ τὰ ζύμωνε ὁ τσουκαλᾶς κ' ἔκαμε τὴ λάσπη του. Καὶ δὲ μποροῦσε νὰ καταλάβῃ κανεὶς μὲ ποιὸ θαῦμα αὐτὴ ἡ τραχειὰ ὅλη μεταβαλλ γυαλιστερὴ καὶ μαλα

Ἡ Νίκη, ἡ γυναίκα ἦρθε τρέχοντας κι' ἀπ κόρη της ἡ Ἄννα Φίλιππας. Ἡ οἰκογέν δυὸ παιδιά: Τὸ Γιώρ πάει νὰ γεμίσῃ τὰ Εὐάγγελο, ποὺ τραγουδ πια.

— Βλέπεις, ἔχω ἡ Νίκη. Ἡ Παναγιά λάη! Τὸ μεγαλύτερο χρονῶν καὶ τὸ πειὸ μᾶται κεῖ στὴν κουν ἔντεκα μηνῶν. Ὅπως αὐτὸς ποὺ δὲν ξέρει φαμίλιες. Πῶς βρῆκες καλύβας μας; Ἡ Ἀντ ἔφερε; Αὐτὴ ἡ μικρὴ μυαλὸ ἀπὸ πολλὲς λίγο σταφύλι. Δὲν λὺ γλυκὰ τὰ σταφύλια μας ;—ὁμέ γιὰ τὸ λές ; Τέτοιο νερὸ εἶν πλοῦτος γιὰ ἕναν τόπο

Ἡ Μαρία τσιμπούσε σταφύλια κ' ἔπινε κάθε γο νερὸ ἀπὸ εὐγένεια ρὸ ἤτανε χλιαρὸ καὶ ρεσε ὅμως τὸ πανέρι λιῶν.

— Ὡραῖο τὸ πανέρι σου

— Τὸ βρίσκεις ὡραῖο ; νε δικό σου.

— Ὄχι, μοῦ ἀρέσει μὰ δὲν μπορῶ νὰ τὸ

— Γιατί ; Πάρ' το.

— Ὄχι! Εὐχαριστῶ.

— Λοιπὸν δὲ μ' ἀγαπᾷς

— Ναί.

— Πόσο μ' ἀγαπᾷς ;

— Μά... πολύ.

— Τότε πάρε τὸ πανέρι πε νὰ μ' ἀγαπᾷς πολὺ ἀρνηθῆς αὐτὸ τὸ μικρὸ

Ὅσο πλησίαζε τὸ στη μεγάλωνε. Οἱ γκρίζες, τὸ κοκκινο γιὲς ξεθώριαζε κι' μοιαζε σὰν νὰ ἤτανε Ἀκόμα κι' ὁ ἥσκιος ἤτανε ἀποπνιχτικός τραγουδούσανε κανεὶς νὰ διακρίνῃ μένα, γιατὶ ὅλος ὁ σε ἀπὸ τὸ χαρούμενο τους. Ὁ Κώστας εἶπε

— Βλέπεις τὸ φως ἀνάψουμε θὰ κάνουμε φωτιά, ποὺ οἱ φλόγες ψηλότερα ἀπὸ τὰ δέντρα πνός της θὰ σκεπάσῃ χωριό· νὰ ἔρθῃς νὰ λω τὸ παιδὶ νὰ σὲ φωνάξῃ.

Ἡ Ἀντιγόνη δὲν εἶχε στιγμή. Καθάριζε κόπο τῆς κρατοῦσε δάχτυλα, ἄφηνε τὸ χε νὰ κουνήσῃ τὸ μωρό, ζε νὰ κλαουρίζῃ, κ' ὕστερα ἔπεφτε ἀπάνω στὴ Μαρία κάλιαζε μὲ τὰ μπράτσα της μουρμούριζε: «Μαρία μου, μου!»

Ὁ Γιώργης γύρισε ἀπὸ ση μὲ τὸ γαϊδοῦρι φορτωμένο ξιὰ κι' ἀριστερὰ ἀπὸ στουμπωμένο μὲ πράσινα Μαρία τὸν γνώρισε. δι μὲ τὰ μεγάλα μάτια, χτὸ στόμα, ποὺ τῆς ἔκανε τύπωση τὸ πρῶτο βράδυ τοῦ λυχναριοῦ.

(Ἀκολουθεῖ)

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Διακηρύττει ὅτι ἀκυρωθέντος τοῦ ἀποτελέσματος τῆς κατὰ τὴν 9ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. διενεργηθείσης δημοπρασίας διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν τῶν πεζοδρομίων τῶν εἰς τὴν Α' Ζώνην ὑπαγομένων ὁδῶν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ἐπαναλαμβάνεται αὐτὴ ὡς μειοδοτικὴ δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁρίου τὴν 27ην Ἀπριλίου 1937, ἡμέραν Τρίτην ἀπὸ τῆς 11ης μέχρι 12ης π. μ. ὥρας ἐνώπιον τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς.

Προϋπολογισθεῖσα δαπάνη ἓν ἑκατομμύριον (1.000.000).

Ἐγγύησις δρχ. ἑξήκοντα χιλιάδες (60.000).

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Τμῆμα Ὁδοποιΐας τοῦ Δήμου ἀπὸ τῆς 12ης μέχρι τῆς 2ας μ. μ. ὥρας.

Ὁ Δήμαρχος
ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΠΛΥΤΑΣ

ΕΚΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ «ERIDANO»

Κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις Ναυτικοῦ Ἀκολούθου τῆς Β. Πρεσβείας τῆς Ἰταλίας, ἐκτίθεται πλειοδοτικὸν πλειστηριασμὸν θέσει Ποταμάτα τῶν Ἀντιπρ ρων προσηραγμένον βοηθητικὸν ἀτμόπλοιον τοῦ Β. Ι. Στόλου «ERIDANO», ἐκτοπίσματος τόν. 1120.

Ὅροι καὶ λεπτομέρειαι τοῖς ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὁμήρου 20 Γραφείοις τῶν κ. Castaldi & Co.

Προσφοραὶ δεκταὶ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 17ης Ἀπριλίου 1937.

(Ἐκ τῶν Γραφείων Castaldi & Co, Πειραιεύς)

Κ. ΜΠΡΑΖΙΩΤΗΣ ἰατρὸς δερματολόγος καὶ μεταδοτικῶν νοσημάτων, Βερανζέρου 47, τηλ. 53-618.

ταξιδεύει ἀσφαλῶς
μὲ μπουζί
Τσάμπιον
CHAMPION
ΔΕΟ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΛΦΙΝΚΟ ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 3
τηλ. 25-814

FORMA
ΒΟΥΛΗΣ 12
Ο ΛΑΜΠΤΗΡ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ
LUX
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

Ο ΣΤΥΛΟΓΡΑΦΟΣ ΠΟΥ ΔΟΚΙΜΑΖΟΥΝ ΝΑ ΜΙΜΗΘΟΥΝ
Parker VACUMATIC

Σχεδὸν ὅλοι οἱ βιομήχανοι στυλογράφων δοκιμάζουν ν' ἀντιγράψουν τὸν PARKER VACUMATIC τὸν μόνον στυλογράφον μὲ ὁρατὴν ἀποθήκην μελάνης. «Ἀπόδειξις ὅτι εἶναι ὁ μόνος στυλογράφος ποὺ ὑπερέχει τῶν ἄλλων».

Ὁ VACUMATIC καταργεῖ κάθε ἐλαττωματικὸν σύστημα (χωρὶς καουτσούκ). Μόνος ὁ VACUMATIC ἔχει τὸ χαρακτηριστικὸν ἑνὸς τελείου στυλογράφου.

MAXIMA - MAJOR - SLENDER - STANDARD
PORTE-MINES ASSORTIS aux PORTE-PLUME

Aussi autres porte-plume Parker
DUOFOLD - PREMIERE - MODERNE
PARKETTE - PARKETTE DE LUXE

Γεν. Ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα
ΒΑΣΙΛ. Γ. ΔΕΡΤΙΛΗΣ,
Ὁδὸς Ἀμερικῆς ἀρ. 1, ΑΘΗΝΑΙ.
τηλ. 21 658.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ Ι ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

8 Ἀπριλίου 1937 ΣΙΣ ΚΑΙΡΟΥ: Ὁ καιρὸς θὰ σήμερον εἰς ὁλόκληρον σχε ὀλίγον νεφελώδης ἰδίᾳ ἐ τινων βροχῶν τῆς ἀνατολικῆς ἠπειρωτικῆς θερμοκρασία περίπου ὡς χθὲς διευθύνσεων ὡς μέτριοι ἢ τὸ Αἰγαῖον καὶ ὡς ἀσθενεῖς λοιπὴν χώραν. ΧΘΕΣ. Ἐν Ἀθήναις: Ἀ πίεσις εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς τῆς 8ης π.μ. 764.2, τῆς 14ης θερμοκρασία μεγίστη 13.0, ἐλαχί 2ας μ.μ. 14.3, κατωτέρα τῆς 3 περίπου βαθμούς.

Ἀθλητισμὸς

σινοὶ ἀγῶνες ἀντι

... τοῦ Ὁμίλου Ἀντισφαι χθὲς τὸ ἀπόγευμα οἱ ἀγῶ τῶν ὁμάδων τῶν Πανεπι καὶ Ἀθηνῶν, παρου φιλάθλων, παρ' ὅτι ὁ καιρὸς

τὴν χθεσινὴν πρώτην ἡμέραν τῶν δύο συναντήσεις κα τὰ συναγωνιζόμενα Πανεπι ἀνὰ μίαν νίκην. Στάλιος (Ἀθ.) ἐνίκησε μὲ 6: Νὴ (Κ.) μὲ 6:1, 6:1, καὶ ὁ τὸν Καλογερόπουλον (Ἀθ.)

συνεχίζονται σήμερον τὸ ἀ τὴν συνάντησιν Νὴ - Καλογε Σταλίου - Ζαρίφη καὶ θὰ λή Σάββατον μὲ τὴν τέλεσιν τοῦ δι κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἀντιπρο ἀγγλικὸν Πανεπιστήμιον οἱ Ζαρίφης καὶ τὸ ἀθηναϊκὸν οἱ Στά

ἐαρινοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶ

συνεχίζονται εἰς τὸ Στά ἐπιτυχίαν σημειώσαντες κα ἡμέραν τῶν Ἐαρινῶν Ἀθλη τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ. μὲ μεγάλην διακεκριμένων ἀθλητῶν. πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀκριβέστατα, ἔχει ὡς ἑξῆς: Ἀλ 400 μ. ἐμπ. (προκρ.). Σφαιροβολία. 200 μ. (προκρ.). 100 μ. ἐφήβων (προκρ.). 800 μ. 10.000 μ. Ἅλμα εἰς μῆκος. Δισκοβολία ἐλευθέρα. 400 μ. ἐμπ. (τελ.). 200 μ. (τελ.). 100 μ. ἐφήβων (τελ.). Σκυταλ. 4Χ400 μ. ἀμέσως ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων. θὰ τελεσθῇ τὴν πρωΐαν εἰς τὸν Πανελλήνιον.

Πῶς θαυματουργεῖ τὸ αἰώνιον δημιουργικὸν Ἑλληνικὸν πνεῦμα

Τὸ Ἑλληνικὸν δημιουργικὸν πνεῦμα δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ παύσῃ νὰ καὶ νὰ προκαλῇ τὸν θαυμασμὸν ὅλων. Ἕνα μάλιστα ἀπὸ τὰ ἐκπληκτικώτερα δείγματα εἶνε ἡ περίπτωσις τοῦ Ἑλληνοαμερικανοῦ μεγαλοεπιχειρηματίου κ. Δ. Στεργίου. Ὁ λαμπρὸς οὗτος Ἕλλην ἐπιχειρηματίας ἀφοῦ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν παρηκολούθησε ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς προόδους τῆς βιομηχανίας τοῦ στεγνοκαθαρισμοῦ τῶν ἐνδυμάτων καὶ πίλων ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, ἐπέστρεψε ἐνταῦθα μὲ τὰ νεώτατα καὶ τελειότατα συστήματα αὐτόματα μηχανήματα στεγνοκαθαρισμοῦ ἐνδυμάτων καὶ πίλων ἱδρύσας ἐν Ἀθήναις ἓξ (6) Ἀμερικανικοῦ τύπου καταστήματα. Ἡ τελειότης τῶν μηχανημάτων τῶν στεγνοκαθαριστηρίων τὸ «ΜΑΓΙΚΟΝ» εἶνε τοιαύτη ὥστε εἰς τὴν ἔκθεσιν περὶ βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὸ ὄνομα τοῦ κ. Δ. Στεργίου νὰ ἀναφέρεται μὲ τὸν πλέον εὔφημον τρόπον.

Εἰς τὸ «Μαγικὸν» (αὐτὸς εἶνε ὁ τίτλος τῶν ἓξ (6) καταστημάτων τοῦ κ. Στεργίου) δὲν στεγνοκαθαρίζονται πλέον τὰ ἐνδύματα καὶ οἱ πῖλοι μὲ τὸ ἀρχέγονον σύστημα (τρίψιμο μὲ βούρτσες καὶ μὲ βενζίνη—οἱ ἐχθροὶ τῶν ἐνδυμάτων) ἀλλὰ μὲ τρικλίνην, ἥτις ξαναφέρει τὴν φρεσκάδα εἰς τὰ ἐνδύματα. Ἐπὶ πλέον τὸ «ΜΑΓΙΚΟΝ» παρέχει ὅλας τὰς εὐκολίας εἰς τὴν πελατείαν του ἀφοῦ π. χ. τηλεφωνήσετε εἰς τὸν ἀριθ. 53.653, ὁδὸς Πατησίων 17, θὰ καταφθάσῃ εἰς τὸ σπίτι σας ὁ ὑπάλληλος τοῦ «ΜΑΓΙΚΟΥ» διὰ νὰ παραλάβῃ τὰ πρὸς καθαρισμὸν ἐνδύματα ἢ τὰ καπέλλα σας καὶ θὰ σᾶς τὰ παραδώσῃ αὐθημερὸν ἢ καὶ ἐντὸς μιᾶς ὥρας μόνον μὲ 50 δραχμάς, ἑκάστην δὲ Τρίτην τιμαὶ λαϊκαὶ δραχμὰς 35. Αὐτὸ εἶνε τὸ κατόρθωμα τοῦ κ. Δ. Στεργίου ποὺ τιμᾷ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ μυστηριώδης Φακίρης ποὺ ἐξεγείρει τοὺς Ἰνδοὺς κατὰ τῶν Ἄγγλων

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

λον καὶ φονεύει πάλιν μερικούς. Εἶχε κατορθώσει τὴν προτεραίαν νὰ γλυστρήσῃ κατὰ μῆκος τοῦ κρημνοῦ, ἢ νὰ πιασθῇ ἀπὸ μίαν προεξοχήν, ἢ νὰ πέσῃ σὲ μαλακὸ μέρος καὶ νὰ κρυφθῇ κατόπιν εἰς μίαν λόχμην, ξεγελῶντας ἔτσι τοὺς διώκτας του.

Κάποτε πληροφορηθέντες ἀπὸ κατασκόπους των, ὅτι ὁ φακίρης τοῦ Ἰπὶ θὰ μετέβαινε, ἀκολουθούμενος ἀπὸ ὀλίγους μόνον ὀπαδούς του, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Χάγι-Χέλ, διὰ νὰ ἐξεγείρῃ μίαν φυλήν, οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς τοῦ Χόκχαρτ τοῦ στήνουν παγίδα, καὶ χωρὶς ν' ἀνταλλαγῇ κἂν πυροβολισμὸς συλλαμβάνουν τὸν ταραξίαν. Εἶνε ἕνας γεροντάκος, ἀδύνατος, μὲ κόκκινο ὑπογένειο καὶ γαλανὰ μάτια. Τοῦ ὑποβάλλουν ἐρωτήσεις, ἀλλ' αὐτὸς σιωπᾷ προσποιούμενος τὸν κωφάλαλον. Σιωπᾷ ἀκόμη καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὅπου μετ' ὀλίγον προσάγεται, σιωπᾷ καὶ ὅταν τοῦ ἀναγγέλλεται ἡ εἰς θάνατον καταδίκη του. Τὴν ἐπομένην πρωῒ πρωῒ ἐκτελεῖται. Δύο ὅμως ἡμέρας ἀργότερον, εἰς ἀπόστασιν 250 χιλιομέτρων ἀπὸ τοῦ φρουρίου Χόκχαρτ, ὅπου ἐτάφη ὁ τουφεκισθείς Ἰνδός, ὁ Φακίρης τοῦ Ἰπὶ ἐμφανιζόμενος εἰς Ντάκα Χέλ ἐξεγείρει τὰς φυλὰς τῆς περιοχῆς. Ὁ τουφεκισθεὶς δὲν ἦτο παρὰ ἕνας πραγματικὸς κωφάλαλος, ὁμοιάζων πρὸς τὸν ταραχοποιόν, καὶ τὸν ὁποῖον ὁ τελευταῖος εἶχεν ἀποστείλει ἀντ' αὐτοῦ ὑποψιασθεὶς τὴν ἐνέδραν.

Ἂς σημειωθῇ ἀκόμη ὅτι εἶνε ἴσως ὁ μόνος ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀρχαιότητος, ὁ ὁποῖος ἐξαπέλυσεν ἕνα τόσον ἀμείλικτον πόλεμον ἐξ αἰτίας μιᾶς νεαρᾶς καλλονῆς. Αὐτὸ τὸ «κάζους μπέλλι» ἦτο 14 μόλις ἐτῶν, εἶχε πράσινα μάτια καὶ χείλη καταπόρφυρα. Ἦτο ἀκόμη ἐξαισία χορεύτρια, ὁ δὲ φακίρης τοῦ Ἰπὶ τὴν εἶχε προσλάβει εἰς συμπλήρωσιν, τρόπον τινά, τοῦ θιάσου του, ὁ ὁποῖος ἕως τότε ἀπετελεῖτο μόνον ἀπὸ αὐτόν. Ἔτσι, μετὰ τὴν καθαρῶς φακιρικὴν παράστασιν, μετὰ τὸ ἔξάπλωμα ἐπάνω στὰ καρφιὰ καὶ τὴν καταβρόχθισιν ξιφῶν, ἡ μικρὰ χορεύτρια, χορεύουσα διαφόρους τοπικοὺς χορούς, κατέθελγε τοὺς θεατάς. Ἕνας ὅμως μουσουλμάνος βοσκός, τρωθεὶς ἀπὸ τὰ κάλλη τῆς μικρᾶς χορευτρίας, τὴν ἀπήγαγε καὶ τὴν ἐνυμφεύθη. Ἡ μικρὰ Ἰνδὴ ἠσπάσθη τότε τὸν Ἰσλαμισμὸν καὶ ζῶσα μὲ τὸν σύζυγόν της ἐξηκολούθησε τὴν συνεργασίαν της μὲ τὸν φακίρην τοῦ Ἰπί. Οἱ γονεῖς της ὅμως, πληροφορηθέντες τὰ διατρέξαντα καὶ ὀργισθέντες διὰ τὴν ἀλλαξοπιστίαν τῆς κόρης των, ἰσχυρίσθησαν ὅτι αὐτὴ παρὰ τὴν θέλησίν της ἀπήχθη καὶ ἀκουσίως συνώδευε τὸν φακίρην. Ἐπεκαλέσθησαν λοιπὸν τὴν ἐπέμβασιν τῶν βρεταννικῶν ἀρχῶν, κατήγγειλαν τὸν φακίρην καὶ ἡ ἀγγλικὴ ἀστυνομία ἐξηνάγκασε τὴν μικρὰν χορεύτριαν νὰ ἐπανέλθῃ ὑπὸ τὴν πατρικὴν στέγην. Ἔτσι ὁ φακίρης, ὁ ὁποῖος ἤδη δὲν ἔτρεφε διόλου συμπαθείας πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ὀργισθεὶς τρομερὰ διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς χορευτρίας του, ὠμόσεν ἐκδίκησιν. Ἤρχισε λοιπὸν μίαν συστηματικὴν ἀντιαγγλικὴν προπαγάνδαν καὶ ὅπως ἦτο πασίγνωστος καὶ δημοφιλής, δὲν ἤργησε ν' ἀποκτήσῃ μεγάλην δύναμιν, τὴν ὁποίαν ἐχρησιμοποίησε κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἐκτεθέντα τρόπον.

Ταῦτα πάντα συνέβαινον πρὸ διετίας. Ἔκτοτε, ὅπως εἴπομεν, ὁ φακίρης τοῦ Ἰπὶ ἐξελίχθη εἰς ἕνα εἶδος Ἀμπτ ἐλ Κρίμ, ὁ ὁποῖος ἀπασχολεῖ σήμερον ὁλόκληρον τὸν στρατὸν τῶν Ἰνδιῶν καὶ τὴν κοινὴν γνώμην ἐν Ἀγγλίᾳ. Οὕτω, διερωτῶνται σήμερον οἱ Ἄγγλοι: «Τί νέα ἀπὸ τὰ βόρεια σύνορα ;», ὅπως ἀκριβῶς καὶ μὲ τὸ ἴδιον σχεδὸν ἐνδιαφέρον, μὲ τὸ ὁποῖον διηρωτῶντο κατὰ τὸν Μεγάλον πόλεμον: «Τί νέα ἀπὸ τὸ Δυτικὸν Μέτωπον ;»

Καὶ ὁ Μαχάτμα Γκάντι, ὁ ἐγκέφαλος τῆς ἀντιδράσεως κατὰ τῶν Ἄγγλων, ὁμιλῶν περὶ τοῦ φακίρου τοῦ Ἰπί, τοῦ ἐκτελεστικοῦ τρόπου τινὰ ὀργάνου τῆς ἀντιδράσεως αὐτῆς, εἶπε: «Ὄντως, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος μίαν ἡμέραν θ' ἀπελευθερώσῃ ἢ θὰ ἐνταφιάσῃ ὁλοκλήρους τὰς Ἰνδίας».

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. ΣΕΣΙΛ
ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐγένετο εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν δεξίωσις τοῦ ἀφιχθέντος ἐνταῦθα ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης Ἄγγλου καθηγητοῦ λόρδου Δαυὶδ Σέσιλ. Εἰς τὴν δεξίωσιν παρευρέθησαν ἡ Α. Β.Υ. ὁ Διάδοχος Πρίγκιψ Παῦλος, ἡ Α.Β.Υ. ἡ Πριγκίπισσα Εἰρήνη αἱ Α.Α.Β.Β.Υ.Υ. ὁ Πρίγκιψ Νικόλαος, ὁ Πρίγκιψ Γεώργιος, ὁ Πρίγκιψ Πέτρος καὶ αἱ Α.Α.Υ.Υ. ἡ Πριγκίπισσα Μαρία καὶ ἡ Πριγκίπισσα Εὐγενία. Τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν συνώδευσεν ὁ Μ. Αὐλάρχης κ. Μερκάτης καὶ αἱ κυρίαι ἐπὶ τῶν τιμῶν Κοντοσταύλου καὶ Παπάγου. Ἐπίσης παρέστησαν ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς κ. Οὐατερλόου, ὁ πρύτανις, ἡ σύγκλητος, οἱ καθηγηταὶ τῶν Πανεπιστημίων καὶ πολλὰ μέλη τῆς ἀγγλικῆς παροικίας.

Εὐθὺς ὡς προσῆλθεν ὁ λόρδος Σέσιλ, ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου κ. Παπαμιχαὴλ τὸν προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς:

«Εἶνε μεγάλη καὶ εἰλικρινὴς πάντων ἡμῶν ἡ χαρὰ διότι εὐτυχοῦμεν σήμερον νὰ ὑποδεχθῶμεν ἐνταῦθα ἄνδρα σοφὸν καὶ διακεκριμένον, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης, τὸν λόρδον Δαυὶδ Σέσιλ. Εὐγενὲς τέκνον τοῦ μεγάλου ἀγγλικοῦ ἔθνους, πρὸς τὸ ὁποῖον ἀπὸ πατέρων ἐδιδάχθημεν νὰ ὀφείλωμεν ἀπεριόριστον ἀγάπην καὶ εὐγνωμοσύνην. Ὁ ἔντιμος λόρδος, διὰ τῆς παρουσίας του ἐν μέσῳ ἡμῶν ἔρχεται νὰ μᾶς ὑπενθυμίσῃ μίαν λαμπρὰν εἰκόνα τῆς μεγάλης τῶν φιλελλήνων πινακοθήκης, ἥτις συνδέει τόσον στενῶς τὴν πρὸ αἰῶνος ἀγωνισθεῖσαν καὶ παλαίσασαν πατρίδα μας πρὸς τὸ γενναιόφρον καὶ ἐνθουσιῶδες ἀγγλικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐξεπροσώπησε παρ' ἡμῖν ὁ μέγας τῶν Ἄγγλων ποιητῶν λόρδος Βύρων.

»Τὸ κύκνειον τοῦ Βύρωνος ἐν Μεσολογγίῳ ᾆσμα ἀπετέλεσε τὸ θούριον σάλπισμα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ παρεσκεύασε τὸ ὑπέροχον ἐκεῖνο Ναυαρίνον τοῦ Κοδριγκτῶνος, τοῦ Χέϋδεν καὶ τοῦ Δεριγνύ, τὸ ὁποῖον ἔσωσε καὶ ἐξησφάλισε τὸν πολιτισμὸν τῆς Δύσεως.

»Θὰ μᾶς ὁμιλήσητε, ἐντιμότατε λόρδε, περὶ τοῦ ὑπερόχου ἐκείνου ἀνδρὸς καθ' ἃς ἡμέρας πάλλεται ἡ καρδία ἡμῶν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑκατονταετίας τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἡμῶν καθιδρύματος, τοῦ πρώτου πνευματικοῦ ἄνθους, τὸ ὁποῖον ἀνέτειλεν ἐν τῇ χώρᾳ μας μετὰ τόσων αἰώνων αἱματόβρεκτον πάλην.»

Ἐν συνεχείᾳ ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα ὁ λόρδος ὁμιλητής, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξεν ἀγγλιστὶ τὸ θέμα «ὁ λόρδος Βύρων καὶ ἡ Ἑλλάς». Ὁ λόρδος Σέσιλ ἀνέφερε πλεῖστα ἀνέκδοτα ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Βύρωνος καὶ ὑπεγράμμισε τὴν συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος.

Τὸν λόρδον ὁμιλητὴν συνεχάρησαν μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας του τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ὁ πρύτανις καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ο ΓΑΛΛΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

Ἐγνώσθη χθὲς ὅτι ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Ζὰν Ζαί, ὁ ὁποῖος, ὡς ἐγράψαμεν ἤδη, θὰ μετάσχῃ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πανεπιστημίου, θὰ φθάσῃ ἐνταῦθα τὴν μεταπροσεχῆ Πέμπτην.

Ὁ Γάλλος ὑπουργός, ἅμα τῇ ἀφίξει του εἰς Πειραιᾶ, θὰ ἐπιβιβασθῇ γαλλικοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Δῆλον, ὅπως παρακολουθήσῃ τὰς ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ἐνεργουμένας ἐκεῖ ἀνασκαφάς, τὴν 18ην δὲ τοῦ μηνὸς θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας ἵνα παραστῇ εἰς τὰς ἑορτὰς τοῦ Πανεπιστημίου.

Πλὴν τῆς Δήλου, ὁ κ. Ζὰν Ζαὶ θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἐπίδαυρον, τοὺς Δελφοὺς καὶ τὸν Μιστρᾶν, πιθανῶς δὲ καὶ τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἐξ Ἑλλάδος θὰ ἀναχωρήσῃ τὴν 26ην Ἀπριλίου.

Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐλήφθη χθὲς ἡ ἀπάντησις τῆς προσκλήσεως εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ὀχάϊο.

Ἡ ἀπάντησις εἶνε συντεταγμένη εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικήν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἐξακολουθοῦν νὰ καταφθάνουν πολλοὶ ἀντιπρόσωποι ξένων Πανεπιστημίων διὰ τὰς ἑορτάς.

Η ΔΩΡΕΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην ἐγένετο τὸ ἀπόγευμα ἡ ἐγκατάστασις τῆς ὑπὸ τῆς Γερμανίας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τοῦ Πανεπιστημίου δωρηθείσης εἰς τὸ Πανεπιστήμιον μεγάλης σειρᾶς βιβλίων. Ἡ δωρηθεῖσα βιβλιοθήκη περιλαμβάνει δύο χιλιάδας τόμους κλασσικῶν, λογοτεχνικῶν καὶ ἱστορικῶν ἔργων μεγάλης ἀξίας. Μεταξὺ αὐτῶν συγκαταλέγεται πολυτελὴς ἔκδοσις ἐξ 150 τόμων τῶν ἁπάντων τοῦ Γκαῖτε ὡς καὶ ἔκδοσις ὅλων τῶν γερμανικῶν ποιημάτων ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ Γκαῖτε ἐκ 225 χρυσοδέτων τόμων.

Ἡ ἐπίσημος ἀναγγελία τῆς δωρεᾶς θὰ γίνῃ σήμερον κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Γερμανοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

Η ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΩΠΑΪΔΟΣ κ. ΜΠΕΪΓΥ
ΩΡΑΙΑ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΟΥΑΤΕΡΛΟΥ

Προχθὲς τὴν 4.30' μ. μ. εἰς τὴν Κωπαΐδα ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας κ. Οὐατερλόου ἐπέδωσεν εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς αὐτόθι Ἑταιρείας κ. Μπέϊλυ τὸ παρὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἀπονεμηθὲν αὐτῷ ἀνώτατον παράσημον τοῦ ἑταίρου τῆς Βρεταννικῆς Αὐτοκρατορίας. Εἰς τὴν τελετὴν τῆς παραδόσεως παρέστησαν ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, πολλὰ μέλη τῆς ἐνταῦθα ἀγγλικῆς παροικίας καὶ ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Ἑταιρείας.

Ὁ κ. Οὐατερλόου προσεφώνησε τὸν κ. Μπέϊλυ ὡς ἀκολούθως:

«Ὅπως ὅλοι γνωρίζομεν, κατὰ τὸ βρεταννικὸν σύνταγμα ὁ Βασιλεὺς εἶνε ἡ πηγὴ ἐξ ἧς ἀπορρέουν ὅλα τὰ ἀξιώματα καὶ ἐν ἐκ τῶν καθηκόντων τοῦ πρωθυπουργοῦ εἶνε νὰ τοῦ ὑποβάλῃ κατὰ καιροὺς τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἵτινες ἐξυπηρετήσαντες καθ' ἕνα οἱονδήποτε τρόπον τὸ Κράτος, πρέπει ν' ἀνταμειφθῶσιν δι' ἑνὸς ἀξιώματος. Κατὰ ἐπικρατήσασαν συνήθειαν ἡ ὑποβολὴ τοῦ πίνακος τούτου τῶν ὀνομάτων γίνεται δὶς τοῦ ἔτους, ἤτοι τὴν πρώτην ἡμέραν ἑκάστου ἔτους καὶ κατὰ τὰ γενέθλια τοῦ Βασιλέως. Λόγῳ ὡρισμένων γεγονότων, ἡ ἀνάμνησις τῶν ὁποίων εἶνε εἰσέτι εἰς πάντας ζωηρά, ἡ τοιαύτη ἀπονομὴ ἀξιωμάτων δὲν ἐγένετο ὡς συνήθως τὴν 1ην Ἰανουαρίου τρέχοντος ἔτους, ἀνεβλήθη διὰ δύο μῆνας. Ἀλλὰ εἶμαι βέβαιος, καὶ τὴν στιγμὴν ταύτην νομίζω ὅτι ἐκφράζω καὶ τὴν γνώμην τῶν πολυπληθῶν Ἑλλήνων καὶ Ἄγγλων φίλων του, ὅτι ὅταν δημοσιευθῇ ὁ πίναξ οὗτος θὰ περιλαμβάνῃ ἀσφαλῶς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κ. Μπέϊλυ, εἰς τὸν ὁποῖον λόγῳ τῆς ἀφοσιώσεως, τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε δι' ἓν ἔργον τοιαύτης κοινωφελοῦς σημασίας, ἁρμόζει πᾶσα τιμή.

»Ἐπειδὴ ἐν τελικῇ ἀναλύσει, τί ἀξίζει περισσότερον ἐπιβραβεύσεως εἰμὴ μία προσπάθεια, ἡ ὁποία τείνει νὰ μεταβάλῃ μίαν ἄγονον, ἀνθυγιεινὴν καὶ πλήρη ἑλῶν περιοχὴν εἰς μίαν εὔφορον πεδιάδα, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπερήφανα ἀνεμίζουν αἱ ὑπόσχεσις εὐτυχισμένων ἡμερῶν ἑκατομμύρια ὁλόκληρα στάχεων ; Καὶ δύναται νὰ λεχθῇ διὰ τὸν κ. Μπέϊλυ ὅτι ἡ λίμνη τῆς Κωπαΐδος εἶνε δι' αὐτὸν ὅ,τι ὁ ἐν Λονδίνῳ καθεδρικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Παύλου διὰ τὸν σὲρ Χρίστοφερ Ρέν. Ἀναζητεῖτε τὸ μνημεῖον του ; Κυττάξατε γύρω σας.

Εἰς ἐκείνους οἵτινες ἤθελον τυχὸν παρατηρήσει ὅτι ὁ κ. Μπέϊλυ, ἐργαζόμενος διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς ἑλληνικῆς λίμνης Κωπαΐδος, οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν προσέφερεν εἰς τὴν Βρεταννικὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ συνεπῶς τὸ ἔργον του δὲν χρήζει τῆς βρεταννικῆς ἀνταμοιβῆς, ἤθελον ἀπαντήσει δύο τινά. Πρῶτον ὅτι πᾶς Ἄγγλος, μεταφέρων εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν υἱοθετεῖ, τὰς βρεταννικὰς μεθόδους σκέψεως καὶ ἐργασίας, ἐργάζεται ὅσον καὶ οἱ ἐν τῇ πατρίδι ἀπομένοντες. Καὶ δεύτερον, ὅπερ καὶ κυριώτερον, ὅτι ὅποιος ἐργάζεται διὰ τὴν Ἑλλάδα, δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἐργάζεται διὰ τὴν Βρεταννικὴν Αὐτοκρατορίαν. Ἡ Ἑλλὰς εἶνε πολὺ πλησίον μας. Ἡ εὐτυχία της, ἡ πρόοδος της καὶ ἡ ἔνδοξος μοῖρα της εἶνε προσφιλεῖς εἰς πᾶσαν ἀγγλικὴν καρδίαν καὶ ἡ μεταξὺ τῶν δύο ἐθνῶν ἱστορικὴ φιλία—αἰσθηματική, ἂν θέλετε, ἀλλὰ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ἰσχυροτέρα—εἶνε τοιαύτης φύσεως, ὥστε πᾶς διαχωρισμὸς τῶν Ἄγγλων ὑπηκόων εἰς δύο κατηγορίας, ἤτοι εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐργάζονται εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐργάζονται ἐντὸς τῆς Αὐτοκρατορίας, νὰ εἶνε ἀκατανόητος. Μὲ τὸ νὰ βοηθῇ τις ὅπως ἀκριβῶς πράττει ὁ κ. Μπέϊλυ, τὴν φίλην Ἑλλάδα νὰ γίνῃ δυνατή, εὐτυχὴς καὶ πρὸ παντὸς ἀνεξάρτητος, ἐξυπηρετεῖ τὰ ἀνώτερα ἀγγλικὰ συμφέροντα.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ ἐξ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως ἀπονομὴ τοῦ παρασήμου εἰς τὸν κ. Μπέϊλυ εἶνε κάτι περισσότερον μιᾶς ἁπλῆς ἀναγνωρίσεως ὡρισμένης ἀτομικῆς προσπαθείας. Συμβολίζει ἰδίως τὴν στενὴν φιλίαν δύο ἐθνῶν, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἡ ὁποία μὲ τὴν πάροδον τῶν χρόνων εἶνε προωρισμένη νὰ γίνῃ ἔτι στενωτέρα καὶ νὰ παίξῃ πρωτεύοντα ῥόλον εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς συνεργασίας καὶ τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐθνῶν τοῦ κόσμου.

Αἰσθάνομαι συνεπῶς ὅλως ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν, εἰδικῶς ἐπὶ παρουσίᾳ σας, κ. ὑπουργέ, ἀναγγέλλων ὅτι ἔλαβον ἐντολὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ΣΤ' νὰ παραδώσω εἰς τὸν κ. Μπέϊλυ τὸ ἀνώτερον παρ' ἡμῖν παράσημον, τὸ τοῦ ἑταίρου τῆς Βρεταννικῆς Αὐτοκρατορίας.»

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ, ΑΡΧ. ΕΛΛΗΝΙΚΑ, ΛΑΤΙΝΙΚΑ, ΓΑΛΛΙΚΑ, ΦΥΣΙΚΑ δι' ὅλας τὰς τάξεις τῶν Γυμνασίων, Πανεπιστημίου, Πολυτεχνείου, κλπ. Διδάσκον προσωπικόν: Οἱ ἄριστεῖς τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων καθηγητῶν. Ἐπιτυχία ἐξετάσεων ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη. Δίδακτρα δρχ. 300 μηνιαίως δι' ὅλα τὰ μαθήματα. Φροντιστήριον: Γλωσσῶν, Θετικῶν καὶ Θεωρητικῶν Ἐπιστημῶν, Σταδίου 10.

— ΘΕΛΕΤΕ νὰ ἔχετε ἐπιτυχίαν;
— Ἀλλάζετε συχνὰ τοὺς χρωματισμοὺς τῶν φορεμάτων σας μὲ τὰς Γερμανικὰς βαφὰς ARTI καὶ θὰ φαίνωνται πάντα καινούργια καὶ μοδέρνα.

ΤΟ Α.Ο. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΣΥΝΙΣΤΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Τὸ ἀνώτατον οἰκονομικὸν Συμβούλιον ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσίν του ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος περὶ τῆς ἀκολουθητέας βιομηχανικῆς πολιτικῆς.

Τὸ συμβούλιον, τὸ ὁποῖον συνεβουλεύθη τοὺς ἐνδιαφερομένους κλπ. διὰ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεώς του ἀποφαίνεται, ὅτι ἡ ἐγχώριος βαμβακουργία, ἀντλοῦσα τὸ μεγαλύτερον μέρος πρώτης ὕλης ἐκ τῆς ἐγχωρίου βαμβακοπαραγωγῆς, ἀπασχολοῦσα σοβαρὸν ἀριθμὸν ἐργατικῶν χειρῶν καὶ καλύπτουσα σημαντικὸν μέρος τῶν ἀναγκῶν τῆς καταναλώσεως, ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως ἕνα τῶν σπουδαιοτέρων κλάδων τῆς ἐθνικῆς μας παραγωγῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρεται ἐν τῇ ἐκθέσει, ὅτι ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐγχωρίου βαμβακουργίας δὲν διακρίνεται διὰ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συγκέντρωσιν ὅλων τῶν σταδίων τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ βάμβακος. Ἐκ τῶν λειτουργούντων 101 ἐργοστασίων, τὰ 27 παρουσιάζουν μικτὸν τύπον, συνυπάρξεως δηλαδὴ κλωστηρίου καὶ ὑφαντηρίου. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς ἀντιπροσωπεύει τὰ 65 % περίπου τῆς ὅλης παραγωγῆς. Ἐκ τῶν ὑπολοίπων 75 ἐργοστασίων τὰ 23 εἶνε καθαρῶς κλωστήρια. Ἡ τοιαύτη ὀργάνωσις κρίνεται πλημμελὴς καὶ ὡς ἐμποδίζουσα τὴν ὑγιᾶ ἐξέλιξιν τῆς βαμβακουργίας μας.

Περαιτέρω, διὰ τῆς ἐκθέσεώς του τὸ ἀνώτατον οἰκονομικὸν συμβούλιον διατυπώνει τὴν γνώμην, ὅτι ἀπαιτεῖται ἐπέκτασις τῆς βιομηχανίας τοῦ βάμβακος διὰ τῆς βελτιώσεως τῶν ἐγκαταστάσεων παραγωγῆς νημάτων ἄνω τοῦ ἀριθμοῦ 24 εἰς τὰς ὑφισταμένας βιομηχανίας καὶ ἀκόμη ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἀπεριόριστος ἀντικατάστασις τῶν πεπαλαιωμένων ἐγκαταστάσεων διὰ νέων τοιούτων, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς καταστροφῆς τῶν παλαιῶν.

Διὰ τὴν προώθησιν τῆς παραγωγῆς λεπτοτέρων ὑφασμάτων, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου ἐνδείκνυται ἡ ἀναθεώρησις τῆς ἰσχυούσης δασμολογικῆς προστασίας καὶ ἡ ἀναπροσαρμογὴ ταύτης πρὸς τὰς ἐπιδιωκτέας κατευθύνσεις.

Τέλος τὸ συμβούλιον προβαίνει εἰς τὴν διαπίστωσιν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ βαμβακουργία ἔχει ὅλα τὰ στοιχεῖα νὰ ἐξελιχθῇ εἰς ἐξαγωγικὴν βιομηχανίαν, ἀρκεῖ νὰ συμπληρώσῃ τὸν τεχνικὸν ὁπλισμόν της καὶ νὰ βελτιώσῃ τὴν παραγωγικότητα αὐτῆς. Οὕτω θὰ καταστῇ δυνατὴ σημαντικὴ αὔξησις τῆς ἐξαγωγῆς νημάτων, ἰδίᾳ δὲ πρὸς τὰς Βαλκανικὰς χώρας.

ΓΕΥΜΑ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ κ. ΡΟΥΣΤ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ὁ Ἑλληνογερμανικὸς Σύνδεσμος παρέθεσε πρὸς τιμὴν τοῦ ἀφιχθέντος Γερμανοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Ρούστ πρόγευμα εἰς τὴν Γλυφάδα, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας, ὁ πρύτανις καὶ ὁ ἀντιπρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὰ μέλη τῆς διοικήσεως τοῦ Συνδέσμου.

Τὴν ἑσπέραν ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Γεωργακόπουλος παρέθεσε γεῦμα εἰς τὸν κ. Ρούστ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ πρέσβυς τῆς Γερμανίας, ὁ πρύτανις καὶ ἀντιπρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κ. Οἰκονόμου, ὁ Ἔφορος τῆς Ἀκροπόλεως κ. Κυπαρίσσης καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου κ. Φιλαδελφεύς.

Τὸν Γερμανὸν ὑπουργὸν προσεφώνησεν ὁ κ. Γεωργακόπουλος, τονίσας τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Γερμανίας μετὰ τὴν μεγαλειώδη λαμπαδηδρομίαν τῶν περυσινῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων. Ἀκολούθως ὁ κ. Γεωργακόπουλος ἐξῆρε τὴν σημασίαν τῆς προσφορᾶς τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γερμανικοῦ Ἔθνους νὰ ἐνεργηθοῦν ἀνασκαφαὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ δαπάναις τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως, πρὸς ἀποκάλυψιν τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Σταδίου καὶ προέπιε ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους, τοῦ κ. Ρούστ καὶ τῆς κυρίας Ρούστ.

Εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Γεωργακοπούλου ἀπήντησε καταλλήλως ὁ κ. Ρούστ.

Ὁ κ. Ρούστ ἐπέδωκεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Γεωργακόπουλον ἐκ μέρους τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως τὸ παράσημον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ πρώτης τάξεως. Ἐπίσης δὲ κατὰ τὴν προχθεσινὴν δεξίωσιν εἰς τὴν γερμανικὴν πρεσβείαν ἐπέδωκεν εἰς τὸν πρύτανιν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Παπαμιχαὴλ τὸν Ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΙΣ ΤΡΙΠΟΛΙΝ
ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΟΥ 11 ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΕΝ ΤΩ ΠΕΔΙΩ ΑΡΕΩΣ
ΘΕΡΜΟΤΑΤΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ, 7. (Τηλεγραφικῶς). —Ἡ ἐπιφυλαχθεῖσα εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Μεταξᾶν ὑποδοχή, ἦτο ἐξαιρετική.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δοθέντος ὑπὸ τοῦ Δήμου γεύματος εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Σεμίραμις», ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ, ἠρώτα διὰ τὰ ζητήματα τὰ ἐνδιαφέροντα τὴν πόλιν καὶ τὴν ὕπαιθρον. Εἰς διαφόρους ἀπαντήσεις τοῦ κ. Δημάρχου, ὁ Ἄναξ ἐφαίνετο λίαν ἐνήμερος διότι, ὡς εἶπε, περιῆλθε πλειστάκις ὁλόκληρον τὴν Πελοπόννησον καὶ τρὶς ἐπεσκέφθη πεζοπορῶν «ἰνκόγνιτο» τὴν Τρίπολιν.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, ὁ Δήμαρχος κ. Πετρινὸς ἤγειρε πρόποσιν, διερμηνεύσας τὰ αἰσθήματα τῆς βαθυτάτης πρὸς τὸν Ἄνακτα εὐγνωμοσύνης τοῦ λαοῦ τῆς Τριπόλεως, διότι τοῦ παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκδηλώσῃ πρὸς Αὐτὸν αἰσθήματα πίστεως, ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως. Ὁ λαὸς τῆς Ἀρκαδίας— εἶπεν — ἀνεπηρέαστος ἀπὸ τὰς διαφόρους ἀντικοινωνικὰς καὶ ἀντεθνικὰς ἐπιδράσεις καὶ πιστὸς εἰς τὸν βασιλικὸν θεσμόν, ἔχει ῥιζωμένην τὴν πρὸς τὸν Βασιλέα του ἀγάπην, ἐξικνουμένην μέχρι θρησκευτικῆς λατρείας.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ἀπαντῶν ηὐχαρίστησε τὸν κ. Δήμαρχον διὰ τοὺς καλοὺς λόγους του καὶ τὴν ὡραίαν ὑποδοχήν, παρὰ τὴν βροχήν, ἡ ὁποία, ὡς εἶπεν, ἀπῃτεῖτο διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ τόπου. Εὔχομαι — προσέθεσεν — ὅ,τι καλύτερον διὰ τὴν πόλιν καὶ ὑμᾶς.

Ὁ Ἄναξ παρέμεινεν ἐπ' ἀρκετὸν εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐξακολουθήσας τὴν συνομιλίαν μετὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῶν κ. κ. ὑπουργῶν. Ἐπίσης ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔσχεν ἐνδιαφερούσας συνομιλίας, σχετικῶς μὲ τὰ παραγωγικὰ ἔργα, τὴν αὔξησιν τῆς σιτοπαραγωγῆς, τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Δήμου κλπ.

Τὴν 11ην μ.μ. ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ἀφοῦ ἐχαιρέτισε ἐγκαρδίως τὸν κ. πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς λοιποὺς ἐπισήμους, ἀπεχώρησεν ἐπευφημούμενος ζωηρῶς ὑπὸ τοῦ ἀναμένοντος τὴν ἔξοδόν του πλήθους.

Ἔξωθι τοῦ ξενοδοχείου «Σεμίραμις» καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν Ἀνεξαρτησίας, ὅπου τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, εἰς τὸ ὁποῖον διέμενεν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εἶχον συγκεντρωθῆ σήμερον ἀπὸ λίαν ἐνωρὶς πλήθη κόσμου.

Αἱ οἰκίαι καὶ τὰ καταστήματα ἦσαν σημαιοστόλιστοι. Ἐπὶ τῶν ἐξωστῶν εἶχον τοποθετηθῆ πολύχρωμοι τάπητες ἐγχωρίου κατασκευῆς, εἰς δὲ τὰ κεντρικὰ σημεῖα τῆς πόλεως εἶχον στηθῆ ἁψῖδες μὲ εἰκόνας τοῦ Ἄνακτος καὶ τοῦ κ. Μεταξᾶ. Γενικῶς ἡ Τρίπολις ἐμφανίζει θέαμα ἐκτάκτως λαμπρὸν καὶ ὄψιν πανηγυρικήν.

Συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμα, ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς μετέβη εἰς τοὺς στρατῶνας καὶ κατέθεσε στέφανον ἐκ δάφνης, εἰς τὸ μνημεῖον τῶν πεσόντων, ἐνῷ ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς ἀνέκρουε τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον καὶ τὸ πλῆθος προέβαινεν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις. Πρὸ τοῦ μνημείου ἐγένετο στρατιωτικὴ παράταξις, προσῆλθον δὲ οἱ ἐπίσημοι καὶ πλῆθος κόσμου. Πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἄνακτος ἔφθασεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετὰ τῶν κ. κ. ὑπουργῶν, ἐπευφημηθεὶς ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τοῦ πλήθους.

Κατόπιν, ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς μετέβησαν εἰς τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως ὅπου παρηκολούθησαν τὴν παρέλασιν τοῦ συντάγματος, ἔχοντος ἐπὶ κεφαλῆς τὸν διοικητήν του κ. Οἰκονομάκον. Ἡ ἐκ τῆς παρελάσεως ἐντύπωσις ὑπῆρξεν ἀρίστη. Μολονότι, οἱ πλεῖστοι τῶν στρατιωτῶν εἶνε κληρωτοὶ καταταγέντες πρὸ 20 μόλις ἡμερῶν, ἡ ἐμφάνισις ὅλων τῶν λόχων, ὑπῆρξεν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἱκανοποιητική.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς παρελάσεως, ὁ Ἄναξ καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθησαν κατὰ σειρὰν τὴν οἰκοκυρικὴν Σχολήν, τὸ νοσοκομεῖον «Εὐαγγελίστρια» καὶ τὸ ἄλσος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο ὑπεδέχθη τοὺς ἐπισήμους ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἄλσους. Εἰς τοῦτο διατρέφονται ἁρπακτικὰ πτηνὰ καὶ ζῶα, ζαρκάδια καὶ παραδείσια πτηνά. Τὴν ἑνδεκάτην καὶ ἡμίσειαν ἔφθασεν εἰς τὸ ἄλσος ὁ Βασιλεύς, τὸν ὁποῖον προσεφώνησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἄλσους ὑποδέχεται μὲ ἀφάνταστον συγκίνησιν τὸν Υἱὸν τῆς Βασιλίσσης Σοφίας, προστάτιδος τοῦ πρασίνου. Τὸ ἄλσος τοῦτο ἐδημιουργήθη κατὰ τὸ πλεῖστον διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν ἐπιστημόνων Τριπόλεως, ὀφείλεται ὅμως ἡ συντέλεσίς του εἰς τὴν προστασίαν τῆς Ἁγίας Βασιλίσσης Σοφίας, ἥτις προβλέπουσα λόγῳ τοῦ Παγκοσμίου πολέμου διχασμόν, προητοίμασεν Ὑμᾶς συμφιλιωτήν, ἀνορθωτὴν καὶ δημοκρατικώτερον τῶν πλέον δημοκρατικῶν. Ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδίας εὔχομαι μακροζωΐαν εἰς Ὑμᾶς καὶ τὸν ὑπέροχον στιβαρὸν Κυβερνήτην».

Ἀκολούθως ὁ Βασιλεὺς περιῆλθε τὸ ἄλσος, εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, αἱ δὲ ἐντυπώσεις του εἶνε ἄριστοι.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ, 7. (Τηλεγραφικῶς). Κατὰ τὸ παρατεθὲν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Σεμίραμις» γεῦμα τὴν ἑσπέραν τῆς Τρίτης, ὅμιλος Ἀμερικανῶν περιηγητῶν, διαμενόντων εἰς τὸ ἀνωτέρω ξενοδοχεῖον προσέφερεν ἀνθοδέσμας εἰς τὸν Βασιλέα διὰ τῶν μικρῶν κορασίδων Μαρίας Πούλη καὶ Ἀντωνίας Ἀλεξοπούλου, αἵτινες ὑπέβαλον τὰς εὐχάς των εἰς τὸν Ἄνακτα. Οἱ ξένοι περιηγηταὶ παρουσιασθέντες εἰς τὸν Βασιλέα εἶπον, ὅτι μακαρίζουν αὐτόν, διότι ἄρχει μιᾶς τόσον ὡραίας χώρας, τὴν ὁποίαν αὐτοὶ ἐξεκίνησαν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν ὅπως τὴν ἐπισκεφθοῦν.

ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ὑφυπουργοῦ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας κ. Μανιαδάκη, εἰς τὸ Ναύπλιον παρουσιάσθη ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως μία μητέρα, παρακαλέσασα νὰ δοθῇ χάρις εἰς τὸν ἐκτοπισμένον λόγῳ τῶν ἀνατρεπτικῶν του ἰδεῶν, υἱόν της.

Ἡ Α. Μ. ἀπένειμε χάριν εἰς αὐτὸν ὡς καὶ εἰς ἄλλους κρατουμένους κομμουνιστὰς τῆς Τριπόλεως.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Τριπόλεως, συνελθὸν ἐκτάκτως, μετωνόμασε τὴν ὁδὸν Ἁγίας Βαρβάρας εἰς ὁδὸν 4ης Αὐγούστου.

Η ΝΕΑ ΓΡΑΜΜΗ ΑΘΗΝΩΝ - ΡΟΔΟΥ - ΧΑΪΦΑΣ

Χθὲς τὴν 2½ μ.μ. προσεθαλασσώθη εἰς τὸν ἀερολιμένα Φαλήρου τὸ πρῶτον ἰταλικὸν ὑδροπλάνον, ὅπερ ἐξυπηρετεῖ τὴν νέαν δημιουργηθεῖσαν γραμμὴν ἑβδομαδιαίας συγκοινωνίας μεταξὺ Βρινδισίου—Ἀθηνῶν—Ρόδου—Χάϊφας.

Κατὰ τὴν ἐκκίνησιν του ἐκ Βρινδισίου ἐγένετο ἐπίσημος τελετή, εἰς ἣν παρέστησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπεσταλμένος τοῦ Πάπα, ὅστις καὶ ἀνέγνωσεν εἰδικὴν εὐχὴν τοῦ Ποντίφικος διὰ τὴν γραμμήν, ἡ ὁποία συνδέει τὴν Ρώμην μὲ τοὺς Ἁγίους Τόπους. Τὸ ὑδροπλάνον θὰ φθάσῃ εἰς τὴν Χάϊφαν αὔριον Παρασκευήν.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΙ ΔΙΑ ΚΛΟΠΗΝ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν ἐδικάσθησαν κατηγορούμενοι ἐπὶ κλοπῇ ῥεύματος οἱ Γεώργ. Λαμπίρης καὶ Νικ. Πετρᾶς. Τὸ δικαστήριον μετὰ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν κατεδίκασε τὸν μὲν πρῶτον εἰς 8 ἡμερῶν καὶ τὸν δεύτερον εἰς 10 ἡμερῶν φυλάκισιν, ἀμφοτέρους δὲ καὶ εἰς πρόστιμον. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν κατεδικάσθησαν ἡ Α. Καραλῆ εἰς 20 ἡμερῶν φυλάκισιν καὶ χρηματικὴν ποινὴν καὶ Πολ. Στραγγυλῆς εἰς 20 ἐπίσης ἡμερῶν φυλάκισιν καὶ πρόστιμον. Διὰ τὴν αὐτὴν ἐπίσης αἰτίαν, κατόπιν ἀνακοπῆς, τὸ δικαστήριον κατεδίκασε τὸν Ι. Βλαντῆν εἰς φυλάκισιν 7 ἡμερῶν καὶ χρηματικὴν ποινήν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ ἐκτίθησιν εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν τὴν προμήθειαν καὶ ἐκτύπωσιν τῶν διαφόρων ἐντύπων καὶ βιβλίων του χρήσεως 1937—38.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 19ην Ἀπριλίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐν τοῖς γραφείοις αὐτοῦ (Βαλαωρίτου 11α), ὅπου δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν σχετικῶν ὅρων.

(Ἐκ τοῦ Μ. Τ. Β. Ν.)

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον γωνία Ἰ- ου καὶ Ἀντιοχείας πήχ. 240 δρχ. 300.000. Πληροφορίαι τηλ. 22.077.

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΗΜΟΤΗΣ ΤΗΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ ΚΡΗΤΗΣ

Τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον Νεαπόλεως Κρήτης, συνελθὸν ἐκτάκτως, ἀνεκήρυξε τὸν πρωθυπουργὸν κ. Ἰωάννην Μεταξᾶν ἐπίτιμον δημότην Νεαπόλεως. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος ἐγνώρισεν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν διὰ τοῦ ἑξῆς τηλεγραφήματος:

«Εὐσεβάστως γνωρίζω ὑμετέραν ἐξοχότητα, ὅτι Κοινοτικὸν Συμβούλιον Νεαπόλεως Κρήτης, ἐκτιμῶν τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐσωτερικῆς ὁμαλότητος καὶ ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως πατριωτικοὺς ἀγῶνας ὑμῶν διὰ σημερινῆς — 4 Ἀπριλίου — ἀποφάσεώς του ἀνεκήρυξεν ὑμᾶς ἐπίτιμον δημότην Νεαπόλεως. Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Νεαπόλεως Νικ. Σπανάκης».

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙ

Ἐδημοσιεύθη ὁ ἀναγκαστικὸς νόμος περὶ τῆς ῥυθμίσεως τῶν μετὰ τῆς Γερμανίας ἐμπορικῶν συναλλαγῶν. Δι' αὐτοῦ ὁρίζεται ὅτι αἱ ἰσχύουσαι σήμερον σχετικαὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ ἐξαχθησόμενα εἰς Γερμανίαν ἑλληνικὰ προϊόντα παραγωγῆς τοῦ ἔτους 1937.

Προϊόντα, ὧν τὸ ἔτος παραγωγῆς δὲν εἶνε εὐχερὲς νὰ ἐξακριβωθῇ, θεωροῦνται ἀνήκοντα εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ ἔτους 1937 ἐφ' ὅσον ἐξαχθῶσι μετὰ τὴν 1ην Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Τὰ 1937 καὶ μέχρι τέλους τοῦ αὐτοῦ ἔτους προϊόντα ταῦτα ὁρίζονται δι' ἀποφάσεων τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ο κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΜΕΤΑΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΗΠΕΙΡΟΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Οἰκονόμου ἀναχωρεῖ σήμερον δι' Ἤπειρον, ὅπου θὰ ἐπισκεφθῇ τὰ κυριώτερα κέντρα αὐτῆς, διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ ζητήματα αὐτῶν τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὑπουργείου του.

Ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ παραμείνῃ εἰς Ἤπειρον ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, ἐπανερχόμενος δέ, θὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα καὶ τὰ ἔργα ὁδοποιΐας, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἐκτελεσθοῦν εἰς τὴν Ἤπειρον.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ μόλις ἀφιχθεῖσα ἐξ Ἑλβετίας, διπλωματοῦχος Γαλλικῆς, Ἀγγλικῆς καὶ Γερμανικῆς, γνωρίζουσα στενογραφίαν Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν καὶ δακτυλογραφίαν τῶν τριῶν γλωσσῶν, ὡς καὶ ἀλληλογραφίαν Γαλλικὴν καὶ Γερμανικήν, ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν. Πληροφορίαι δι' ἐπιστολῆς: Μαρίαν Ρόντου, Π. Φάληρον, ὁδὸς Ἀτλαντος 21.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΕΙΣ ΜΟΝΤΡΑΙ

Ἀνεχώρησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Β' Πολιτικοῦ Γραφείου παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σακελλαρόπουλος καὶ ὁ ἄλλοτε ἐφέτης παρὰ τοῖς Μικτοῖς Δικαστηρίοις τῆς Αἰγύπτου κ. Βρυάκος, μεταβαίνοντες εἰς Μοντραὶ ὅπως μετάσχουν τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν συνερχομένην ἐκεῖ τὴν προσεχῆ Δευτέραν Διάσκεψιν διὰ τὸ ζήτημα τῆς καταργήσεως τῶν διομολογήσεων ἐν Αἰγύπτῳ.

Ὡς ἐγράφη ἤδη τ' ἄλλα μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας θὰ εἶνε ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς κ. Ν. Πολίτης καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενὴς καὶ πρώην ὑπουργὸς κ. Ροῦσσος.

Η ΕΛΛΗΝΟΡΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἡ ἰσχὺς τῆς ἑλληνορρουμανικῆς ἐμπορικῆς συμφωνίας κλήριγκ παρετάθη ἐπὶ ἕνα μῆνα.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΝΑΥΤΟΥ

Ἐπὶ τοῦ ναυλοχοῦντος εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς γερμανικοῦ ἀτμοπλοίου «Μάνιτσα» ηὐτοκτόνησε χθές, ἀπαγχονισθείς, ὁ ναύτης τοῦ πλοίου Ὄττο Γκούντερμαν, ἐτῶν 30. Οἱ λόγοι τῆς αὐτοκτονίας του δὲν ἐγνώσθησαν.

ΒΟΛΗ ΠΟΛΥΒΟΛΟΥ

Σήμερον ἀπὸ τῆς 20ῆς—24ης ὥρας θὰ ἐκτελεσθῇ βολὴ πολυβόλου εἰς τὸ γήπεδον βολῆς Γουδί. Δι' ἀνακοινωθέντος τοῦ Α' Σώματος εἰς τὸν ἀνωτέρω χῶρον ἀπαγορεύεται ἡ μετάβασις παντὸς κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκτελέσεως τῆς βολῆς πρὸς πρόληψιν δυστυχήματος.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως διορισθῶσιν ἱεροκήρυκες κληρικοί, πτυχιοῦχοι τῆς Θεολογίας, ὁ δὲ μισθὸς αὐτῶν καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχουν 40 θέσεις κεναί, ἀπεφασίσθη ὅπως διορίζωνται καὶ λαϊκοὶ πτυχιοῦχοι θεολογίας, οἵτινες θὰ ὀνομάζωνται κατηχηταί, ὁ δὲ μισθὸς αὐτῶν θὰ καταβάλλεται ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

ΗΛΙΑΣ ΡΕΣΤΗΣ Ἰατρὸς Ἀφροδισιολόγος, Δερματολόγος. Δέχεται Ἀβέρωφ 18. Τηλέφ. 53460.

Πρώτη σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο
ΤΟΝΗ
ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΥΤΙ Δρ. 78
ΜΙΚΡΟ " " 48
ἡ ΠΟΥΔΡΑ
COTY
ΑΡΩΜΑΤΙΖΕΙ ΜΕΘΥΣΤΙΚΑ ΤΟ ΣΩΜΑ
ΑΣΥΓΚΡΙΤΗ ΔΙΑ ΤΟ ΔΕΡΜΑ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 5 - ΤΗΛΕΦ. 23186
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΟΔΟΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ

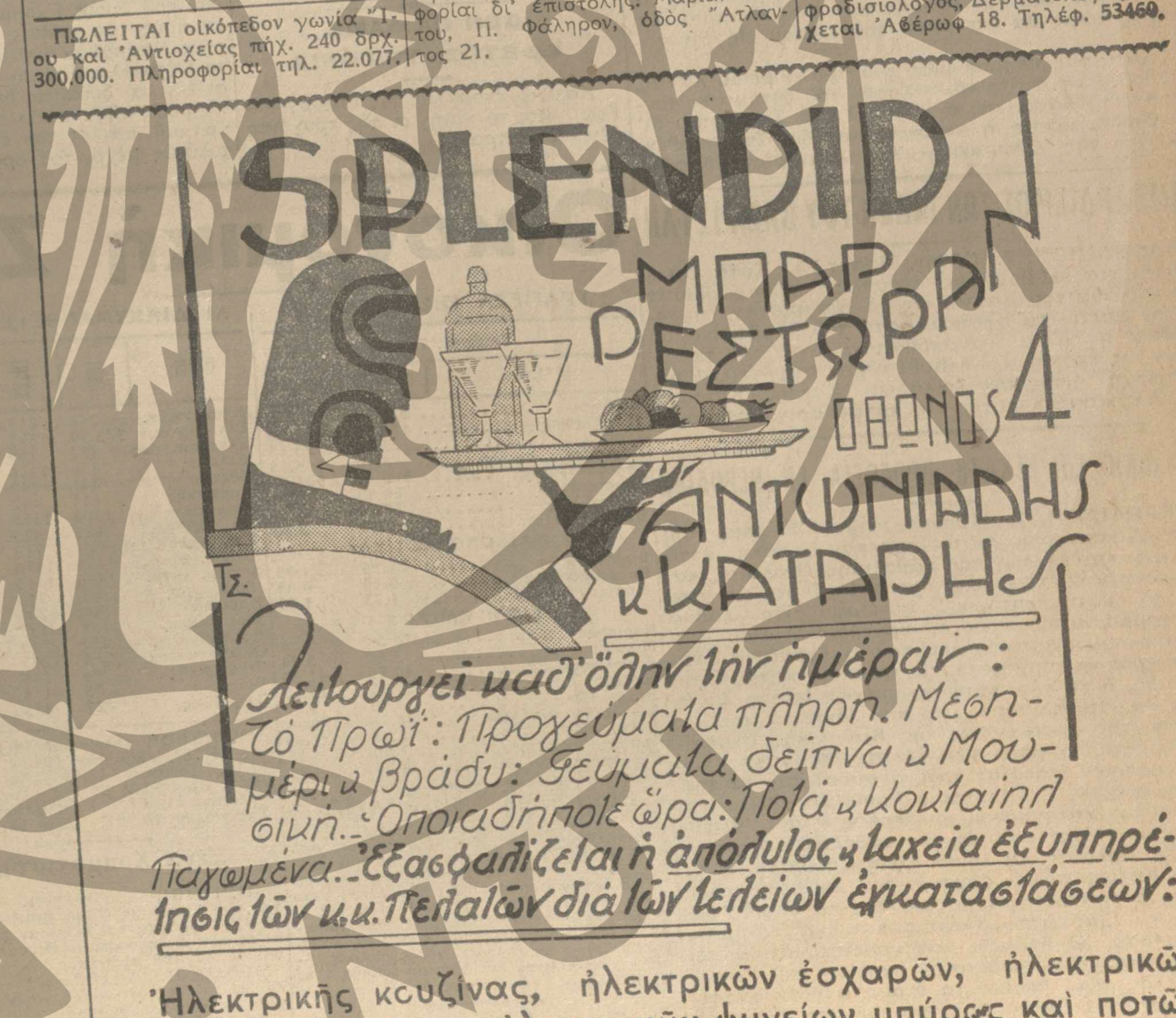

Λειτουργεῖ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν: Τὸ Πρωΐ: Προγεύματα πλήρη. Μεσημέρι κ Βράδυ: Γεύματα, δεῖπνα κ Μουσική. Ὁποιαδήποτε ὥρα: Ποτὰ κ Κουλαίνη Παγωμένα. Ἐξασφαλίζεται ἡ ἀπόλυτος κ ταχεῖα ἐξυπηρέτησις τῶν κ.κ. Πελατῶν διὰ τῶν τελείων ἐγκαταστάσεων: Ἠλεκτρικῆς κουζίνας, ἠλεκτρικῶν ἐσχαρῶν, ἠλεκτρικῶν ψυγείων τροφίμων, ἠλεκτρικῶν ψυγείων μπύρας καὶ ποτῶν καὶ ἠλεκτρικῶν φούρνων

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ ΕΠΙ ΠΑΡΑΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΠΕΡΙ ΜΗ ΑΝΑΜΙΞΕΩΣ

ΑΠΡΟΚΑΛΥΠΤΟΣ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΙΣΠΑΝΟΥΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Ἡ ἐπιτροπὴ μὴ ἐπεμβάσεως πιθανῶς νὰ συνέλθῃ τὴν Παρασκευήν, ὅπως ἀσχοληθῇ μὲ τὰ ζητήματα τοῦ ἐν Ἰσπανίᾳ ἐλέγχου. Ἀγγλικαί τινες ἐφημερίδες προβλέπουν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἀσχοληθῇ καὶ πάλιν μὲ τὸ ζήτημα τῶν ἐθελοντῶν. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀνακινεῖται καὶ πάλιν κατὰ τρόπον ἀνησυχητικόν.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων, αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες δὲν ἀποκρύπτουν τὴν δυσφορίαν των, διὰ τὴν στάσιν τοῦ ἰταλικοῦ Τύπου, ὅστις ἐπιζητεῖ νὰ ἐπιρρίψῃ ἐπὶ τῆς Γαλλίας τὴν εὐθύνην ἐνδεχομένης μεταστροφῆς τῆς στάσεώς της εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ἰσπανίας.

Αἱ ἰταλικαὶ τάσεις περὶ ἀναθεωρήσεως — τονίζει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Χαβᾶς — εἶνε ἔκδηλοι. Τοῦτο δὲ καταφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσε χθὲς ἡ «Τριμπούνα» καὶ εἰς τὸ ὁποῖον τονίζεται, ὅτι ὡς ἐξελίσσεται ἡ κατάστασις ἀπὸ μηνὸς ὅτε ὅλαι αἱ θύραι εἰσόδου εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἔδει νὰ εἶχον κλείσει, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπανεξετασθῇ τὸ ζήτημα, διότι ἡ διατήρησις μονοπλεύρου οὐδετερότητος θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐνίσχυσιν μιᾶς τῶν ἀντιμαχομένων μερίδων, εἰς βάρος τῆς ἄλλης. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον προέχει, εἶνε ὅπως ληφθοῦν ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, διὰ νὰ μὴ ἀφεθῇ πρωτοβουλία ἐνεργειῶν εἰς τὰς δυνάμεις ἐκείνας, αἵτινες ἐπιδιώκουν νὰ διαταράξουν βαθύτατα τὸν ἠθικὸν ρυθμὸν τῆς ζωῆς τοῦ ἰσπανικοῦ λαοῦ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Αθ. Πρακτ.).— Τὰ «Νέα Χρονικὰ» παρατηροῦν ὅτι ἡ ἐποπτεία ἐπὶ τῶν ἰσπανικῶν συνόρων δὲν ἤρχισεν ἀκόμη, καίτοι εἶχεν ὁρισθῆ διὰ τὴν 6ην Μαρτίου. Ἐξ ἄλλου, λέγει, ἡ Ἐπιτροπὴ μὴ Ἐπεμβάσεως δὲν συνέρχεται, διότι πρόκειται νὰ ἀνακύψῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀνακλήσεως τῶν ἐθελοντῶν. Ἡ ἰδία ἐφημερὶς τονίζει ὅτι, παρ' ὅλα τὰ λαμβανόμενα μέτρα, ἡ ἄφιξις νέων ἐθελοντῶν εἰς τὴν Ἰσπανίαν δὲν φαίνεται ἀδύνατος.

Ο κ. ΜΠΕΝΕΣ ΕΓΚΑΤΕΛΙΠΕ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΣΥΝΑΨΕΩΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ Πρόεδρος τῆς Τσεχοσλοβακίας κ. Μπένες ἀνεχώρησε τὸ ἀπόγευμα ἐπιστρέφων εἰς Πράγαν.

Τὸ Πρακτορεῖον Ἄβαλα ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

«Κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονὴν τοῦ Προέδρου τῆς Τσεχοσλοβακίας κ. Μπένες, πολιτικαὶ συνομιλίαι ἔλαβον χώραν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τσεχοσλοβακίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ πρίγκιπος Ἀντιβασιλέως Παύλου καὶ τοῦ κ. Στογιαντίνοβιτς ἀφ' ἑτέρου. Κατ' αὐτὰς ἐξητάσθησαν ἅπαντα τὰ ζητήματα τὰ θίγοντα τὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν καθὼς καὶ τὰ προβλήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν σήμερον κρατοῦσαν ἐν Εὐρώπῃ κατάστασιν. Ἐπεβεβαιώθησαν καὶ πάλιν καὶ ἐτονίσθησαν αἱ ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας προσφάτως ἔλαβε τὸ Μόνιμον Συμβούλιον τῶν Κρατῶν τῆς Μ. Ἀντάντ. Διὰ τῆς πρώτης ταύτης ἐπισήμου ἐπισκέψεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ Κράτους πρὸς τὸ Γιουγκοσλαυϊκὸν ἔθνος ἐπεσφραγίσθη ἅπαξ ἔτι ἡ ἄρρηκτος φιλία καὶ ἀδελφικὴ συμμαχία τῶν δύο χωρῶν. Τὸ ἐπίσημον εἰς Πράγαν ταξίδιον τοῦ πρίγκιπος Ἀντιβασιλέως Παύλου, εἰς ἀνταπόδοσιν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Μπένες, τὸ ὁποῖον θὰ πραγματοποιηθῇ εἰς χρόνον ὁρισθησόμενον προσεχῶς, θ' ἀποτελέσῃ νέαν ἐπιβεβαίωσιν καὶ νέαν ἐκδήλωσιν τῆς κοινότητος τῶν πολιτικῶν σκοπῶν καὶ βλέψεων τῶν δύο λαῶν καὶ τῶν Κρατῶν αὐτῶν, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀδελφά, συνδεδεμένα ἀρρήκτως καὶ τώρα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Ὁ ἐν Βελιγραδίῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» τηλεγραφεῖ, ὅτι ὁ κ. Μπένες δὲν ἐπέμεινεν εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ γαλλικοῦ σχεδίου περὶ συνάψεως συμφώνου ἀμοιβαίας βοηθείας μεταξὺ τῶν Κρατῶν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, κατόπιν ἀρνήσεως τοῦ κ. Στογιαντίνοβιτς νὰ τὸ ἐξετάσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ τῆς παρομοίας γνώμης, τὴν ὁποίαν ἐξέφρασεν ὁ κ. Ἀντωνέσκου.

Ο ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Ἀθ. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Παλαιστίνης πρὸς τὸ πρακτορεῖον Χαβᾶς, ὅτι αἱ κυκλοφορήσασαι ἐν Ἀγγλίᾳ εἰδήσεις περὶ πιθανοῦ χωρισμοῦ τῆς Παλαιστίνης εἰς δύο κράτη, τὸ ἑβραϊκὸν καὶ τὸ ἀραβικόν, προκαλοῦν ζωηρὰν ἀντίθεσιν μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κύκλων τῶν δύο φυλετικῶν στοιχείων τῆς χώρας ταύτης. Οἱ Ἄραβες θεωροῦν τὴν Παλαιστίνην ὡς τμῆμα ἀναπόσπαστον τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν ἀραβικῶν χωρῶν», συμφώνως πρὸς τὰς δηλώσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη ὁ Μέγας Μουφτῆς. Οἱ Ἑβραῖοι ἀφ' ἑτέρου ὑποστηρίζουν τὴν ἰδέαν ἱδρύσεως ἰουδαϊκοῦ κράτους, περιλαμβάνοντος τὰ ἑκατέρωθεν τῶν ὀχθῶν τοῦ Ἰορδάνου ἐδάφη. Ὁ Μέγας Μουφτῆς, ἐπιστρέφων ἐκ τοῦ εἰς Μέκκαν ταξιδίου του, ἐδήλωσεν εἰς ἀνταποκριτὴν τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς, ὅτι τὸ μουσουλμανικὸν στοιχεῖον εἶνε κεκηρυγμένον καὶ θεωρεῖ ὡς λογικὴν λύσιν τὴν κατάργησιν τῆς ἐντολῆς τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ τὴν σύναψιν ἀγγλοπαλαιστινιακῆς συνθήκης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχῶν, αἵτινες διέπουν τὴν μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἰρὰκ συνθήκην, ἢ τὴν γαλλοσυριακήν. Τὴν λύσιν ταύτην ὁ Μουφτῆς θεωρεῖ ὡς ἀποτελοῦσαν ἀρκετὴν ἐγγύησιν διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τῆς χώρας καὶ τῆς ἀσφαλείας αὐτῆς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, εἶπεν, οἱ Ἄραβες θὰ ἦσαν ἥσυχοι διὰ τὸ μέλλον των, διὰ τὴν ἐθνικὴν των ἀνεξαρτησίαν καὶ πλήρης τάξις θὰ ἐπεκράτει τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν χώραν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς, ἡ Κ.Τ.Ε. θὰ δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Συμφώνου δι' οὗ ἀναγνωρίζεται ἡ ἀνεξαρτησία τῶν ἀποσπασθέντων ἀπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐδαφῶν.

ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΙΝΔΩΝ ΤΟΥ ΒΑΖΙΡΙΣΤΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Βομβάης, ἀεροπλάνα ἐβομβάρδισαν τὴν κοιλάδα τοῦ Σακτοῦ εἰς τὸ Βαζιριστάν. Ἀγνοοῦνται εἰσέτι τὰ ἀποτελέσματα τοῦ βομβαρδισμοῦ καθόσον ἡ χώρα εἶνε ἀπρόσιτος. Κατὰ τὴν τελευταίαν προκήρυξιν ἡ Κυβέρνησις ἀνήγγειλεν, ὅτι ἡ περιοχὴ ἐντὸς τῶν κοιλάδων Σακτοῦ, Καϊσόρα καὶ Ἀλυκάντ ἐκηρύχθη εἰς κατάστασιν κινδύνου.

ΜΙΑ ΔΙΚΗ ΕΠΙ ΕΣΧΑΤΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 7. (Τρανσόσεαν).— Ἐνώπιον τοῦ Λαϊκοῦ Δικαστηρίου ἤρχισε σήμερον ἡ δίκη ἑπτὰ κληρικῶν καὶ ἡγετῶν τῆς καθολικῆς Νεολαίας κατηγορουμένων ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ, διότι, ὡς ἀναφέρει τὸ κατηγορητήριον, συνειργάζοντο λάθρᾳ μετὰ κομμουνιστῶν πρὸς συγκρότησιν ἑνιαίου καθολικοκομμουνιστικοῦ μετώπου ἐν Γερμανίᾳ. Συμφώνως πρὸς τὰ πορίσματα, εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξεν ἡ ἀνάκρισις, ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων ἱερεὺς Ζοζὲφ Ρόσεν ἐκ Ντύσελντορφ, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς πρόεδρος τῆς ὀργανώσεως τῆς Καθολικῆς Νεολαίας, συνειργάζετο μετὰ τῶν ἄλλοτε ἰθυνόντων τὴν κομμουνιστικὴν νεολαίαν πρὸς ἀνασύστασιν ταύτης. Εἰς τὰς πράξεις του ταύτας ὁ Ροσὲν ἐβοηθεῖτο ὑπὸ τοῦ ὡσαύτως κατηγορουμένου ἱερέως Φράντς Στέμπερ, ἡγέτου ἐπίσης μιᾶς ἐκ τῶν καθολικῶν ὀργανώσεων τῆς νεολαίας. Οἱ λοιποὶ κατηγορούμενοι εἶνε: ὁ Κὰρλ Κρέμερ πρώην ἀρχηγὸς τοῦ Συνδέσμου τῆς Εἰρήνης, ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς καθολικῆς ὀργανώσεως Γιακὸμπ Κλέμενς καὶ εἷς ὀνόματι Στουρκεσάρ. Ὁ Κλέμενς κατηγορεῖται, ὅτι διετέλει ἐν γνώσει τῶν προδοτικῶν σχεδίων τοῦ Ροσέν. Οἱ ἄλλοι, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα δὲν ἀναφέρονται, κατηγοροῦνται, ὅτι ἐνήργουν τὴν διανομὴν ἐντύπου προπαγάνδας καὶ ὅτι δὲν εἰδοποίησαν τὰς ἀρχὰς περὶ τῶν μελετωμένων ἐγκλημάτων ἐσχάτης προδοσίας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Τριπόλεως, ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀναχωρῶν ἐκεῖθεν σήμερον τὴν 9ην πρωϊνήν, ἐπιβαίνων αὐτοκινήτου καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του καὶ τῆς λοιπῆς ἀκολουθίας του, ἐπιστρέφει εἰς Ἀθήνας. Τὴν μεσημβρίαν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ γευματίσῃ εἰς Λουτράκι. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν ἐν Τριπόλει παραμονήν του ἔλαβε τηλεγράφημα ἐκ Σπάρτης, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπεβάλετο ἡ παράκλησις ὅπως συνοδεύσῃ τὸν Ἄνακτα μέχρι Λακωνίας. Ὁ κ. Μεταξᾶς, ἀπαντῶν, ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι ἐπείγεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀθήνας διὰ τὴν τελικὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὴν ρύθμισιν τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν.

Ο ΠΡΙΓΚ. Ψ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκιψ Γεώργιος συνοδευόμενος ἀπὸ τὴν σύζυγόν του Α. Υ. πριγκίπισσαν Μαρίαν, τὸν υἱόν του Α. Υ. πρίγκιπα Πέτρον καὶ τὴν θυγατέρα του Α. Υ. πριγκίπισσαν Εὐγενίαν, θ' ἀναχωρήσῃ δι' ἀντιτορπιλλικοῦ τὴν 10ην π. μ. τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου ἐκ Ναυστάθμου, μεταβαίνων εἰς Κρήτην, ὅπου θὰ εὑρίσκεται τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς.

Εἰς τὴν Κρήτην ἡ Α. Β. Υ. καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του θὰ παραμείνουν ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας θὰ ἐπισκεφθοῦν ὁλόκληρον τὴν νῆσον.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΑΙΓΥΠΤΙΑΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

Ἐπανῆλθε χθὲς ἐξ Αἰγύπτου ὁ διευθυντὴς τοῦ ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Π. Χατζημανώλης.

Ὁ κ. Χατζημανώλης κατὰ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ παραμονήν του ἐξήτασε τὰ ἐνδιαφέροντα τὸν τουρισμὸν ζητήματα, τ' ἀφορῶντα τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Ἑλληνοαιγυπτιακῶν τουριστικῶν σχέσεων, ἐλθὼν πρὸς τοῦτο εἰς ἐπαφὴν καὶ ἐπικοινωνίαν μεθ' ὅλων τῶν ἁρμοδίων ἐκεῖ παραγόντων. Προέβη δὲ καὶ εἰς τὴν ἵδρυσιν γραφείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ εἰς μίαν τῶν κεντρικωτέρων ὁδῶν τῆς Αἰγυπτιακῆς πρωτευούσης. Ἡ διεύθυνσις τοῦ γραφείου τούτου ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Μάτσαν. Ἐπίσης ὁ κ. Χατζημανώλης ἔλαβε μέριμναν διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γραφείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Τουρισμοῦ.

Εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπανόδῳ του ὁ διευθυντὴς τῆς τουριστικῆς προπαγάνδας ἐγένετο δεκτὸς εἰς συνεργασίαν ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολούδη, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνέφερεν ἐν ταῖς λεπτομερείαις τὰς ἐνεργείας, εἰς ἃς προέβη χάριν τοῦ ἔργου τοῦ Τουρισμοῦ κατὰ τὴν μετάβασίν του εἰς Αἴγυπτον.

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΟΣ

Καταρτισθὲν ἐδημοσιεύθη τὸ ἐκτελεστικὸν διάταγμα τοῦ νόμου 5117, περὶ φορολογίας τοῦ ἐπιτηδεύματος.

Καθορίζεται δι' αὐτοῦ ὁ τρόπος καθ' ὃν ἕκαστος ἐπιτηδευματίας ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως τύχῃ ἀδείας ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος, ὁ τύπος τῶν φορολογικῶν δηλώσεων, ὁ τρόπος ἐπαληθεύσεως αὐτῶν καὶ τῆς κατατάξεως ἑκάστου ἐπιτηδευματίου εἰς τὴν οἰκείαν κλάσιν.

Ἡ διάρκεια τῶν φορολογικῶν καταλόγων ὁρίζεται τριετής, τῆς πρώτης τριετίας ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1933—34.

Διαρκούσης φορολογικῆς περιόδου ἐπιτρέπεται ἀνακατάταξις ἐπιτηδευματιῶν εἰς τὰς περιπτώσεις: Προσλήψεως ἢ παραιτήσεως συνεταίρου, μεταβολῆς ἢ διακοπῆς ἐπιτηδεύματος καὶ μεταφορᾶς τοῦ ἐπιτηδεύματος εἰς ἕτερον κατάστημα, ἢ εἰς ἑτέραν πόλιν. Ἐπίσης, ἐὰν ἡ πρόσοδος τοῦ ἐπιτηδευματίου ἐμειώθη ἢ ηὐξήθη κατὰ 49 % τοὐλάχιστον.

Ἐν συνεχείᾳ ὁρίζονται τὰ τοῦ τρόπου καθορισμοῦ τῆς φορολογίας τῶν καπνεμπορικῶν καὶ σταφιδεμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, τῶν μηχανοκινήτων πλοίων, τῶν ἀρχιτεκτόνων καὶ μηχανικῶν καὶ τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν. Τέλος καθορίζεται, ὅτι ὡς μικροεπιτηδευματίαι χαρακτηρίζονται: Οἱ πλανόδιοι, ἢ ἐν ὑπαίθρῳ, ἢ εἰς παραπήγματα, ἢ περίπτερα ἀσκοῦντες τὸ ἐπιτήδευμά των, οἱ ξεναγοί, οἱ ἰδιοκτῆται ἑνὸς αὐτοκινήτου δημοσίας χρήσεως, πλὴν λεωφορείου, οἱ ἐκμεταλλευταὶ μιᾶς ἁμάξης, ἑνὸς κάρρου ἢ μιᾶς λέμβου καὶ πάντως οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ καταβάλουν τὸν φόρον τῆς πρώτης κλάσεως.

ΔΕΝ ΘΑ ΦΑΜΕ ΕΦΕΤΟΣ ΤΡΙΓΟΝΙΑ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας τὸ κυνήγιον τῆς τρυγόνος δὲν θὰ ἐπιτραπῇ.

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΓΕΑΝ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΚΑΔΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΠΟΛΙΝ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ, 7. (Τηλεγραφικῶς). — Ἡ περιφέρεια Τεγέας ἁμιλλωμένη εἰς ζωηρότητα αἰσθημάτων ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν κατὰ τὴν σημερινὴν μεσημβρινὴν ἐκδρομήν των ὑπεδέχθη αὐτοὺς μὲ πρωτοφανῆ ἐνθουσιασμόν. Κάτοικοι δεκαοκτὼ Κοινοτήτων ἐκ τῶν πέριξ συνέρρευσαν ἐκεῖ καὶ ἐν ἐνθουσιασμῷ ὑπεδέχθησαν τὸν Βασιλέα καὶ τὸν κ. Πρωθυπουργόν. Ἡ ἀναχώρησις τῆς βασιλικῆς συνοδείας ἐκ Τριπόλεως διὰ τὴν Τεγέαν ἐπραγματοποιήθη μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἄλσους τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ περὶ ὥραν 12.40 μεσημβρινὴν ἡ συνοδεία ἔφθασεν εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν Τεγέας. Ὁλόκληρος ὁ πρὸ τῆς Ἐπισκοπῆς χῶρος εἶχε διακοσμηθῆ πανηγυρικῶς, μεγάλη δὲ ἀψὶς ἔφερε τὴν ἐπιγραφήν: «Καλῶς ἤλθατε Μεγαλειότατε». Ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ εἶχον παραταχθῆ παρθένοι ἐκ τῆς Τεγέας μὲ τὰς γραφικωτάτας ἐνδυμασίας των καὶ πρόσκοποι μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων. Κάτωθι τῆς ἁψῖδος ἀνέμενον τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ὡς ἐκπρόσωποι τῆς περιφερείας οἱ διάφοροι Κοινοτάρχαι. Μόλις ἐνεφανίσθη ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ὁ λαὸς ἐξέσπασε εἰς διαπύρους ζητωκραυγάς. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς κατελθὼν τοῦ αὐτοκινήτου ἐστάθη κάτωθι τῆς ἁψῖδος ὅπου τὸν προσεφώνησεν ἐκ μέρους τῶν Κοινοταρχῶν, ὁ πρόεδρος Ριζῶν κ. Καρκαζῆς ἐκφράσας τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν τοῦ Τεγεατικοῦ λαοῦ διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκέψεως καὶ διατρανώσας τὴν πατροπαράδοτον ἀφοσίωσιν αὐτοῦ πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως. Καταλήγων ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ὁ Βασιλεὺς εὐχαριστήσας ἐπροχώρησε πρὸς τὴν Ἐπισκοπὴν καὶ ραινόμενος μὲ ἄνθη εἰσῆλθε εἰς τὸν ναόν, ὅπου τῷ ἐξηγήθη ἡ μακρὰ ἱστορία αὐτοῦ.

Ὁ Ἄναξ κατηυθύνθη εἰς τὸ μνημεῖον τῶν πεσόντων Τεγεατῶν καὶ κατέθεσε στέφανον, σταθεὶς εἰς προσοχήν, ἐνῷ μικραὶ μαθήτριαι, παρατεταγμέναι ὄπισθεν τοῦ μνημείου, ἔψαλλον τὸν ἐθνικὸν ὕμνον. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπεσκέφθησαν εἶτα τὴν Γεωργικὴν καὶ τὴν Οἰκοκυρικὴν Σχολήν.

ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΓΕΑΝ

Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Σχολῆς παρετέθη γεῦμα, τὸ ὁποῖον προσέλαβεν ἐντελῶς λαϊκὸν χαρακτῆρα, ἀπηλλαγμένον πάσης ἐθιμοτυπίας. Οἱ συνδαιτυμόνες, πλὴν τῆς ἀκολουθίας τοῦ Βασιλέως, ἦσαν κυρίως κοινοτάρχαι καὶ ἄλλοι λαϊκοὶ ἐκπρόσωποι, φέροντες ἁπλοῦν ἔνδυμα. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις αὐτὰς τὸ γεῦμα ἀπετέλεσε μέσον στενωτάτης καὶ εἰλικρινοῦς ἐπαφῆς τοῦ λαοῦ μὲ τὸν Ἀνώτατον Ἄρχοντα καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, γεγονὸς τὸ ὁποῖον προὐξένησε ἐξαιρετικὴν εὐχαρίστησιν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὸν κ. Πρωθυπουργόν. Ἀμφότεροι συνωμίλησαν οἰκειότατα μὲ τοὺς παρακαθημένους των διὰ τὰ τοπικὰ ζητήματα καὶ γενικώτερον διὰ τὰ ἀγροτικὰ τοιαῦτα. Σημειωτέον ὅτι ὁ Βασιλεύς, νηστεύων τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευήν, ἔφαγε λιτώτατα μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ Του Οἴκου στρατηγοῦ κ. Παπαδοπούλου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Μαντινείας ὡρισμένα νηστήσιμα φαγητά, τὰ ὁποῖα ἡτοιμάσθησαν ἐν τάχει δι' αὐτούς, καθ' ὅσον ὅταν τὴν πρωΐαν ἐξεφράσθη ἡ βασιλικὴ ἐπιθυμία, εἶχον γίνει αἱ προετοιμασίαι καὶ ἦτο πλέον ἀργὰ διὰ νὰ γίνῃ νηστήσιμον μενοῦ ὁλοκλήρου τοῦ γεύματος.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἤγειρε πρόποσιν ὁ πρόεδρος τοῦ Τεγεατικοῦ Συνδέσμου κ. Ἀλεξόπουλος, εὐχηθεὶς ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ τῆς Τεγέας ὑγείαν καὶ μακροημέρευσιν τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ἐπίσης ἤγειρε θερμοτάτην πρόποσιν ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου Ριζῶν κ. Κολοβός:

Προπόσεις ἐπίσης ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Ἄνακτα καὶ τὴν Κυβέρνησιν ἤγειραν ὁ πρώην κοινοτάρχης Τεγέας κ. Μπόμπος καὶ ἐκ μέρους τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν Τεγέας ὁ κ. Σταῦρος Βασινιώτης.

Ὁ Βασιλεὺς ἀπήντησεν εἰς ἕκαστον τῶν προπινόντων εὐχαριστήσας. Διαρκοῦντος τοῦ γεύματος νεάνιδες τῆς Τεγέας καὶ μαθήτραι τῆς σχολῆς ἐτραγούδησαν τὸν Τεγεατικὸν ὕμνον ὡς καὶ τοιοῦτον πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ποιηθέντα ὑπὸ Τεγεάτου ποιητοῦ. Περὶ τὸ τέλος τοῦ γεύματος ὅμιλος νεανίδων μὲ στολὴν Ἀμαλίας ἐχόρευσεν ἐθνικοὺς χορούς. Εἰς τὸν Βασιλέα προσεκομίσθη παλαιότατον βιβλίον ἐπισκέψεως τοῦ Τεγεατικοῦ συνδέσμου καὶ ἐπεδείχθησαν εἰς αὐτὸν αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ Πάππου του, ἀειμνήστου Γεωργίου Α' καὶ τοῦ πρίγκιπος θείου του Χριστοφόρου, ἐπισκεφθέντων τὴν Τεγέαν πρὸ τριακονταετίας. Ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ παριστάμενοι ἐγέλασαν δι' ὑπάρχουσαν κάτωθι τῶν ὑπογραφῶν βεβαίωσιν τοῦ τότε ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου, γράφοντος: «Βεβαιῶ τὸ γνήσιον τῶν ὑπογραφῶν». Ὁ κ. Μεταξᾶς, ἐκδηλώνων τὴν ἱκανοποίησίν του, ἔγραψεν εἰς τὸ βιβλίον: «Δὲν θὰ λησμονήσω ποτὲ τὴν ὡραίαν ἡμέραν τῆς φιλοξενίας σας καὶ τὰ ὅσα ἤκουσα, Τεγεᾶτες. Ἰωάννης Μεταξᾶς. 7 Ἀπριλίου.»

Ὁ Βασιλεὺς τὴν 3ην ἀπογευματινὴν ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς Τρίπολιν ὑπὸ τὰς ζωηρὰς ἐκδηλώσεις συγκεντρωμένου πλήθους. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς παρέμεινεν ἐπὶ ἡμίωρον, δεχθεὶς λαϊκὰς ἐπιτροπάς, αἵτινες τοῦ ἐξέθεσαν τὰ ζητήματά των.

Η ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ, 7. (Τηλεγραφικῶς). — Τὴν 4.30' μ. μ. μετὰ σύντομον ἀνάπαυσιν τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ἐπιστρεψάντων ἐκ Τεγέας, ἐγένετο ἡ παρέλασις τῶν μαθητῶν. Ἡ πλατεῖα παρουσίαζε μοναδικὸν ἀληθῶς θέαμα μὲ τὰς παρατεταγμένας μαθητρίας, φερούσας κατὰ τὸ πλεῖστον στολὰς Ἀμαλίας καὶ μὲ τοὺς φουστανελλοφόρους μαθητάς. Ἐπὶ τῆς πλατείας εἶχε στηθῆ εἰδικὴ ἐξέδρα, διὰ τὸν Βασιλέα καὶ τὸν κ. Πρωθυπουργόν, οἵτινες ὅμως ἐπροτίμησαν νὰ παρακολουθήσουν τὴν παρέλασιν ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τῆς πλατείας.

Ἐπηκολούθησεν ἐκτέλεσις ἐθνικῶν χορῶν, μοναδικῶν εἰς γραφικότητα. Οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι, μετὰ τὸ πέρας τῆς παρελάσεως, συνεπτύχθησαν εἰς δέκα μεγάλους κύκλους ἀναλόγως τῶν στολῶν των, παρουσιάσαντες οὕτω ἐξαιρετικὸν θέαμα, εἰς τὸ ὁποῖον προσέδιδε ἰδιάζοντα τόνον ἡ συμμετοχὴ ὀκταετῶν μαθητῶν φουστανελλοφόρων. Ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς ἐχόρευσαν καλαματιανόν, τσάμικον, μακεδονικόν, κερκυραϊκὸν καὶ πεντοζάλην. Ἡ ὅλη τελετὴ ἱκανοποίησε βαθύτατα τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὸν κ. Μεταξᾶν, ἐνεθουσίασε δὲ τὰ πλήθη τὰ ὁποῖα ἐξέσπασαν εἰς ἀκράτητα χειροκροτήματα ὑπὲρ τῆς μαθητιώσης Νεολαίας.

Μετὰ τὴν παρέλασιν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετέβη εἰς τὴν Νομαρχίαν, ὅπου ἐδέχθη ἐπὶ ὥραν τὰς τοπικὰς ἀρχάς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὁ Βασιλεὺς ἀπένειμε τὸν Ταξιάρχην τοῦ Φοίνικος εἰς τὸν δήμαρχον κ. Πετρινόν, τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν ἀντιπρόεδρον τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Δημ. Ἀθανασιάδην. Ἐπίσης ἀπένειμε τὸν Ταξιάρχην τοῦ Φοίνικος εἰς τὸν νομάρχην κ. Σοφιανόν.

Ἐκ τῆς Νομαρχίας ἡ Α. Μεγαλειότης μετέβη εἰς τὸ κατάλυμά του ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, ὅπου καὶ ἀνεπαύθη.

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΛΕΣΧΗΝ

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, τὴν 5.30 μ. μ., συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ του, ἐξῆλθε τοῦ ξενοδοχείου καὶ περιῆλθε πεζῇ ἐπὶ δίωρον τὴν πόλιν, ἐκκινήσας ἀπὸ τῆς πλατείας Κολοκοτρώνη καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ Σπάρτης, Ἁγίου Βασιλείου, πλατείας Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὁδοῦ Γορτυνίας ἔφθασεν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην. Ὁ λαὸς τῆς Τριπόλεως, ἀντιλαμβανόμενος τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ἐσχημάτιζε διαδήλωσιν, ἥτις συνώδευσεν αὐτὸν μὲ ζωηρὰς ἐκδηλώσεις μέχρι τῆς Στρατιωτικῆς Λέσχης, ὅπου ἐγένετο ἡ παρουσίασις τῶν ἀξιωματικῶν.

Μετὰ εἰκοσάλεπτον παραμονὴν εἰς τὴν Λέσχην ὁ κ. Μεταξᾶς κατῆλθε καὶ ἐσυνέχισε πεζῇ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς πόλεως, διελθὼν διὰ τῶν ὁδῶν Γορτυνίας, Ταξιαρχῶν καὶ ἄλλων παρόδων. Ὁ κ. Πρόεδρος ἐπεσκέφθη τὸ Βον δημοτικὸν σχολεῖον.

Τέλος τὴν 7.30 μ. μ. ὁ κ. Μεταξᾶς ἔφθασεν εἰς τὴν Νομαρχίαν, ὅπου ἐδέχθη διαφόρους ἐπιτροπάς. Εἰς ἐπιτροπὴν γεωργῶν συνέστησεν ἐντατικὴν ἐργασίαν, «καθόσον—ὡς ἐτόνισε—τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας».

Εἰς τὴν Νομαρχίαν ὁ κ. Μεταξᾶς παρέμεινε μέχρι τῆς 8.15 μ.μ.

Τὴν 9ην ἑσπερινὴν παρετέθη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀρκαδία» γεῦμα ὑπὸ τῶν τοπικῶν ὀργανώσεων, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ἔξωθι τοῦ ξενοδοχείου συνεκεντρώθησαν πλήθη λαοῦ, τὰ ὁποῖα ἐξεδήλουν παντοιοτρόπως τὸν ἐνθουσιασμόν των.

Τὴν 8ην μ.μ. ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Κοριζῆς, ὅστις καὶ θὰ συνοδεύσῃ τὸν Ἄνακτα εἰς τὴν ὑπόλοιπον ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον περιοδείαν του.

Ο «ΜΠΑΡΜΠΑ—ΓΙΑΝΝΗΣ»

Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν προεκάλεσε τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Μεταξᾶς ὡς πρώτην ἐπίσημον ἐκδήλωσιν ἅμα τῇ ἀφίξει του εἰς Ναύπλιον εἶχε τὸ προσκύνημα εἰς τὸν τόπον ὅπου ἔπεσεν ὁ Καποδίστριας. Διὰ τὸν λόγον ἀκριβῶς αὐτὸν ὁ κ. Μεταξᾶς ἀποκαλεῖται ἤδη εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἀργολιδοκορινθίαν «Μπάρμπα-Γιάννης», προσωνυμία ἡ ὁποία ἐδίδετο εἰς τὸν Ἰωάννην Καποδίστριαν.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τοῦ κ. Μεταξᾶ εἰς τὴν Ἀργολιδοκορινθίαν ὁ λαὸς τὸν ἐπευφήμει μὲ τὰς φράσεις: «Ζήτω ὁ μπάρμπα Γιάννης», «νὰ μᾶς ζήσῃς μπάρμπα Γιάννη, εἶσαι ὁ σωτήρας μας», ὅπως πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ἐζητωκραύγαζε καὶ ἐπευφήμει τὸν Καποδίστριαν.

Η ΠΡΟΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΩΝ ΕΙΣ ΒΙΣΚΑΪΑΝ

ΑΒΙΛΑ,7. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ὁ ἐν Βιτώρια τῆς Βισκαΐας ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ ὅτι τὰ ἐπιτιθέμενα κατὰ τῆς Βισκαΐας ἐθνικὰ στρατεύματα προήλασαν καὶ σήμερον μεθοδικῶς ὅπως καὶ καθ' ὅλας τὰς τελευταίας ἡμέρας, ἐκυρίευσαν δὲ διάφορα ὑψώματα καὶ ὀχυρὰ τῶν ἐρυθρῶν, τὰ ὁποῖα ἐθεωροῦντο ἀπόρθητα. Ἡ γραμμή, τὴν ὁποίαν ἐσχημάτιζε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἡ ἐθνικὴ παράταξις ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, ἐξετείνετο ἀπό τινος σημείου εἰς ἀπόστασιν δύο χιλιομέτρων βορείως τῆς Ὀρντούνια πρὸς τὴν Καπίλια Σανατόρτο. Ἐν συνεχείᾳ ἀνεπτύσσετο ἀπὸ ἑτέρου σημείου εἰς τριῶν χιλιομέτρων ἀπόστασιν πρὸς βορρᾶν τοῦ ὄρους Γκορμπέα ἑλισσομένη πρὸς τὰς νοτίους κλιτῦς τοῦ ὄρους Μπαραθὰν βορείως τοῦ Πουέρτο Οὐρκιόλα. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο αἱ ἐθνικαὶ δυνάμεις δεσπόζουν ὁλοκλήρου [illegible]

Αἱ ἐθνικαὶ δυνάμεις κατέλαβον ἤδη ὅλας τὰς ὀχυρὰς θέσεις τῶν ἐρυθρῶν εἰς τὴν ὡς ἄνω γραμμήν.

ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΤΟΥ «ΓΚΑΛΙΑΝΤ»

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Ἀθ. Πρακτ.) — Ἐπίσημον. — Τὸ ἀγγλικὸν ἀντιτορπιλλικὸν «Γκάλιαντ» ἐβλήθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὑπὸ τριῶν ἀεροπλάνων, ἐνῷ εὑρίσκετο ἐν πλῷ εἰς τὰ μεταξὺ Βαλένθιας καὶ Ἀλικάντης ὕδατα. Κατὰ τὴν πρώτην ἐπίθεσιν βομβαρδιστικὸν ἀεροπλάνον, δρῶν ἐξ ὕψους 10.000 ποδῶν, ἔρριψεν ἐξ βόμβας, ἐκ τῶν ὁποίων μία ἔπεσεν εἰς 100 περίπου ὑαρδῶν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ. Τὸ πολεμικὸν ἤνοιξεν ἀμέσως πῦρ διὰ τῶν ἀντιαεροπορικῶν του πυροβόλων καὶ τὸ ἀεροπλάνον ἀπεσύρθη. Ὀλίγον ὕστερον δύο βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα, ἱπτάμενα εἰς ὕψος 8.900 ποδῶν, ἔρριψαν ἐννέα βόμβας πλησίον τοῦ «Γκάλιαντ», τὸ ὁποῖον μετέβαλε πορείαν καὶ ἤνοιξε πῦρ χωρὶς νὰ ὑποστῇ βλάβην τινά.

Τὰ ἐπεισόδια ταῦτα ἀνεκοινώθησαν ἀμέσως εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Πάλμας, ὅπου τὸ «Γκάλιαντ» κατηυθύνθη σήμερον τὴν πρωΐαν. Αἱ ἐθνικαὶ ἐπὶ τόπου ἀρχαὶ ἔλαβον ἐπίσης γνῶσιν τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ ἐπεισόδιον ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν.

ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΦΟΡΤΗΓΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Ἀθ. Πρακτ.) — Ἐπίσημον. — Τὸ ἐθνικὸν ἰσπανικὸν πολεμικὸν «Ναύαρχος Θερβέρα» ἐβομβάρδισε χθὲς τὸ ἀγγλικὸν φορτηγὸν «Τόρπεχωλ», κομίζον φορτίον τροφίμων εἰς Μπιλμπάο. Αἱ ὀβίδες διῆλθον ἀναμέσον τῶν ἱστῶν τοῦ σκάφους. Τὸ φορτηγόν, συμφώνως πρὸς τὰ καθιερωμένα, εἰδοποίησεν ἀμέσως διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τὰ πλησίον εὑρισκόμενα ἀγγλικὰ πολεμικά. Τὰ ἀντιτορπιλλικὰ «Μπλάντ» καὶ «Ἴγκλ» ἔσπευσαν πάραυτα ἐπὶ τόπου πρὸς βοήθειάν του καὶ κατέφθασαν τὸ «Τορπεχὼλ» καθ' ἣν στιγμὴν ἀκριβῶς εἰσήρχετο τοῦτο εἰς τὸν λιμένα τοῦ Μπιλμπάο.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΡΕΔΙΑΔΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1936 - 1937

ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΟΤΙ ΘΑ ΚΛΕΙΣΗ ΑΠΟΛΟΓΙΣΤΙΚΩΣ ΜΕ ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις:

«Ἐδημοσιεύθη προχθὲς εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» ὁ νόμος δι' οὗ κυροῦται ὁ προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως 1936—1937. Ἐπ' αὐτοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς κατανοήσεως τοῦ ἐπιτελεσθέντος κυβερνητικοῦ ἔργου ὅσον ἀφορᾷ τὰ δημόσια οἰκονομικά, κρίνομεν ἀπαραίτητον ν' ἀνακοινώσωμεν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὰ ἑξῆς.

»Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ λήξαντος οἰκονομικοῦ ἔτους ὅταν κατετέθη ἀρχικῶς προέβλεπεν ἔλλειμμα 660 ἑκατομμυρίων. Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου ἐπηνέχθησαν διάφοροι μεταβολαὶ δι' ὧν τὰ μὲν πραγματικὰ ἔσοδα προϋπελογίσθησαν εἰς 11.782 ἑκατομμύρια, τὰ δὲ πραγματικὰ ἔξοδα εἰς 12.626 ἑκατομμύρια, προβλεπομένου οὕτω ἐλλείμματος 844 ἑκατομμυρίων. Ἡ ἐν προκειμένῳ προκύπτουσα διαφορὰ καὶ αἱ σχετικαὶ μεταβολαὶ ἐγίναν ἵνα, συμφώνως πρὸς τὸ κυβερνητικὸν πρόγραμμα, ἀντιμετωπισθῶσιν ὡρισμέναι δαπάναι μεγάλης σημασίας καὶ ἀπαραίτητοι, οἷαι αἱ ἀπαιτηθεῖσαι πρὸς ἄμεσον καὶ συστηματικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τοῦ πολεμικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τῆς χώρας, διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα, διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ὁδοποιΐαν, τὴν κατασκευὴν ὑπονόμων, τὴν προσφυγικὴν ἀποκατάστασιν καὶ τὰς ἀποζημιώσεις διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν ἀναγκαιούντων πρὸς τοῦτο χώρων, δι' ἀποζημιώσεις Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ παθόντων ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ὡς καὶ τοῦ κινήματος τῆς 1ης Μαρτίου, τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ — ὅστις παρεκτὸς ταύτης ἀπηλλάγη καὶ ἀπὸ τὸν φόρον τῆς σταφίδος—τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐξωτερικοῦ δημοσίου χρέους, τὴν ἀφομίωσιν τῶν συντάξεων καὶ μάλιστα ἀναδρομικῶς, τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν, ἐνίσχυσιν τῆς «Σωτηρίας», τὴν διάλυσιν τοῦ εὑρεθέντος ἐν οἰκονομικῇ ἀκαταστασίᾳ Πανθεσσαλικοῦ ὀργανισμοῦ κλπ. Ἐξ ἄλλου ὅμως καὶ τὰ ἔσοδα τοῦ κράτους ηὐξήθησαν καὶ ἠδυνήθημεν ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὰς οὕτω δημιουργηθείσας ἀπαραιτήτους ἀνάγκας καὶ νὰ ἐλαττώσωμεν τὸ ἔλλειμμα τῶν 844 ἑκατομμυρίων: 1) Διὰ τῆς δικαιοτέρας διαρρυθμίσεως τῆς φορολογίας συμφώνως πρὸς τὸ κυβερνητικὸν πρόγραμμα συνδυαζομένης κατὰ τὸ δυνατὸν μὲ μετατόπισιν τῶν φορολογικῶν βαρῶν ἀπὸ τὰς ἀσθενεστέρας εἰς τὰς εὐπορωτέρας τάξεις. 2) Διὰ τῆς ἐπιμελεστέρας καὶ ἄνευ προσωπικῶν διακρίσεων εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων. 3) Διὰ τῆς οἰκονομικωτέρας καὶ αὐστηροτέρας διαχειρίσεως τῶν πιστώσεων μὲ συνέπειαν σημαντικὴν αὔξησιν τῶν ἀδιαθέτων πιστώσεων.

Οὕτω τὸ προβλεπόμενον κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ 1936—37 ἔλλειμμα ἐξ 660 ἀρχικῶς ἑκατομμυρίων, μετὰ δὲ τὰς γενομένας μεταβολ[illegible] ἐξ 844, προβλέπεται ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἐννεαμήνου ὅτι θὰ μειωθῇ εἰς 250 ἑκατομμύρια μόνον, παρὰ τὰς ἀπαραιτήτους αὐξήσεις δαπανῶν, τὴν κακὴν ἐργασίαν κλπ. Καίτοι τοιοῦτον ἔλλειμμα οὐδεμίαν δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ ἀνησυχίαν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ὕψος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν 12 περίπου δισεκατομμυρίων, ἐν τούτοις ἔχω πάντα λόγον νὰ πιστεύω ὅτι ἀπολογιστικῶς καὶ αὐτὸ τὸ ἔλλειμμα τῶν 250 ἑκατομμυρίων θὰ μειωθῇ ἔτι μᾶλλον ἐκ τῆς συνεχισθείσης κατὰ τοὺς ὑπολοίπους μῆνας αὐστηρᾶς διαχειρίσεως τῶν πιστώσεων καὶ ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ ὑπολοίπου τῶν παρελθουσῶν χρήσεων ὑπερβαίνοντος τὰ 100 ἑκατομμύρια, οὕτως ὥστε νὰ δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1936—37 θὰ κλείσῃ σχεδὸν μὲ ἰσοζύγιον ἀπολογιστικῶς. Τὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος τούτου ἐν μέσῳ τόσων ἀντιξόων περιστάσεων ἀφήνω νὰ κρίνῃ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ γεγονὸς ὅτι τὴν δημοσιονομικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως διακρίνει ἡ τάσις ὅπως χωρὶς νὰ ἐπιβαρυνθῇ ὁ λαὸς ὑπερμέτρως, προτιμᾶται ἐνδεχομένως μικρὸν πλὴν ἀσήμαντον ἔλλειμμα, παρὰ ἐξογκωμένα περισσεύματα, τὰ ὁποῖα ἡ θεωρία καὶ ἡ πρᾶξις τῆς δημοσιονομίας ἀπολύτως καταδικάζουσιν.

Μὲ τὰ ἱκανοποιητικὰ ταῦτα δημοσιονομικὰ ἀποτελέσματα, ὀφειλόμενα εἰς μίαν ἔντιμον καὶ λελογισμένην διαχείρισιν τοῦ δημοσίου χρήματος, εἰσερχόμεθα εἰς τὸ νέον οἰκονομικὸν ἔτος 1937—38, εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὁποίου προβαίνομεν μὲ τὸ πνεῦμα αὐστηροτάτων οἰκονομιῶν, μὲ τὴν προσωπικὴν συνδρομὴν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου, καταρτιζομένου ἤδη, θέλω προσεχῶς προβῆ εἰς τὰς δεούσας ἀνακοινώσεις.»

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Δι' Ἀναγκαστικοῦ Νόμου δημοσιευομένου εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» ἡ προθεσμία πρὸς σύνταξιν τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας παρατείνεται μέχρι 30 Δεκεμβρίου 1937, δύναται δὲ νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἑξάμηνον ἀκόμη.

Διὰ τοῦ ἰδίου νόμου καθορίζεται ὅτι ἡ συνολικὴ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς αὐξάνεται κατὰ 300 χιλιάδας δραχμῶν εἰσέτι, πληρωτέας μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου.

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΓΕΥΜΑ

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπεδέχθη τηλεγραφικῶς ἐξ Ἄργους πρόσκλησιν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, τοῦ Χρηματιστηρίου Ἐμπορευμάτων καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς, ὅπως παρακαθήσῃ εἰς γεῦμα παρατιθέμενον πρὸς τιμήν του τὴν προσεχῆ Δευτέραν εἰς τὸ Φουαγιὲ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου Πειραιῶς ἢ τὴν αἴθουσαν τοῦ Πειραϊκοῦ Συνδέσμου. Εἰς τὸ γεῦμα τοῦτο θὰ παρακαθήσουν ἐπίσης οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ ὑπερτριακόσιοι ἔμποροι καὶ βιομήχανοι τοῦ Πειραιῶς.

Οἰκονομικὴ Ζωή

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τετάρτη, 7 Ἀπριλίου 1937

Ἐπί	Ἀγορά	Πώλησις
Λονδίνου	546.—	550.—
Ν. Ὑόρκης	111.30	112.50
Ζυρίχης	25.40	25.65
Παρισίων	5.10	5.18
Ἀλεξανδρείας	560.—	564.—
Ἀμστερνταμ	60.90	61.50
Στοκχόλμης	28.15	28.40
Βρυξελλῶν	3.76	3.80
ΤΙΜΑΙ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑΙ		
Βαρσοβίας	21.10	21.35
Βουκουρεστίου	0.80	0.85
Σόφιας	1.35	1.40
ΤΙΜΑΙ ΚΛΗΡΙΓΚ		
Παρισίων	5.09	5.18
Μιλάνου	5.88	5.94
Βερολίνου	40.50	41.50
Ζυρίχης	25.35	25.65
Βρυξελλῶν	3.75	3.80
Κωνσταντινουπόλεως	88.70	90.—
Βελιγραδίου	2.58	2.63
Πράγας	3.90	3.95
Βουδαπέστης	23.46	23.95

Εἰσαγωγὴ Νέων Ἀξιῶν

Εἰσήχθησαν πρὸς διαπραγμάτευσιν ἀπὸ χθὲς ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ 200.000 ἑκατοντάδραχμοι μετοχαὶ τῆς Ἀνων. Ἑταιρείας «Κλωστοϋφαντήρια Δ. Καρέλλα», κυκλοφοροῦσαι μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 10 καὶ ἑξῆς μερισματαποδείξιν (διὰ τὴν χρῆσιν 1935 ἐπληρώθη μέρισμα ἐκ δρχ. 7 καθαρόν). Ἕδρα ἐν Πειραιεῖ (ὁδὸς Μικρᾶς Ἀσίας). ἀντίκλητος ἐν Ἀθήναις ὡρίσθη ὁ κ. Π. Καρέλλας (Διοχάρους 5).

Ξέναι Χρηματαγοραὶ

Ν. ΥΟΡΚΗ (ἄνοιγμα 7ης). Λονδίνου 490.00, Παρισίων 460 1)2, Βερολίνου 40.22, Βρυξελλῶν 16.86, Ζυρίχης 22.79.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΟΙΓ.	ΚΛΕΙΣ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 7/4	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 6/4
Μεταναστεύσ.	248	247	247.50	247.50
Ἐκκαθαρίσεως	323.50	322	322.50	322.50
[illegible]	151	150	151	149
Ἑλλάδος	7330	7320	7320	7340
Ἀθηνῶν	241	240	240	241
Ἐμπορικῆς	444	442	444	441
Κτηματικῆς	1300	1255	1265	1250
Ἠλ. Σιδηρ.	627	625	626	627
Σιδ. Θεσσαλίας	721	718	719	717
Λιπασμ. προθ.	1420	1410	1420	1420
Λιπασμ. μετρ.	1420	1415	1420	1420
Ἐριουργίας	315	313	314	314
Καρέλλα	300	280	300	
Χρυσαλλίδος	138	137	137	137
Καμπᾶ	280	275	275	283
Οἰνοπνευματοπ.	268	265	268	266
Ἠλεκτρικῆς	250	246	249	242
Βιὸ	75	74	74	75
Προμηθέως	427	425	427	420

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κλείσιμον 7ης). Ν. Ὑόρκης 490.17, Παρισίων 106.51, Βερολίνου 12.19, Ἰσπανίας 47.85, Ἄμστερνταμ 8.95.12, Βρυξελλῶν 29.102, Ἰταλίας 93.16, Ἑλβετίας 21.507, Κοπεγχάγης 22.401, Στοκχόλμης 19.397, Ὄσλο 19.901.

Ξένα Χρηματιστήρια

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Τηλεγρ.).— Αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑταιρείας Οἴνων ἤνοιξαν χθὲς εἰς τὰ 323½ φράγκα καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰ 324, αἱ δὲ τῶν Σιδηροδρόμων Θεσσαλίας ἔκλεισαν εἰς τὰ 108 φράγκα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Τηλεγρ.).— Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἑλληνικῶν δανείων ἔκλεισαν χθὲς εἰς τὰς κάτωθι τιμάς: 5% 1881-84 £ 25, 4% 1887 £ 21, 4% 1889 £ 20, 5% 1890 £ 23, 5% 1893 £ 27, 4% 1902 £ 23, 5% 1907 £ 28, 4% 1910 £ 21, 5% 1914 £ 28½, 7% 1924 £ 40, 6% 1928 £ 32½, 4¾% 1927-30 £ 75, 6% 1928 £ 32½, 6% 1931 £ 37.

Τετάρτη, 7 Ἀπριλίου 1937. ΔΕΛΤ. ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ. Κλεισ. μεσ.

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς χρυσόν

1881	Π. 3420
[illegible]	[illegible]
Ἀμύνης	* 680
Θεσ.-Μονασ.	* 1660
Θεσ. Κωνστ.	* 340
Ἠγγυημ.	* 84000
Ἑλλ. Σιδ.	* 2700
110 ἑκατ. Π.	2880
500 ἑκατομμ.	3600
Προσφ. 7%	* 4825
Προσφ.1924	* 22500
Ὑδρεύσ.	* 80800
Σταθ. 6%	* 4100
Στ. 1928	* 19400
Παρ. 1928	* 4050
Παρ. 1931	* 4825

Εἰς δραχμάς

[illegible]	* 40.—
[illegible] Μελ.	* 32.—
[illegible] Χορ.	* 35.—
[illegible]	* 51.—
[illegible]	* 50.—
[illegible] Α.	66.50
Ἀπαλ. πολλ.	66.50
Μεταναστ.	247.50
«Τέκτονος»	* 73.—
Ἐντ. Γρ.	* 63.—
Ἑλλ. ὑπηκ.	323.50
Ἀνταλλ. 8%	709.—
Ἀντ. 6%	* 708.50
Πολεμοπαθῶν	51.50
Ἀπ. Ἀγρ. Π.	500

Λαχειοφόρα

Πατριωτ.	* 4.—
300 ἑκατομ.	120.—
Ἀν. 6½%	* 67.75
Ἀναγκ. 6%	58.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Λιπ. 7½%	* 10075
Ἐκκαθαρίσ.	151.—
Ἐκκ. προν.	* 690

Λαχειοφόρα

2½% 1904	* 84.—
2½% 1912	* 75.—
Κτηματ. 7%	321.—
Κτημ. 7%	* 316.50

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τράπεζαι

Ἑλλάδος	7320
Ἀθηνῶν	240
Ἐθνικῆς	60000
Ἐμπ. Πίστ.	* 110
Ἐμπορικῆς	444
Καραβασίλη	* 2150
Κτηματικῆς	1265
Λαϊκῆς	* 5100
Λακωνίας	* 400
Πειραιῶς	* 215
Χίου	* 1040

Σιδηρόδρομοι

Ἠλ. Σιδ.	626
Θεσσαλίας	719
Σ.Π.Α.Π.	105

Ναυτιλίας

Ἐθν. Ἀτμοπλ.	20
Διώρυγος	* 220
Κορκόδειλος	* 55
Μιχαληνός	* 820

ΜΕΤΟΧΑΙ

Βάμβαξ Ἔρια

Βάμβαξ	* 190
Βέρμιον	* 350
Ἑλ. Λεβαδ.	* 245
Ἔρια	* 8
Ἐριουργία	314
Κλ. Θεσσ.	* 1000
Κλωστ.Καρ. Α.	320
Πατραϊκὴ	1160
Ὑφαντουργ.	* 2150
Ὑφ. Τρικκ.	* 144

Μέταξα

Ἀθηναΐς	* 127
Ναθαναὴλ	* 1310
Χρυσαλλὶς	137

Οἰκοδ. Ἐπιχειρ.

Γεν. Ἐπιχ.	* 475
Ἐργοληπτ.	38
Ἔργον	225
Ἔρθα	Α. 460
Καψαμπέλης	* 28
Κέκροψ	285
Πρώτη Οἰκ.	165
Τέκτων	76

Οἰκοδ. Ὑλῶν

Ἄτλας	* 90
Ἡρακλῆς	1490
Κύκλωψ	* 100
Τιτὰν	* 1850

Κινητ. Δυνάμ.

Ἀεριόφ.	* 10000
Ἠλ. Ἑταιρ.	249
Λαμπτήρων	* 485
Παγ. Πατ.	* 140
Ψυγ. Θεσσ.	* 170
Ψυγ. Πειρ.	* 450

Ἐμπορίου

Αὐτ.«Ἀθηνᾶ»	* 40
Γεν. Ἀποθ.	460
Ὑπ. Προσ.	* 4575
Προμηθεὺς	427

Χημ. Προϊόντα

Ἀνατολὴ	* 180
Αἴολος	* 360
Λιπασμάτων	1420
Π. «Ἀθηνᾶ»	* 670
Πυριτιδοπ.	2635
Χημικῆς	* 223
Χρωματουργ.	* 966

Κατεργ. Ξύλου

Ἑλλοὺλ	* 33
Σέκκερης	* 35

Μηχ. Ἐπιχειρ.

Βασιλειάδης	* 950
Ἑστία	* 375
Μεταλλουργ.	* 435

Οἰνοποιητικαί

Ἕνωσις	* 94
Θεσσαλικὴ	* 220
Καμπᾶ	275
Οἰνοπνευματοπ.	268
Οἴνων	1270

Ἀλευροποιητ.

Εὐρώτας	Α. 195
Ζῶμαι	* 540
Κυλινδρόμ.	* 300

Διάφοροι

Κονσερβῶν	* 785
Φὶξ	* 625

Μεταλλείων

Ἀλιβερίου	* 3
Ἐπ. κοιναί	* 110
Ἐπιχ. προν.	* 130
Μεταλλείων	* 375

Καπνοβιομηχ.

Βιομ. Καπν.	* 415

Διάφ. Βιομηχαν.

Ἑρμῆς	* 400
Χαρτοποιΐας	* 270
Βιὸ	74
Γεωργ. Βιομ.	200

ΣΗΜ. Α = Ἀγορασταί. Π = Πωληταί. * = Ἡ τιμὴ τῶν μετοχῶν τούτων εἶνε παλαιά, μὴ σημειωθείσης νέας.

Β' ΕΚΔΟΣ

ΕΝΤΕΙΝΕΤΑΙ Η ΚΙΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ ΤΟΥ ΕΜ

ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΠΙΘΑΝΗ ΜΕΡΙΚ ΙΩΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσ μώσεις διὰ τὴν δημιουργίαν κινη προσαρμογὴν τῶν παγκοσμίων οἰκονο συνεχίζονται καὶ ἐκτείνονται, χωρὶς ἐ χρι τῆς στιγμῆς νὰ ὑπάρχῃ τι τὸ θετικ παρατηρεῖται, ἐνέργειαι τοιαύτης ση ζονται μακρὰν προσπάθειαν.

Ὁπωσδήποτε ἐκ τῆς ἀνταλλαγῆς ποία ἐγένετο εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Ζ ἄγεται τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ προοπ σεως διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Διασκέψεω τική. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι φαίνον μέναι διὰ πᾶσαν πρωτοβουλίαν τεί περιορισμὸν τῶν τελωνειακῶν τειχῶν, γλία οὐδόλως φαίνεται διατεθειμένη τὸ σύστημα τῶν διμερῶν ἐμπορικῶν χάρις εἰς τὰς ὁποίας ἀνακτᾷ τὴν ἐπ τὰς διεθνεῖς συναλλαγάς. Οἱ Γάλλοι ἐ μην ὅτι τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τὰ πολιτικὰ καὶ ἐπιδιώκουν συνολικ

Πιστεύεται, ὅτι κατὰ τὴν χθεσινὴν μιλίαν τῶν κ.κ. Νταίηβς καὶ Κόλιζν ἀνωτέρω κατάστασις. Οἱ πολιτικοὶ ἀνδ χωρῶν φαίνονται ἐπίσης πεπεισμένοι κης μιᾶς συνολικῆς ἐξετάσεως τῶν καὶ τῆς συνεχίσεως τῆς τριμεροῦς συμφωνίας, συγχρόνως ὅμως, κατὰ τὸ σθημα, ἡ πολιτικὴ κατάστασις αὐτὴ εἶνε τόσον ἀσταθὴς ὥστε νὰ μὴ εὐνο ψιν πρωτοβουλίας μὲ ὠφέλιμα καὶ στα λέσματα.

Ἡ ἔρευνα τὴν ὁποίαν θὰ διενεργήσ Ζέελανδ ὡς πρὸς τὴν δυνατότητα ὑποβ τελωνειακῶν τειχῶν, θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ρισσότερον συγκεκριμένων πληροφορ τὰς διαθέσεις τῶν διαφόρων εὐρωπαϊκ σεων. Ὁπωσδήποτε, αἱ συζητήσεις τοῦ χρι τῆς στιγμῆς τοὐλάχιστον, ἀπεκάλ τὴν ἐπιθυμίαν «νὰ γίνῃ κάτι».

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης εἶνε χαρ καὶ τὰ σχόλια τῶν «Τάϊμς», οἵτινες φρον τόμως θὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ συγκλ Διάσκεψις πρὸς ἄρσιν τῶν τελωνειακῶ Ἡ κατάστασις ἡ ὁποία ἔχει δημιουργ γλία καὶ Ἀμερική, ὑποχρεοῖ τὰς δύο νὰ ἀναζητήσουν τὰ μέσα μιᾶς οἰκονομ σεως, ὅσον τὸ δυνατὸν σταθερᾶς. Φαίν δύο χῶραι ἀναγνωρίζουν ἤδη τὴν ἀνάγκη λοβοηθείας καὶ τῆς ἐντάσεως τῆς ἐμπο δράσεως. Γενικῶς ἀναγνωρίζεται ὅτι τὰ φύσεως ἐμπόδια συντελοῦν εἰς τὴν περι ὁδοῦ ἥτις ἄγει εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ πολι ρήνευσιν.

Ὁ κ. Νταίηβς θὰ συναντηθῇ πιθανώτατα Παρασκευὴν μετὰ τοῦ κ. Ἤντεν ἵνα συζητήσ αὐτοῦ τὰ διεθνῆ προβλήματα. Πιστεύεται δυνηθῇ τότε νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ πολι εἶνε «περίμενε καὶ θὰ ἴδωμεν τί θὰ συμβῇ» καὶ οἱ Ἄγγλοι δὲν εἶνε ποσῶς διατεθειμένοι νὰ δι πώσουν οἱασδήποτε προτάσεις εἰς τὴν προσεχῆ σ δον τῆς Κ. Τ. Ε., εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἀποδίδουν γάλην σημασίαν. Ἐπὶ πλέον ἐκ τῆς γαλλικῆς πλ ρᾶς δὲν φαίνεται ὑπάρχουσα διάθεσις ἀναλήψ οἱασδήποτε σοβαρᾶς πρωτοβουλίας ὑπὸ τὴν ἔννοι τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν.

Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὸ δοθὲν χθὲς τὴν ἑσπέραν γε μα τῶν ἀντιπροσώπων εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Ζαχ ρεως, ὁ Ἀμερικανὸς ἀντιπρόσωπος κ. Νόρμαν Νταίηβς, ἐξῆρε τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ δ θνὴς συνεργασία εἰς τὴν ἀποκατάστασιν εἰρηνικ σχέσεων καὶ εἰς τὴν ἐπάνοδον τῆς εὐημερίας ἐν τ κόσμῳ. Ὁ κ. Νταίηβς κατέληξεν, ἀποδείξας πῶ διὰ τῶν οἰκονομικῶν νόμων, οἵτινες ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῶν ξένων Κρατῶν, προεκλήθη σημαντικὴ δια φορὰ μεταξὺ τῆς τιμῆς τῆς παραγωγῆς τῆς ζαχά ρεως καὶ τῆς τιμῆς εἰς ἣν προσφέρεται αὕτη εἰς τοὺς καταναλωτάς.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βρυξελλῶν, τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ἀναμένεται αὐτόθι ὁ Ἑλβετὸς οἰκονομολόγος Στοῦκι καὶ ὁ Δρ Σάχτ. Οὗτοι θὰ φθάσουν εἰς τὴν βελγικὴν πρωτεύουσαν συγχρόνως μὲ τοὺς ἐμπειρογνώμονας, οἵτινες θὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν διάσκεψιν τῶν Κρατῶν τοῦ Ὄσλο τὴν ἀρχομένην τὴν 12ην Ἀπριλίου. Ἡ σύμπτωσις αὕτη δὲν θεωρεῖται τυχαία, σχετίζεται δὲ μὲ τὰς γενικὰς οἰκονομικὰς συνεννοήσεις. Οὕτως, ἡ προσεχὴς ἑβδομὰς θὰ εἶνε σημαντικὴ διὰ τὰς συνεννοήσεις ταύτας.

Ὁ ἐν Βρυξέλλαις ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ, ὅτι ἀποδίδεται αὐτόθι μεγάλη σημασία εἰς τὰς ἐπικειμένας συνομιλίας τοῦ κ. Βὰν Ζέελανδ μετὰ τοῦ Δρ Σάχτ. Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων ὁ κ. Σάχτ εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ μειώσῃ τὴν αὐστηρότητα τοῦ συστήματος τῆς αὐταρκείας, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐφαρμοσθῆ ἐν Γερμανίᾳ, ἂν ἤθελεν λάβῃ ὡρισμένα ἀντάλλαγματα. Αἱ ἐφημερίδες πληροφοροῦνται ἐκ Βερολίνου, ὅτι ἡ γερμανικὴ οἰκονομία πρόκειται νὰ ὑποστῇ ριζ μεταβολάς. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ράϊχ εἶνε διατε μένη νὰ χαλαρώσῃ τὸ σύστημα τῆς αὐταρκείας κεῖ αἱ ἄλλαι χῶραι νὰ ἄρουν τὰ ἐμπόδια τὰ παρ βαλλόμενα εἰς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγάς.

Κατ' ἄλλο τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου, ὁ Δρ Σάχτ προτοῦ μεταβῇ εἰς τὰς Βρυξέλλας θὰ πα στῇ εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβ ου τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης ἐν Βασιλείᾳ. Κατὰ τὸ τὸ τηλεγράφημα μεταβαίνει εἰς Βρυξέλλας χ πρόγραμμα ἐκ τῶν προτέρων κατηρτισμένον, ὅμως, αὐτονόητον, ὅτι θὰ συναντηθῇ μὲ ἐξέχο οἰκονομικὰς προσωπικότητας, μετὰ τῶν ὁποίων συζήτησῃ τὴν παγκόσμιον οἰκονομικὴν κατάστ γενικῶς καὶ τὰ σχέδια τοῦ κ. Βὰν Ζέελανδ εἰδι ρον. Οἱ γερμανικοὶ οἰκονομικοὶ κύκλοι ἐκτιμ θετικῶς τὰς ἀντιλήψεις τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χούλλ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ τὸ σημον ἀνακοινωθὲν τῆς Διασκέψεως, αἱ ἀνάγκαι ἐλευθέρου ἐμπορίου τῆς ζακχάρεως, τουτέστιν αἱ ἀνάγκαι αἱ μὴ ἱκανοποιούμεναι ἐκ τῆς ἐπιτοπίας παραγωγῆς ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ ἢ ἐκ τῆς παραγωγῆς τῶν ἀποικιῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀπολαύει δασμολογικῶν διευκολύνσεων, ἐξετιμήθησαν ὑπὸ τῶν ἐμπειρογνωμόνων τῆς Διασκέψεως, ὅτι ἀντιπροσωπεύουν ποσὸν 3.170.000 μετρικῶν τόννων κατ' ἔτος. Συμφώνως πρὸς τὴν ἐκτίμησιν ταύτην τῶν εἰδικῶν, ἡ Διάσκεψις θὰ ἐγκρίνῃ τελικῶς ὅπως ἡ καλλιέργεια τῆς ζακχάρεως κατὰ τὸ 1936—37 λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπαιτούμενον ὡς ἄνω ποσὸν ζακχάρεως διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου ὡς καθωρίσθη ἀνωτέρω.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΓΕΡΜΑΝΟΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΩΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.).— Καθ' ἃ ἀνακοινοῦται ἐξ ἁρμοδίας πηγῆς, οἱ ἐνταῦθα πολιτικοὶ κύκλοι μετ' ἐκπλήξεως ἔλαβον γνῶσιν πληροφοριῶν δημοσιευθεισῶν ὑπό τινων ἀγγλικῶν ἐφημερίδων καὶ ἰδίᾳ ὑπὸ τοῦ «Πρωϊνοῦ Ταχυδρόμου» περὶ ἐπικειμένης γερμανοσοβιετικῆς προσεγγίσεως. Πιστεύεται ἐνταῦθα, ὅτι ἡ Γερμανία ἀπήντησεν ἤδη σαφῶς εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς συνδυασμοὺς κατὰ τὰ ἐτήσια συνέδρια τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος τὸ 1935 καὶ τὸ 1936, ὥστε νὰ μὴ ὑφίσταται καμμία ἀμφιβολία περὶ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ Γερμανία θὰ συμπεριφερθῇ εἰς τὸ μέλλον ἔναντι τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Τονίζεται ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, ὅτι ἡ γνώμη τοῦ «Ἡμερησίου Κήρυκος» καθ' ἣν οἱ ἰσχυρισμοὶ [illegible] νὰ προκαλέσουν ἀνησυχίας εἰς τὰς χώρας τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, δέον νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐνδιαφέρουσα.

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ν. ΥΟΡΚΗ, 7. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ Πρόεδρος Ρούζβελτ ἀνήγγειλε σήμερον, ὅτι οὐδόλως ἔχει ὑπ' ὄψιν του νὰ ἐλαττώσῃ τὴν τιμὴν τοῦ χρυσοῦ, ἵνα αὐτοτρόπως σταματήσῃ τὴν ἐξακολουθητικὴν εἰσροὴν αὐτουσίου χρυσοῦ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μοργκεντάου ἐδήλωσεν ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Τύπου, ὅτι τροποποίησις τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ δὲν ἀντιμετωπίζεται πρὸς τὸ παρόν.